

**INSTITUTUL DE GEOLOGIE ȘI GEOFIZICĂ
STUDII TEHNICE ȘI ECONOMICE**

SERIA I

Mineralogie — Petrografie

Nr. 12

**METAMORFITELE DIN PARTEA
CENTRALĂ ȘI DE SUD A MASIVULUI
GODEANU**

DE

IOSIF BERCFIA

BUCUREŞTI
1975

Institutul Geologic al României

Institutul Geologic al României

Geological Institute of Romania

Geological Institute of Romania - Bucharest, Romania

Institutul Geologic al României

Institutul Geologic al României

Geologia României

Revista de geologie și hidrogeologie

Geology and Hydrogeology of Romania

ISSN 0252-4932 • ISSN-L 0252-4932 • DOI 10.2478/grr-2018-0001

ISSN 1844-0703 • ISSN-L 1844-0703 • DOI 10.2478/grr-2018-0002

ISSN 1844-0704 • ISSN-L 1844-0704 • DOI 10.2478/grr-2018-0003

ISSN 1844-0705 • ISSN-L 1844-0705 • DOI 10.2478/grr-2018-0004

ISSN 1844-0706 • ISSN-L 1844-0706 • DOI 10.2478/grr-2018-0005

ISSN 1844-0707 • ISSN-L 1844-0707 • DOI 10.2478/grr-2018-0006

ISSN 1844-0708 • ISSN-L 1844-0708 • DOI 10.2478/grr-2018-0007

ISSN 1844-0709 • ISSN-L 1844-0709 • DOI 10.2478/grr-2018-0008

ISSN 1844-0710 • ISSN-L 1844-0710 • DOI 10.2478/grr-2018-0009

ISSN 1844-0711 • ISSN-L 1844-0711 • DOI 10.2478/grr-2018-0010

ISSN 1844-0712 • ISSN-L 1844-0712 • DOI 10.2478/grr-2018-0011

ISSN 1844-0713 • ISSN-L 1844-0713 • DOI 10.2478/grr-2018-0012

ISSN 1844-0714 • ISSN-L 1844-0714 • DOI 10.2478/grr-2018-0013

ISSN 1844-0715 • ISSN-L 1844-0715 • DOI 10.2478/grr-2018-0014

ISSN 1844-0716 • ISSN-L 1844-0716 • DOI 10.2478/grr-2018-0015

ISSN 1844-0717 • ISSN-L 1844-0717 • DOI 10.2478/grr-2018-0016

ISSN 1844-0718 • ISSN-L 1844-0718 • DOI 10.2478/grr-2018-0017

ISSN 1844-0719 • ISSN-L 1844-0719 • DOI 10.2478/grr-2018-0018

ISSN 1844-0720 • ISSN-L 1844-0720 • DOI 10.2478/grr-2018-0019

ISSN 1844-0721 • ISSN-L 1844-0721 • DOI 10.2478/grr-2018-0020

ISSN 1844-0722 • ISSN-L 1844-0722 • DOI 10.2478/grr-2018-0021

ISSN 1844-0723 • ISSN-L 1844-0723 • DOI 10.2478/grr-2018-0022

ISSN 1844-0724 • ISSN-L 1844-0724 • DOI 10.2478/grr-2018-0023

V. Petrografia, chimismul și originea metamorfitelor	15
A. Paragnaise micacee	16
1. Paragnaisele micacee ale complexului inferior	16
2. Paragnaisele micacee ale complexului median	19
3. Paragnaisele micacee ale complexului superior	20
B. Micașturi	21
1. Micașturile complexului inferior	21
2. Micașturile complexului median	24
3. Micașturile complexului superior	24
C. Micașturi cuartitice	27
Chimismul micașturilor și paragnaiselor micacee	27
D. Cuartite micacee și paragnaise cuartitice	32
E. Gnase cuarțo-feldspatice	33
Chimismul gnaiselor cuarțo-feldspatice	37
F. Roci amfibolice	43
1. Rocile amfibolice ale complexului inferior	43
2. Rocile amfibolice ale complexului median	46
3. Rocile amfibolice ale complexului superior	49
Chimismul amfibolitelor	51
Geoхimia amfibolitelor	68
G. Roci carbonatice	74
H. Roci migmatizate	76
1. Pararoci migmatizate (migmatite silico-aluminoase)	76
2. Amfibolite migmatizate	87
3. Chimismul migmatitelor silico-aluminoase	89
I. Filoane migmatice	96
Chimismul filoanelor migmatice	98
J. Pegmatite	100
K. Produse ale metamorfismului dinamic	101
VII. Metamorfism	103
A. Considerații generale	103
B. Repartiția zonelor de metamorfism	104
1. Domeniul metamorfismului de presiune ridicată	105
a. Zona cu staurolit și disten	105
b. Zona cu disten	106
c. Zona cu sillimanit	107
2. Domeniul metamorfismului intermediu de presiune scăzută	108
a. Zona cu staurolit și andaluzit	108
b. Zona cu andaluzit	108
c. Zona cu andaluzit, sillimanit și cordierit	108
C. Evoluția cristalizării metamorfice	109
D. Condițiiile de metamorfism	111
VIII. Tectonica	118
A. Considerații generale	118
B. Discuții asupra poziției masei cristaline și a mecanismului de punere în loc a acesteia	119
1. Argumente în favoarea șariajului	120
a. Argumente de ordin cartografic	120
b. Argumente de ordin structural	120
c. Argumente geofizice	121
2. Discuția ipotezelor autohtoniei și allohtoniei	121
C. Tectonica plicativă	122
D. Tectonica disjunctivă majoră	124
E. Analiza elementelor structurale mezoscopice	127
Considerații generale	127
1. Foliația	128
2. Elementele liniare	129
3. Analiza statistică a elementelor structurale mezoscopice	129

Mulțumesc pe această cale, conducerii Institutului și acelor colegi de la Institutul Geologic, și de la instituțiile de învățămînt superior care au înțeles să-mi acorde sprijinul necesar în faza de definitivare a lucrării.

Mulțumesc soției mele pentru înțelegerea și abnegația manifestate, cit și pentru sprijinul permanent acordat pe parcursul elaborării lucrării.

II. CERCETĂRI GEOLOGICE ANTERIOARE

Cristalinul munților Godeanu a fost în general puțin studiat în trecut. Ştefanescu (1888), referindu-se la partea sudică a masivului, descrie sumar unele tipuri de șisturi cristaline. Schafarzik (1890) atribuie cristalinul din Godeanu, grupului I (Mrazeck). Murgoci (1905) susține pentru prima oară că acest masiv prezintă un enorm petic de acoperire al pînzei getice cu zona de rădăcină în regiunea munților Semenicului. În lucrarea sa de sinteză Murgoci (1910), plasează Godeanu în zona de supracutare a pînzei getice. Streckeisen (1931) remarcă poziția sedimentarului autohton sub peticul din Godeanu și asemănarea șisturilor cristaline ale acestuia cu cele din munții Lotrului.

Gherasi (1937) a cercetat amănunțit regiunea de nord a munților Godeanu (în afara zonei care face obiectul acestei lucrări), unde separă și descrie tipurile petrografice tratînd totodată și unele aspecte privind petrologia rocilor metamorfice. Amfibolitele sunt considerate ca formate pe seama unui material marnos. Cu această ocazie Gherasi a adus argumente noi în favoarea ipotezei allohtoniei cristalinului din Godeanu.

Murgeanu (fide Gherasi, 1937) consideră petecul de acoperire din Godeanu drept o digitătie inferioară a pînzei getice. Codarce (1940) semnalează prezența cristalinului pînzei getice în valea Cernei într-un graben sinclinal, remarcînd asemănarea rocilor acestuia cu cele ale seriei de Lotru.

Focșa și Hurduzeu³ au efectuat cartări de recunoaștere în zona centrală și de sud a masivului, cu care ocazie au semnalat asemănarea cristalinului din Godeanu cu cel din platoul Mehedinți, furnizînd și primele informații cu privire la petrografia acestei regiuni. Răileanu et al.^{4,5} confirmă poziția cristalinului getic în pînză peste sedimentarul autohton.

Pe harta tectonică a României (Dumitrescu et al., 1964), Godeanu este reprezentat ca un petic de acoperire al pînzei getice. Ilie

³ I. Focșa, C. Hurduzeu. Raport asupra lucrărilor geologice de recunoaștere în regiunea de SW a platoului Mehedinți și regiunea de SW a masivului Godeanu. 1958. Arh. Inst. geol. București.

⁴ Gr. Răileanu, S. Năstăseanu, Al. Dincă, C. Boldur, Alexandra Boldur, Fl. Codarcea, Venere Stoeneșcu. Raport geologic din regiunea Cornereva, Boglătin, Feneș. 1957. Arh. Inst. Geol. București.

⁵ Gr. Răileanu, S. Năstăseanu, C. Boldur, Alexandra Boldur, Al. Dincă. Raport geologic din regiunea Cornereva-Arjana-Feneș-Rusca Montană. 1958. Arh. Inst. geol. București.

Şerbeanu, exp. 287, 1969) (deciat înțelește în sens Şerbeanu, exp. 287, 1969) (deciat înțelește în sens
căciu și alternativ și unele însoțitoare și deplasări metamorofice
și IPu și 1969-1971) zonă monozonitică și Pn și Pn și 1969-1971) zonă monozonitică și Pn și
cauză stănușirea și de zonă monozonitică și Pn și 1969-1971) zonă monozonitică și Pn și
viziunea și mediu. zonă monozonitică și Pn și 1969-1971) zonă monozonitică și Pn și
viziunea și mediu.

(d) Cazul în care nu există nici
ună din locuri rig.
în sensul său și nu există gravimetrie,
argumente confirmante pentru căzul unei
de cernită de la Godeanu.

în sensul său și nu există gravimetrie,
argumente confirmante pentru căzul unei
de cernită de la Godeanu.

Sair (1960) este în acord cu sursele
mului din Cernită de la Godeanu rig.
Recent, Șerban și alții (1970) nu există gravimetrie,
argumente confirmante pentru căzul unei
de cernită de la Godeanu.

1. CARACTERISTICHE GEOGRAFICALE

A. DEFINITIARE

area de „peliu
alpăilor, Meridio-
nali.

enălodătoare, încep-
de la 1900).

căzătorie (Godeanu)

înălțimea Vârfului
Godeanu (stiu 1963)

Cernită de la Godeanu.

calea de cernită prelucrată ge-
ologice și grafică în cadrul
zona de la Godeanu.

aul, ale văii Răpușă Vârful, Maiu, râul Olt,
agăr la văii Olănești, urmăriți înălțimea vârfului

Dobri și NW, de linia mală strânsă până Dobri și
la Râmnicu Sărat continuă părțile vârfurilor.

de la Godeanu Tarcu. Înălțimea vârfului răpău și Godeanu Tarcu.

înălțimea vârfului răpău și Godeanu Tarcu.

înălțimea vârfului răpău și Godeanu Tarcu.

înălțimea vârfului răpău și Godeanu Tarcu.

înălțimea vârfului răpău și Godeanu Tarcu.

2. CARACTERISTICHE GEOGRAFICALE

A. DEFINITIARE

Maximă dimensiuni geologice de „peliu
alpăilor, Meridio-
nali.

“înălțimea vârfului răpău și Godeanu Tarcu.

întrregime munții Godeanu, o parte importantă din munții Cernei și din munții Țarcului.

Regiunea care face obiectul acestei lucrări ocupă aproximativ trei pătrami din suprafața peticului de acoperire (partea centrală și de sud a acestuia) putindu-se înscrie aproximativ într-un triunghi dreptunghic cu ipotenuza pe valea Cernei. În partea de nord se racordează cu regiunea studiată de Gherasim (1937) după o linie cu direcția aproximativ EW ce pleacă din Rîul Alb, traversează Idegul și Rîul Șes urmărind în continuare culmea Godeanu, după care traversează valea Cârbunelui atingând Valea Cernei în amonte de gura Ivanului.

Spre SE delimitarea se face de-a lungul văii Cernei pînă în aval de gura Topeniei. În partea de NW, W și S, limita urmărește linia șariajului începînd din Rîul Alb, traversînd apoi cu direcția NS văile Idegul, Idegelul, Ramna, Smogotin, Frăsinecea, Studena și Topla, de unde se continuă pe la sud de Cracul Popii, Cracul Dragomir peste valea Iuta pînă în valea Cernei.

Zona astfel delimitată ar ocupa suprafețe aproximativ egale din ceea ce se consideră astăzi ca reprezentînd partea de sud a munților Godeanu și partea de N a munților Cernei, precum și o porțiune din extremitatea de SE a munților Țarcu.

Tinînd seama de caracterul unitar al formațiunilor geologice și îndeosebi al metamorfitelor care participă la alcătuirea peticului de acoperire Godeanu, vom păstra denumirea de „masivul Godeanu” în această acceptiune mai largă. Sectorul care formează obiectul lucrării de față, deși geografic se repartizează mai multor unități, din punct de vedere geologic face parte integrantă din masivul cristalin Godeanu.

B. OROGRAFIA

Relieful adinc sculptat este dominat de crestele înalte care reprezintă în același timp importante cumpene de apă. Astfel, în munții Godeanu, se distinge creasta orientată NW-SE ce separă bazinul Cernei de bazinul Lăpușnicului pe care se însîruie vîrfurile cele mai înalte : Micușa (2175 m), Piatra Scărișoarei (2244m), Godeanu (2230 m) și vîrful Drăguțului (1991 m). Ultimul reprezintă un nod orografic din care se desface spre N o ramură ce separă bazinul Idegului de rîul Șes, spre SW culmea îngustă ce separă în munții Țarcului bazinul Rîului Alb de bazinul Idegului, iar spre sud creasta principală orientată SSW, ce separă bazinul văii Cernei de bazinul Idegului și valea Bela Recă.

Din creasta principală, adevărată coloană vertebrală a masivului, se desprind spre valea Cernei culmile orientate NW – SW : Micușa, culmea Bulzului, Piciorul Balmoșului și Oslea Românească, culmea Mlădiilor, Burba, Opleșata, Vlașcu Mare și Vlașcu Mic, iar spre vest (spre valea Idegului și spre valea Bela Recă) se detasează culmi orientate aproximativ EW dintre care mai importante sunt : culmea Tîrșu, Cracul Păcurarilor, Cracul Bandialul, Pietrele Albe, Zărotin și Frăsinecea.

afluenții Pusta și Bandialul). Pe tot traseul său în cristalin Idegul este tipic subsecvent. Același lucru este valabil și pentru afluenții Tătarul, Baranul, Bărănelul și îndeosebi Idegelul, al cărui curs în bazinul superior corespunde perfect sinuozității direcției foliațiilor. În schimb afluenții Pusta și Bandialul sunt văi de tip obsecvent. Toate văile subsecvente menționate se remarcă printr-o accentuată asimetrie a versanților (versanții expuși spre nord sunt mai abrupti din cauza înclinării sudice a stratelor).

Valea Bela Reca primește la Cornereva valea Ramna cu afluenții: Smogotin, Frâsincea și Studena. Acestea din urmă, care curg cu direcția aproximativ EW, în cea mai mare parte în cristalin, sunt văi obsecvente devenind consecvente în formațiunile sedimentarului danubian.

Rîul Șes curge în partea de N a regiunii în zona relativ plată unde se conservă nivelul de eroziune cu același nume. Aici rîul șerpuiște caracteristic în numeroase meandre. Sectoarele cu direcția EW sunt subsecvente (ca de exemplu sectorul de la originea văii în gnais cuarțo-feldspatice), în timp ce sectoarele orientate NS sau NW sunt clar obsecvente. Singurul affluent mai important al Rîului Șes în acest sector este pîriul Tucila ce vine de sub Godeanu. Este o vale obsecventă în cursul superior și subsecventă în cursul inferior. În această porțiune de la origine, Rîul Șes se apropiște foarte mult de izvoarele Olanului, affluent drept al Cernei, cît și de cele ale Baranului affluent al Idegelui. Culmile despărțitoare, extrem de înguste, anunță captarea imminentă a apelor din bazinul superior al rîului Șes de către valea Cernei sau valea Idegelului.

În sectoarele glaciare ale pîriului Izvorul Godeanului (affluent al Ivanului) și al pîriului Vlăsia Mare (affluent al Cărbunelui) se cunosc lacuri mici, nepermanente.

Suprafețele de eroziune

În regiune se recunosc suprafețele de eroziune Borăscu, Rîul Șes și Gornovița, puse în evidență în Carpații Meridionali de către de Marton (1907). Primele două sunt foarte caracteristice în munții Godeanu s. str. Cercetările întreprinse de Niculescu în partea de N a masivului Godeanu (munții Godeanu s. str.) au adus contribuții esențiale în delimitarea suprafețelor de eroziune precum și în descifrarea evoluției acestora.

Suprafața Borăscu apare numai în extremitatea nordică a regiunii studiate la altitudini de peste 2000 m (culmile Micușa, Scărișoara, Godeanu, bazinul superior al rîului Șes) fiind considerată ca o suprafață de eroziune continentală formată în condițiile unui climat tropical în intervalul Danian-Paleogen (Niculescu, 1965).

Nivelul Rîul Șes se recunoaște pe suprafețe mai întinse ocupînd regiunea caracteristică de la Izvoarele Rîului Șes, precum și porțiunile relativ netede ale culmilor ce coboară spre valea Cernei, spre valea Idegelului și spre valea Ramna. Acest nivel formează o serie de trepte la altitudini

... în cadrul căruia se desfășoară o serie de evenimente care să determină o schimbare semnificativă în situația unei populații sau a unei specii. Aceste evenimente pot fi cauzate de factori naturali sau antropogenici. Factorii naturali sunt legați de schimbările climatice, uraganuri, inundații, cutremure, erupții vulcanice și altele. Factorii antropogenici sunt legați de activitatea omului, cum ar fi defrișarea pădurilor, poluarea atmosferică, exploatarea minieră și industrială, și construcția infrastructurii. În cadrul unei invazii exogene, specia invadătoare este adusă într-o zonă nouă de către oameni sau animale, unde nu există sălbatice. Această specie poate să devină dominantă și să distrugă ecosistemele sălbatice existente.

În cadrul unei invazii endogene, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza schimbărilor climatice sau a altor factori naturali. În cadrul unei invazii autohtone, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza activității omului.

În cadrul unei invazii exogene, specia invadătoare este adusă într-o zonă nouă de către oameni sau animale, unde nu există sălbatice. Această specie poate să devină dominantă și să distrugă ecosistemele sălbatice existente. În cadrul unei invazii endogene, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza schimbărilor climatice sau a altor factori naturali. În cadrul unei invazii autohtone, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza activității omului.

În cadrul unei invazii exogene, specia invadătoare este adusă într-o zonă nouă de către oameni sau animale, unde nu există sălbatice. Această specie poate să devină dominantă și să distrugă ecosistemele sălbatice existente. În cadrul unei invazii endogene, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza schimbărilor climatice sau a altor factori naturali. În cadrul unei invazii autohtone, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza activității omului.

În cadrul unei invazii exogene, specia invadătoare este adusă într-o zonă nouă de către oameni sau animale, unde nu există sălbatice. Această specie poate să devină dominantă și să distrugă ecosistemele sălbatice existente. În cadrul unei invazii endogene, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza schimbărilor climatice sau a altor factori naturali. În cadrul unei invazii autohtone, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza activității omului.

În cadrul unei invazii exogene, specia invadătoare este adusă într-o zonă nouă de către oameni sau animale, unde nu există sălbatice. Această specie poate să devină dominantă și să distrugă ecosistemele sălbatice existente. În cadrul unei invazii endogene, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza schimbărilor climatice sau a altor factori naturali. În cadrul unei invazii autohtone, specia invadătoare este originară din același continent sau regiune, dar se extinde într-o zonă nouă din cauza activității omului.

O privire de ansamblu asupra geomorfologiei întregii regiuni oferă imaginea unui relief cu evoluție complexă, format în mai multe etape începînd imediat după definitivarea structurii alpine și continuîndu-se pînă în zilele noastre. Oscilațiile pe verticală au determinat succesiv formarea suprafețelor de eroziune și întinerirea reliefului. Versantul drept al văii Cernei apare ca o imensă suprafață structurală, majoritatea văilor fiind aici în general consecvente. Versantul vestic al munților Cernei este abrupt și mult mai scurt, fiind tăiat pe cap de strat, cu înclinări spre est și nord-est, din care cauză văile sunt obsecvente. În partea de nord-vest a regiunii, spre valea Idegului, văile sunt în general subsecvente. În partea centrală și de sud a masivului, datorită înclinării mici a stratelor, pachetele de sisturi rămîn suspendate în abrupturile văilor. Eroziunea diferențială a făcut ca rocile mai dure (amfibolite, gnaisele cuarțofeldspatice, și uneori, pegmatitele) să formeze abrupturi și praguri pe versanții obsecvenți precum și la originea văilor de pe clina sudică a munților Godeanu s.str., unde înclinarea stratelor este mare. De remarcat în valea Cernei relieful caracteristic al calcarelor mezozoice în care fenomenele și formele carstice prezintă un interes deosebit. Dintre acestea menționăm izvorul vauclusian al Cernei și Cheile de la Corcoaia.

Masivul de granitoide, care se dezvoltă în versantul stîng al Cernei, se înscrie în relief printr-un abrupt puternic determinat atît de litologie, cit și de asimetria accentuată a bazinului văii Cernei.

IV. LITOSTRATIGRAFIA

Cristalinul getic din masivul Godeanu reprezintă o parte din formațiunile seriei metamorfice cunoscute în Carpații Meridionali sub denumirea de seria de Sebeș-Lotru. Gherasim (1937), remarcînd asemănarea sisturilor cristaline din Godeanu și Tarcu cu cele descrise de Ghika-Budești (1932) în munții Lotrului sub denumirea de „seria cristalofiliană de Lotru”, adoptă această denumire. Codarcea (1940) consideră sisturile cristaline de grad mediu și înalt ale peticelor de acoperire din Carpații Meridionali, printre care și Godeanu, ca apartinînd „seriei de Lotru” (grupul I Mraze). În ghidurile excursiilor Congresului V Carpato-Balcanic (Codarcea et al., 1961), Congresului VIII-lea International (Codarcea et al., 1968) și pe harta geologică a R.S.R. scara 1 : 200.000, cristalinul din Godeanu este atribuit „seriei de Sebeș-Lotru” de vîrstă precambriană („Antepreterozoic superior”).

Dessila-Codarcea (1965, 1967) repartizează metamorfitele din Godeanu grupei inferioare de vîrstă prerifeană (Preallutian sau Lotrian). În ultimii ani seria de Sebeș-Lotru a fost atribuită de Giuşcă et al. (1969) ciclului Postkarelian-Prebaicalian, considerîndu-se că s-a format în geosinclinalul ce a început să funcționeze după consolidarea zonelor de platformă din vorlandul Carpaților, pentru care datele de vîrstă absolută K/Ar indică 1500 m.a. (Arhaic superior) — (Giuşcă, Ianovici et al., 1967).

Institutul Geologic al României

În succesiunea formațiunilor seriei din partea centrală și de sud a masivului Godeanu se disting trei complexe litostratigrafice: complexul inferior (G_1), complexul median (G_2) și complexul superior (G_3) (fig. 1).

C o m p l e x u l i n f e r i o r (G_1), care se dezvoltă la baza stivei metamorfitelor, apare pe hartă ca o bandă continuă ce urmărește conturul masivului. Acest complex cuprinde în ansamblu o succesiune de paragnaise micacee și micașisturi (de natură terigenă) cu nivele de amfibolite, magmatogene bazice și subordonat, lentile de roci carbonatice (calcare cu silicăți și dolomite cristaline). Îndeosebi în rocile terigene se remarcă dezvoltarea spre partea inferioară a unor zone de gnais nodulare iar spre partea superioară a unor nivele de migmatite stromatice.

În succesiunea litostratigrafică a complexului inferior au fost recunoscute două orizonturi:

O r i z o n t u l i n f e r i o r ($G_{1.1}$) (> 1500 m) cuprinde o asociație de paragnaise biotitice $\pm$ sillimanit, paragnaise micacee adesea nodulare, diferite tipuri de amfibolite și gnais amfibolice, la care se adaugă rare lentile de dolomite cristaline și calcare cu silicăți. Rocile amfibolice formează nivele în care acestea alternează intim cu pararocile micacee. De remarcat în acest orizont prezența relativ frecventă a pegmatitelor, îndeosebi spre partea mediană a acestuia.

O r i z o n t u l s u p e r i o r ($G_{1.2}$) (300–1100 m) este constituit în cea mai mare parte din roci de natură terigenă în care se intercalează cu totul excepțional, spre partea superioară, nivele subțiri de amfibolite. În cadrul acestui orizont se remarcă importanța variației de facies litologic, exprimată prin predominanța rocilor metapelitice (micașisturi) în partea de N a regiunii și prin creșterea treptată a participării materialului feldspatic (paragnaise micacee), în partea de sud și sud-est. Spre partea mediană a orizontului, în bazinile văilor Idegul, Smogotin și Frâsinea, se observă prezența unor nivele de șisturi și paragnaise micacee cu disten și granați iar la partea superioară (pe văile Frâsinea, Topenia, Iauna, Olanul, Balmeșul și Ivanul) se dezvoltă un pachet caracteristic (de 100–200 m grosime) constituit din gnais biotitice fin granulare, metapsamitice, care spre est îmbracă un facies cuarțitic. Local, în aceste roci, se remarcă intercalații de micașisturi și amfibolite.

Procesele migmatice au afectat intens rocile acestui orizont conducind la formarea de migmatite predominant stromatice.

C o m p l e x u l m e d i a n (G_2) (100–1000 m) cuprinde în ansamblu o alternanță intimă de gnais cuarț-feldspatice (metaarcoze și metaacidite) și amfibolite (roci magmatogene bazice) cu intercalații de roci metapelitice. Asociația litologică premetamorfică este caracteristică pentru produsele fazei magmatismului inițial. Variațiile laterale de facies se observă și aici în sensul unei participări treptată mai reduse a gnaiselor cuarț-feldspatice și amfibolitelor în favoarea paragnaiselor micacee, pe măsură ce avansăm spre sud și sud-est. Pe de altă parte, se observă, de la vest spre est, o reducere importantă a grosimii caracteristice complexului (în bazinul inferior al văilor Craiova, Olanul și Curmezișa, complexul nu depășește 100 m grosime).

S E R I A D E S E B E S S L O T R U Î N G O D E A N U

Complexul superior G3	Orizontul inferior G3.1	Orizontul superior G3.2	
		> 700m	Micașisturi și paragnaise micacee (fond) In vest: parageneze cu staurolit ± disten In est: parageneze cu staurolit ± andaluzit a - Nivele de amfibolite (± epidot ± granat) cu intercalării de pareroci micacee g - Nivele de micașisturi porfiroblastice cu granat ± staurolit ± polimorfi ai Al_2SiO_5 m - Migmatite
Complexul median G2		200 - 850m	Micașisturi și paragnaise micacee (fond) In vest: parageneze cu staurolit ± disten In partea centrală: parageneze cu staurolit - andaluzit ± disten și parageneze cu disten In est: parageneze cu staurolit - andaluzit și parageneze cu andaluzit g - Nivele de micașisturi - porfiroblastice cu granat ± staurolit ± polimorfi ai Al_2SiO_5 m - Migmatite
		100 - 1000m	Gnăise cuarțo-feldspatic asociate intim cu amfibolite. Gnăise amfibolice cu intercalării de pareroci micacee (mai frecvente în partea de sud a regiunii)
Complexul inferior G1	Orizontul superior G1.2	a	Paragnaise biotitice ± muscovit, gnăise cuarțitice fin granulare cu rare intercalării de micașisturi și amfibolite (a)
		500 - 1100m	Paragnaise micacee și micașisturi (fond) In vest: parageneze cu sillimanit la partea inferioară și nivale distenifere (d) spre partea mediană In est: parageneze cu andaluzit sillimanit - cordierit g - Nivele de sisturi cu granat profiroblastic m - Migmatite
	Orizontul inferior G1.1	a	Paragnaise biotitice ± muscovit ± granat ± sillimanit a - Nivele de alternanțe de amfibolite, gnăise amfibolitice și pareroci micacee c - Rocă carbonatică cu silicati și skarne de reacție
		> 1500m	

Fig. 1. Coloana stratigrafică generală a metamorfitelor din partea centrală și de sud a masivului Godeanu

Institutul Geologic al României

Colonne stratigraphique générale des métamorphites de la partie centrale et méridionale du massif de Godeanu

... în cadrul căruia se desfășoară o serie de evenimente care să determină o schimbare semnificativă în situația unei populații sau a unei specii. Aceste evenimente pot fi cauzate de factori naturali sau antropic. Factorii naturali sunt: variații climatice, curenți marini puternici, uraganuri, cutremure, inundații, secete, incendii, invazii de specii exogene, etc. Factorii antropici sunt: exploatare minieră, construcții hidrotehnice, transformări agricole, dezvoltare industrială, poluare, introducere de specii exogene, etc. În cadrul unei invazii de specii exogene, se poate observa o creștere exponențială a unei specii invazive, care să devină dominantă și să suprasuprime specii autohtone. Această situație poate crea probleme serioase pentru mediu și pentru economie, deoarece speciile invazive pot să distrugă ecosistemele existente și să competeze cu speciile autohtone pentru resurse.

În cadrul unei invazii de specii exogene, se poate observa o creștere exponențială a unei specii invazive, care să devină dominantă și să suprasuprime speciile autohtone. Această situație poate crea probleme serioase pentru mediu și pentru economie, deoarece speciile invazive pot să distrugă ecosistemele existente și să competeze cu speciile autohtone pentru resurse. În cadrul unei invazii de specii exogene, se poate observa o creștere exponențială a unei specii invazive, care să devină dominantă și să suprasuprime speciile autohtone. Această situație poate crea probleme serioase pentru mediu și pentru economie, deoarece speciile invazive pot să distrugă ecosistemele existente și să competeze cu speciile autohtone pentru resurse.

cît și sub formă de procente de cationi, celule standard și mezonorme standard.

Principalele tipuri petrografice observate în această regiune sunt următoarele: paragnaise micacee, micașisturi și șisturi curfîtice, cuarțite micacee și paragnaise cuarțitice, gnaisăe cuarțo-feldspatice, roci amfibolice, roci carbonatice, migmatite, filoane migmatice, pegmatite, produse ale metamorfismului dinamic. Unele dintre acestea (paragnaise micacee, micașisturi, roci amfibolice), prezintă o largă răspîndire în succesiunea litostratigrafică ceea ce constituie un real avantaj, ținînd seama de conținutul lor în minerale tipomorfe. Această particularitate, la care se adaugă paralelismul relativ al izogradelor de metamorfism cu limitele litostratigrafice, a determinat descrierea acestor tipuri petrografice separat, pentru fiecare complex litostratigrafic. Acest principiu nu a fost urmat în cazul altor tipuri de roci, datorită fie răspîndirii lor limitate, fie compozitiei relativ constante în cadrul succesiunii.

Nomenclatura adoptată în definirea metamorfitelor este conformă cu cea propusă la simpozionul privind nomenclatura rocilor metamorfice (1962, fide Winkler, 1967).

A). PARAGNAISE MICACEE

În această grupă, au fost incluse rocile formate pe seama unui material sedimentogen și care se caracterizează prin predominanța cantitativă a feldspatului asupra cuarțului și acestora din urmă asupra micelor. Prin creșterea treptată a participării micelor, și prin diminuarea feldspatului, se trece la micașisturi feldspatice.

1. Paragnaisele micacee ale complexului inferior (G_1)

Acste paragnaise reprezintă tipul petrografic predominant al complexului inferior. În funcție de paragenezele observate se disting următoarele subtipuri:

a) *Paragnaise biotitice*

Parageneza: plagioclaz + cuarț + biotit $\rightarrow$ clorit ($\pm$ apatit + zircon $\pm$ turmalină + magnetit). Paragnaisele biotitice sunt caracteristice complexului inferior și îndeosebi orizontului inferior al acestuia ($G_{1.1}$). În orizontul superior ($G_{1.2}$) se întâlnesc mai puțin frecvent, locul lor fiind preluat treptat de paragnaisele biotito-muscovitice.

Sint roci pestrițe cu granulație mică (0,2 – 0,8 mm, excepțional 1,5 mm), structură granolepidoblastică și textură gnaisică, adesea micro-nodulară. Nodulele submilimetrice și milimetrice sunt constituite din plagioclaz sau din agregate de plagioclaz și cuarț. Plagioclazul ($An \cdot 13 - An \cdot 30$) se prezintă sub formă de poikiloblaste echidimensionale sau alungite paralel cu șistozitatea S_1 . Biotitul apare în lamele bine dezvoltate (0,8/0,4 mm – 1,2/0,2 mm) crescute cu (001) în planul mai multor supra-

1. **Geologia**
2. **Geofizica**
3. **Geocronologie**
4. **Geotermia**
5. **Geotextile**
6. **Geoturism**
7. **Geoteknica**
8. **Geotexnica**
9. **Geotexnica**
10. **Geotexnica**
11. **Geotexnica**
12. **Geotexnica**
13. **Geotexnica**
14. **Geotexnica**
15. **Geotexnica**
16. **Geotexnica**
17. **Geotexnica**
18. **Geotexnica**
19. **Geotexnica**
20. **Geotexnica**
21. **Geotexnica**
22. **Geotexnica**
23. **Geotexnica**
24. **Geotexnica**
25. **Geotexnica**
26. **Geotexnica**
27. **Geotexnica**
28. **Geotexnica**
29. **Geotexnica**
30. **Geotexnica**
31. **Geotexnica**
32. **Geotexnica**
33. **Geotexnica**
34. **Geotexnica**
35. **Geotexnica**
36. **Geotexnica**
37. **Geotexnica**
38. **Geotexnica**
39. **Geotexnica**
40. **Geotexnica**
41. **Geotexnica**
42. **Geotexnica**
43. **Geotexnica**
44. **Geotexnica**
45. **Geotexnica**
46. **Geotexnica**
47. **Geotexnica**
48. **Geotexnica**
49. **Geotexnica**
50. **Geotexnica**
51. **Geotexnica**
52. **Geotexnica**
53. **Geotexnica**
54. **Geotexnica**
55. **Geotexnica**
56. **Geotexnica**
57. **Geotexnica**
58. **Geotexnica**
59. **Geotexnica**
60. **Geotexnica**
61. **Geotexnica**
62. **Geotexnica**
63. **Geotexnica**
64. **Geotexnica**
65. **Geotexnica**
66. **Geotexnica**
67. **Geotexnica**
68. **Geotexnica**
69. **Geotexnica**
70. **Geotexnica**
71. **Geotexnica**
72. **Geotexnica**
73. **Geotexnica**
74. **Geotexnica**
75. **Geotexnica**
76. **Geotexnica**
77. **Geotexnica**
78. **Geotexnica**
79. **Geotexnica**
80. **Geotexnica**
81. **Geotexnica**
82. **Geotexnica**
83. **Geotexnica**
84. **Geotexnica**
85. **Geotexnica**
86. **Geotexnica**
87. **Geotexnica**
88. **Geotexnica**
89. **Geotexnica**
90. **Geotexnica**
91. **Geotexnica**
92. **Geotexnica**
93. **Geotexnica**
94. **Geotexnica**
95. **Geotexnica**
96. **Geotexnica**
97. **Geotexnica**
98. **Geotexnica**
99. **Geotexnica**
100. **Geotexnica**

d) Paragnaise biotito-muscovitice ± granat

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit + muscovit + (prehnit + + apatit + zircon + magnetit ± hematit)

În complexul inferior aceste paragnaise se întâlnesc mai puțin frecvent. Ele sunt prezente îndeosebi spre partea superioară a succesiunii. În orizontul inferior ($G_{1.1}$) se remarcă participarea mult redusă a muscovitului în aceste roci. În general caracterele structurale și texturale descrise anterior se observă și aici. Compoziția plagioclazului variază în limitele oligoclazului (An 20 – An 30). Biotitul brun-roșcat, cu incluziuni de zircon, este asociat aici cu muscovitul și se dispune în general pe două suprafete S ce fac un unghi de aproximativ 45°. Mult mai rar a fost observat biotitul transversal. Lamelele de muscovit, ca și cele de biotit, se găsesc în relații angulare indicând cristalizarea postcinematică a micelor. Granatul apare sub formă de cristaloblaste de 3 – 4 mm diametru. În unele cazuri se observă concreșteri simplectitice ale muscovitului cu cuarțul datorită migmatizării incipiente.

e) Paragnaise biotito-muscovitice cu microclin ± granat

Parageneza : plagioclaz + cuarț + microclin + biotit + muscovit ± [granat]⁶ + (apatit ± zircon + magnetit).

Sunt roci asociate intim cu paragnaisele biotito-muscovitice ce apar în orizontul superior al complexului ($G_{1.2}$) pe văile Iauna Mare, Bandialul și Pusta. Textura rubanată este mai accentuată observându-se tranziția spre gnaisele migmatice stromatice. Plagioclazul (An 15 – An 20) prezintă în unele cazuri tendința de dezvoltare porfiroblastică, cu incluziuni de cuarț. Microclinul participă într-o măsură importantă alături de plagioclaz și cuarț în compoziția benzilor leucocrate; apare exclusiv sub formă de poichiloblaste amoeboide ce includ și substituie celelalte minerale. Biotitul brun-roșcat, rareori cloritizat, predomină cantitativ asupra muscovitului cu care este asociat. Granatul (almandin), care apare uneori în aceste roci sub formă de mici idioblaste, se concentrează de preferință în benzile micacee servind ca suport pentru biotit.

f) Paragnaise biotitice cu sillimanit ± granat

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit ± granat ± [sillimanit] + (zircon).

Paragnaise cu această parageneză apar la nivelele inferioare cunoscute ale seriei (orizontul $G_{1.1}$) pe rama de vest și sud a masivului (bazinul văilor : Frâsincea, Smogotin, Camena, Presacina). Este caracteristică transformarea biotitului în sillimanit (fibrolit). Rareori sillimanitul formează nodule constituite din cristale prizmatice și agregate fibrolitice independente de biotit (pl. I, fig. 2). Plagioclazul, frecvent maclat, cu

⁶ Parantezele drepte indică participarea cantitativă subordonată a mineralelor principale.

tendință de dezvoltare porfiroblastică, prezintă conținuturi variabile în An, de la An 20 – 30 pînă la An 45 – 47 (în rocile cu granat).

g) Paragnaise biotito-muscovitice cu sillimanit ± granat

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit + [muscovit] ± granat + + [sillimanit] + (apatit + zircon + turmalină + magnetit).

Această parageneză interesantă, în care se observă coexistența sillimanitului cu muscovitul se întâlnește mai ales în orizontul superior ($G_{1,2}$) al complexului (pe affluentul mare drept al Cărbunelui și în bazinul Topeniei). Pe lîngă fibrolitul format pe seama biotitului, sillimanitul apare în acest caz traversând lamelele de muscovit sau sub formă de fibre în cuarț. Uneori cristale bine individualizate de sillimanit par să se formeze pe seama muscovitului porfiroblastic (pl. II, fig. 1). Plagioclazul (An 28 – An 30) este de obicei maclat polisintetic (legea albit și albit-periclin). Granatul (almandin) apare în granule rare cu dimensiuni ce nu depășesc 0,5 mm diametru. De remarcat printre accesorii prezența unei cantități sporite de apatit (în cristale pînă la 0,5 mm diametru), și a zirconului inclus în biotit înconjurat de aureole pleocroice largi.

2. Paragnaisele micacee ale complexului median (G_2)

În complexul median aceste roci apar de regulă sub formă de intercalării subțiri în gnaisele cuarțo-feldspatice sau în amfibolite. Deseori, se observă o tranziție spre acestea din urmă, prin creșterea progresivă a participării materialului cuarțo-feldspatic și respectiv a hornblendei. Paragnaisele micacee sunt mai frecvente în partea sudică a regiunii (bazinul văilor : Frăsineea, Topla, Studena) unde substituie în mare parte tipurile petrografice predominante ale complexului, reflectînd tranziția laterală de facies a formațiunilor premetamorfice.

a) Paragnaise biotitice

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit → clorit + (zircon + magnetit)

Aceste roci, ce se întâlnesc mai frecvent în vestul regiunii (văile : Idegelul, Tătarul, Baranul), sunt asemănătoare în ceea ce privește și structura și compoziția mineralogică cu corespondentele lor din complexul inferior (G_1). Se deosebesc totuși de acestea prin prezența unui tip de biotit brun (mai apropiat de cel caracteristic gnaiselor cuarțo-feldspatice) și în general prin absența zirconului și apatitului asociat. Se observă și aici mai multe suprafețe S cu biotit (mai frecvent S_1 și S_2). Compoziția plagioclazului variază de la oligoclaz (An 25) la andezit mediu (An 38).

b) Paragnaise biotito-muscovitice ± granat

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit + [muscovit] + (zircon + rutil + magnetit).

Aceste roci reprezintă tipul predominant al paragnaiselor complexului G_2 (văile : Iauna Mică, Frăsinecea).

Plagioclazul (An 25 — An 30) este în general proaspăt și maclat. Biotitul apare mai frecvent oblic față de sistozitatea principală. Muscovitul, subordonat cantitativ, prezintă concreșteri simplectitice cu cuarțul.

c) Paragnaise biotito-muscovitice cu microclin

Parageneza : cuarț + plagioclaz + microclin + biotit + muscovit.

Spre deosebire de rocile cu parageneză similară din complexul inferior ($G_{1,2}$) aici se remarcă o cantitate sensibil mai mare de muscovit. Micele se distribuie în principal pe sistozitatea de stratificare (S_1). Planele S_2 sunt slab reprezentate fiind materializate prin prezența sporadică a biotitului. Dezvoltarea slabă a suprafețelor S suplimentare, vizibile, se dătoarește caracterului competent al rocilor ce predomină în acest complex (gnaise cuarțo-feldspatice, amfibolite).

3. Paragnaisele micacee ale complexului superior (G_3)

În complexul superior aceste paragnaise formează intercalății în micașisturi, mai frecvente în orizontul inferior ($G_{3,1}$). Se recunosc următoarele tipuri :

a) Paragnaise biotitice $\pm$ granat.

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit $\rightarrow$ clorit $\pm$ granat + (apatit + zircon + magnetit).

Aceste roci se întâlnesc în orizontul inferior al complexului ($G_{3,1}$) din bazinul inferior al Craiovei, pe pîrîul Stîrminosul și în malul drept al Cernei. Ele se remarcă prin granulația redusă (0,4 — 0,8 mm) și prin orientarea dimensională a cuarțului, plagioclazului și biotitului ce marchează sistozitatea principală S_1 . Biotitul brun-roșcat, uneori cloritizat, apare în lamele bine dezvoltate (0,5 — 2 mm) crescute în mai multe plane S .

Semnificația și vîrstă relativă a acestor plane este aceeași ca și pentru rocile complexelor G_1 și G_2 .

b) Paragnaise biotito-muscovitice $\pm$ granat

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit + [muscovit] + + (apatit + zircon + magnetit).

Paragnaisele biotito-muscovitice reprezintă tipul predominant al paragnaiselor din complexul superior (bazinul văilor : Craiova, Iauna Mare, Iauna Mică). În comparație cu corespondentele lor din complexele inferioare, conțin un procent mai mare de muscovit, care rămîne, totuși, subordonat celui de biotit. Textura micronodulară este aici mai accentuată tînzind spre textura microlenticulară. Plagioclazul (An 12 — An 17), xenoblastic, apare sub formă de porfiroblaste maclate cu inclusiuni de cuarț și mice, la care se adaugă rareori și granaț, alungite în planul sistozității (S_1). Biotitul brun-roșcat, apare în lamele bine dezvoltate (0,8 /

Acest tip se întâlnește frecvent în complexul inferior îndeosebi spre partea superioară a succesiunii acestuia (orizontul $G_{1,2}$, pe văile : Balmășul, Ivanul, Cărbunele, culmea Bulzului, etc.).

În aceste roci biotitul este reprezentat prin aceeași varietate brun roșcată ca și în paragnaisele asociate. Se observă uneori cloritizarea parțială a acestuia datorită retromorfismului regional și dinamic. Muscovitul este în general un ferrimuscovit (pleocroism slab în tonuri de verde deschis, $Ng - Np = 0,04$; $(-2V = 30^\circ)$). Plagioclazul ($An 13 - 15$) apare subordonat, cantitativ față de cuarț. Granatul apare sub formă de idioblastă cu dimensiuni de 1 – 5 mm diametru. Uneori granatul conține incluziuni de cuarț orientate în *Si* aproape perpendicular pe șistozitatea rocii. În jurul granatului se observă lamele bine dezvoltate de mice post-cinematice asociate cu cuarț recristalizat.

Relațiile observate sub microscop permit, în acest caz, recunoașterea mai multor momente în evoluția rocii : o primă fază de cristalizare metamorfică (cristalizarea cuarțului inclus în granat) urmată de cristalizarea statică a granatului, apoi de rotirea posterostatalină a granatului și de recristalizarea statică a micelor și cuarțului (în faza finală a metamorfismului).

b) Micașisturi cu granat, staurolit și disten

Parageneza : cuarț $\pm$ [plagioclaz] + biotit + muscovit $\pm$ granat + + staurolit + disten + (rutil + magnetit).

În aceste roci au fost observate două tipuri de structuri. Astfel, într-o rocă din culmea Oslea Românească se remarcă dezvoltarea porfiroblastică a biotitului, distenului și staurolitului, toate deosebit de proaspete. Staurolitul (6/25 mm) apare alungit în planul șistozitatii de stratificare cu incluziuni fine de minerale opace și rutil orientate paralel cu alungirea porfiroblastelor și cu șistozitatea matricei (cristalizare mimetică). Distenul (max. 6 mm/2,4 mm) apare cristalizat atât paralel cu șistozitatea cît și oblic față de aceasta. Biotitul în lamele bine dezvoltate (4 – 5 mm diametru) crește transversal și include xenoblaste de staurolit și disten. Relațiile observate indică cristalizarea statică a porfiroblastelor și formarea tardivă a biotitului (pl. III, fig. 1).

Un alt aspect a fost observat într-o rocă din Rîul Șes. În acest caz structura este granoblastică, staurolitul nu prezintă incluziuni, iar distenul acicular apare maclat polisintetic după (100).

c) Micașisturi cu granat și disten

Parageneza : cuarț + biotit + muscovit + granat + disten. Acestea apar în orizontul superior ($G_{1,2}$) asociate cu paragnaisele micacee (pe văile Frăsincea, Smogotin, Ogașul Moleșilor etc.).

Sunt roci lipsite de plagioclaz, în care granatul se prezintă porfiroblastic, cu incluziuni de cuarț, biotit și grafit iar distenul apare subordonat. În zonele afectate de retromorfism dinamic se remarcă apariția clivajului de fractură, deformarea micelor și transformarea distenului în muscovit (pl. III, fig. 2).

1. **Geologia**
2. **Geofizica**
3. **Geocronologie**
4. **Geochimie**
5. **Geotermie**
6. **Geotextile**
7. **Geotextile**
8. **Geotextile**
9. **Geotextile**
10. **Geotextile**
11. **Geotextile**
12. **Geotextile**
13. **Geotextile**
14. **Geotextile**
15. **Geotextile**
16. **Geotextile**
17. **Geotextile**
18. **Geotextile**
19. **Geotextile**
20. **Geotextile**
21. **Geotextile**
22. **Geotextile**
23. **Geotextile**
24. **Geotextile**
25. **Geotextile**
26. **Geotextile**
27. **Geotextile**
28. **Geotextile**
29. **Geotextile**
30. **Geotextile**
31. **Geotextile**
32. **Geotextile**
33. **Geotextile**
34. **Geotextile**
35. **Geotextile**
36. **Geotextile**
37. **Geotextile**
38. **Geotextile**
39. **Geotextile**
40. **Geotextile**
41. **Geotextile**
42. **Geotextile**
43. **Geotextile**
44. **Geotextile**
45. **Geotextile**
46. **Geotextile**
47. **Geotextile**
48. **Geotextile**
49. **Geotextile**
50. **Geotextile**
51. **Geotextile**
52. **Geotextile**
53. **Geotextile**
54. **Geotextile**
55. **Geotextile**
56. **Geotextile**
57. **Geotextile**
58. **Geotextile**
59. **Geotextile**
60. **Geotextile**
61. **Geotextile**
62. **Geotextile**
63. **Geotextile**
64. **Geotextile**
65. **Geotextile**
66. **Geotextile**
67. **Geotextile**
68. **Geotextile**
69. **Geotextile**
70. **Geotextile**
71. **Geotextile**
72. **Geotextile**
73. **Geotextile**
74. **Geotextile**
75. **Geotextile**
76. **Geotextile**
77. **Geotextile**
78. **Geotextile**
79. **Geotextile**
80. **Geotextile**
81. **Geotextile**
82. **Geotextile**
83. **Geotextile**
84. **Geotextile**
85. **Geotextile**
86. **Geotextile**
87. **Geotextile**
88. **Geotextile**
89. **Geotextile**
90. **Geotextile**
91. **Geotextile**
92. **Geotextile**
93. **Geotextile**
94. **Geotextile**
95. **Geotextile**
96. **Geotextile**
97. **Geotextile**
98. **Geotextile**
99. **Geotextile**
100. **Geotextile**

Varietățile fără muscovit, caracteristice îndeosebi orizontului inferior al complexului ($G_{1.1}$), au fost întlnite în văile Topenia, Iuta și Idegul. În aceste roci sillimanitul, relativ abundant, apare atât ca fibrolit cât și sub formă de porfiroblaste. Într-o rocă din bazinele Topeniei sillimanitul porfiroblastic apare crescut postcinematic în apopierea zonei axiale a unor microcute. Clivajul sillimanitului apare în acest caz paralel cu clivajul biotitului din matrice, fapt ce ar putea indica controlul epitaxic al biotitului asupra sillimanitului (pl. V, fig. 2). În rocile deformate de pe rama de vest a peticului se observă retromorfismul biotitului în clorit și al sillimanitului în sericit.

2. Micașisturile complexului median (G_2)

În complexul median, constituie predominant din gnaise cuarț-feldspatice și amfibolite, micașisturile apar cu totul subordonat. În intercalăriile mai importante, ce traversează văile Baranul și Bărănelul, apar micașisturi cu granat, staurolit și disten.

a) Micașisturi cu granat, staurolit și disten

Parageneza : cuarț + [plagioclaz] + biotit + muscovit + granat + + [staurolit] + disten + (apatit + zircon + turmalină ± hematit + + pirită).

Aceste roci se deosebesc de micașisturile cu compoziție asemănătoare ale complexului inferior prin predominanța muscovitului asupra biotitului și prin modul de prezentare al granatului care apare sub formă de porfiroblaste, cu incluziuni de cuarț, mice și disten. Pe lîngă dispoziția lineară, sau slab ondulată, a incluziunilor, observată anterior, a fost remarcată și dispoziția în S_1 spiralat, doavă a cristalizării sincinematice a granatului. Distenul apare în cristale subidiomorfe de 1 – 1,5 mm lungime iar staurolitul sub formă de idioblastă cu dimensiuni cuprinse între 0,5 mm și 1 mm. Procesele de retromorfism regional au determinat transformarea parțială a distenului în sericit și a biotitului în clorit.

3. Micașisturile complexului superior (G_3)

În complexul superior micașisturile reprezintă tipul petrografic predominant constituind materialul paleosomatic principal al migmatitelor larg răspândite la aceste nivele ale seriei. Printre rocile neafectate de migmatizare se disting următoarele subtipuri :

a) Micașisturi biotito-muscovitice

Parageneza : cuarț + [plagioclaz] + biotit + muscovit + (apatit + zircon + magnetit).

Acest tip de micașisturi se întâlnesc în bazinele superioare ale Craiovei, pe valea Olanului și culmea Oslea Românească mai ales în orizontul superior ($G_{3.2}$). Sunt roci cu structură microlepidoblastică, cu șistozitate bine exprimată dată de alternanță de benzi milimetrice și submilimetrice cuar-

“*It is the same with the body. If you do not let go of the body, you will not be able to let go of the mind.*”

lizeze anterior staurolitului (granatul apare uneori rotit posterocristalin în timp ce staurolitul nu este deranjat).

d) Micașisturi cu granat și disten

Parageneza : cuarț + [plagioclaz] + muscovit + biotit + granat + + disten.

Acest tip se întâlnește la partea inferioară a orizontului G_{3.1} pe valea Frâsinecea. Granatul apare în aceste micașisturi sub formă de porfiroblaste idioblastice (de 3 – 4 mm diametru) cu incluziuni de cuarț și pulberi opace de grafit. Uneori se prezintă alungit paralel cu șistozitatea în timp ce incluziunile apar orientate în S₁ oblic pe șistozitate (cristalizare postcinematică). În acest caz se remarcă în granat o zonă periferică mai omogenă și lipsită de incluziuni indicând ritmicitatea procesului de creștere a mineralului (pl. VII, fig. 2). Distenul (max. 2 mm după axa c) apare crescut în planul șistozității. Muscovitul predomină în general asupra biotitului. Plagioclazul, cu totul subordonat, apare în porfiroblaste maclate cu incluziuni de cuarț, disten și mice.

e) Micașisturi cu staurolit, disten și andaluzit

Parageneza : cuarț + [plagioclaz] + biotit + muscovit + staurolit + disten + andaluzit.

Această parageneză, care marchează limita domeniilor de metamorfism de presiune diferită, a fost identificată în micașisturile din affluentul drept al pârâului Iauna Mică. Structura acestor roci este lepidoporfiroblastică. Porfiroblastele sunt reprezentate prin staurolit, andaluzit și subordonat disten. Staurolitul (1 – 1,5 mm lungime), cu incluziuni de biotit și minerale opace apare alungit în planul șistozității principale. Andaluzitul formează poichiloblaste xenomorfe bine dezvoltate (max. 1 cm lungime) cu incluziuni de biotit. Cristalele sunt neomogene, cu cimpuri mai bogate în fier în vecinătatea biotitului inclus (pl. VIII, fig. 1). Biotitul din matrice este parțial cloritizat în contrast cu biotitul proaspăt protejat de andaluzit.

f) Micașisturi cu granat, staurolit și andaluzit

Parageneza : cuarț + [plagioclaz] + biotit + muscovit + granat + + staurolit + andaluzit.

Aceste micașisturi apar în orizontul inferior al complexului G_{3.1} în partea de est a regiunii. Parageneza aparține domeniului de presiune scăzută.

Masa fundamentală șistoasă a acestor roci este constituită din cuarț, biotit roșcat proaspăt, muscovit, granule de staurolit și rare xenoblaste de plagioclaz. Peste acestea se dezvoltă porfiroblastă de granat și andaluzit. Granatul (3,5 mm diametru) apare crescut sincinematic cu incluziuni de cuarț, staurolit și pulberi opace (grafit). Andaluzitul slab pleocroic în tonuri de roz, include lamele de biotit parțial digerate.

1. **Geologia**
2. **Geofizica**
3. **Geocronologie**
4. **Geochimie**
5. **Geotermie**
6. **Geotextile**
7. **Geoturism**
8. **Geoteknica**
9. **Geotectonica**
10. **Geotectonica**
11. **Geotectonica**
12. **Geotectonica**
13. **Geotectonica**
14. **Geotectonica**
15. **Geotectonica**
16. **Geotectonica**
17. **Geotectonica**
18. **Geotectonica**
19. **Geotectonica**
20. **Geotectonica**
21. **Geotectonica**
22. **Geotectonica**
23. **Geotectonica**
24. **Geotectonica**
25. **Geotectonica**
26. **Geotectonica**
27. **Geotectonica**
28. **Geotectonica**
29. **Geotectonica**
30. **Geotectonica**
31. **Geotectonica**
32. **Geotectonica**
33. **Geotectonica**
34. **Geotectonica**
35. **Geotectonica**
36. **Geotectonica**
37. **Geotectonica**
38. **Geotectonica**
39. **Geotectonica**
40. **Geotectonica**
41. **Geotectonica**
42. **Geotectonica**
43. **Geotectonica**
44. **Geotectonica**
45. **Geotectonica**
46. **Geotectonica**
47. **Geotectonica**
48. **Geotectonica**
49. **Geotectonica**
50. **Geotectonica**
51. **Geotectonica**
52. **Geotectonica**
53. **Geotectonica**
54. **Geotectonica**
55. **Geotectonica**
56. **Geotectonica**
57. **Geotectonica**
58. **Geotectonica**
59. **Geotectonica**
60. **Geotectonica**
61. **Geotectonica**
62. **Geotectonica**
63. **Geotectonica**
64. **Geotectonica**
65. **Geotectonica**
66. **Geotectonica**
67. **Geotectonica**
68. **Geotectonica**
69. **Geotectonica**
70. **Geotectonica**
71. **Geotectonica**
72. **Geotectonica**
73. **Geotectonica**
74. **Geotectonica**
75. **Geotectonica**
76. **Geotectonica**
77. **Geotectonica**
78. **Geotectonica**
79. **Geotectonica**
80. **Geotectonica**
81. **Geotectonica**
82. **Geotectonica**
83. **Geotectonica**
84. **Geotectonica**
85. **Geotectonica**
86. **Geotectonica**
87. **Geotectonica**
88. **Geotectonica**
89. **Geotectonica**
90. **Geotectonica**
91. **Geotectonica**
92. **Geotectonica**
93. **Geotectonica**
94. **Geotectonica**
95. **Geotectonica**
96. **Geotectonica**
97. **Geotectonica**
98. **Geotectonica**
99. **Geotectonica**
100. **Geotectonica**

TABELUL 1
Compoziția elitică – Micașuri și paragnais micacee

Nr. crt.	Proba nr.	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	FeO	MnO	MgO	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	TiO ₂	P ₂ O ₅	S	CO ₂	H ₂ O + 105	H ₂ O - 105	Suma	Analist	
1	54,65	56,10	23,40	7,90	2,20	0,24	1,16	1,44	0,54	4,00	0,75	0,42	0,19	1,94	100,46	Agrigoroiei C.			
2	154,60	54,30	24,84	2,17	5,60	0,04	2,06	0,84	0,88	4,24	1,08	0,16	1,14	1,48	0,10	99,03	Roman I.		
3	X,65	50,47	26,20	4,21	4,90	0,24	1,50	1,30	1,20	4,80	2,00	0,43	0,13	—	2,40	99,98	Zăvoianu G.		
4	25,60	66,37	14,68	4,20	2,20	0,12	3	1,57	2,09	2,95	0,64	0,11	—	0,93	0,67	0,07	99,60	Lahovary Gh.	
5	1,60	54,76	22,96	4,06	6,07	0,32	0,80	1,42	1,28	3,30	1,45	0,07	0,18	urne	2,73	0,10	99,50	Popescu C.	
6	1067,60	53,32	24,75	3,14	7,10	0,05	2,40	1,96	0,62	3,97	0,65	0,11	0,15	0,08	1,66	0,10	100,30	Vălulescu E.	

1. 54,65 = micașist cu granat, disten și staurolit (G_2) — culmea Baran-Bărănel.
2. 154,60 = micașist cu granat și staurolit ($G_{3,1}$) — valea Smogotin
3. X,65 = micașist cu granat și staurolit ($G_{3,2}$) — culmea Drăguțului
4. 25,60 = micașist folclastic cu biotit, granat și sillimanit ($G_{1,1}$) — valea Frăsincea
5. 1,60 = paragnais micaceu cataclazat ($G_{1,1}$) — valea Frăsincea
6. 1067,60 = paragnais micaceu cu granat și disten ($G_{1,2}$) bazinul văii Bandialul.

premetamorfic a acestora. Prezența în parageneze a micelor, asociate cu polimorfi ai Al_2SiO_5 , indică, în ansamblu, un material primar pelitic argilos. În absență polimorfilor menționați, mai ales în cazul paragnai-selor micacee, există adesea incertitudini asupra originii. Investigarea particularităților rocilor sedimentare supuse metamorfismului se poate realiza prin compararea compoziției chimice a rocilor metamorfice și sedimentare. Încercând o astfel de comparație, mediile conținuturilor în oxizi ale pararocilor analizate sunt prezentate împreună cu analize de roci pelitice și metapelitice din literatură (tab. 3).

TABELUL 3

	X_1	X_2	X_3
SiO_2	55,43 – 60,64	55,89	60,06
Al_2O_3	13,84 – 17,32	22,81	19,89
Fe_2O_3	2,25 – 4,04	4,28	2,62
FeO	1,74 – 5,09	4,68	4,46
MnO	urme	0,17	—
MgO	2,32 – 2,67	1,82	1,99
CaO	1,00 – 5,96	1,42	1,52
Na_2O	1,01 – 1,80	1,02	1,54
K_2O	2,67 – 3,79	3,87	4,23
TiO_2	0,46 – 0,77	1,10	1,12
P_2O_5	0,14 – 0,20	0,22	0,26
CO_2	0,84 – 2,63	1,14	—
H_2O tot.	3,69 – 5,56	1,94	2,41

X_1 = variația compoziției chimice medii a „shale”-urilor și „slate”-urilor. După Pettijohn 1957 (78 „shale”-uri paleozoice și mezozoice, după Clarke, 1924; 36 „slate”-uri paleozoice, după Beckel, 1904; 33 „slate”-uri precambriene după Nann, 1953).

X_2 — media a 6 micașisturi și paragnaise micacee precambriene din Godeanu.

X_3 — media a 17 micașisturi paleozoice din Pirineii centrali (Zwart, 1962, fide Menger, 1968).

Din examinarea tabelului de mai sus (tab. 3) se observă că valoile oxizilor pentru rocile din Godeanu se încadrează în limitele compoziției chimice a sedimentelor argiloase. Predominanța categorică a K_2O față de Na_2O este o caracteristică a acestor roci. Conținutul mai scăzut în SiO_2 , ridicat în Al_2O_3 și relativ ridicat în Fe total arată că rocile sedimentare premetamorfice erau reprezentate prin „shale”-uri puternic aluminoase (cu peste 22% Al_2O_3) relativ bogate în fier, sărace în material siltitic și bogate în minerale argiloase de tipul caolinitului.

и във всички съдържани във фолио 100 и 101 страници са изображени същите съдържания, но във вид на съдържанието на първите страници от тези фолио.

1. *Chlorophytum comosum* (L.) Willd. 2. *Chlorophytum comosum* (L.) Willd. 3. *Chlorophytum comosum* (L.) Willd.

1. **What is the primary purpose of the study?**
2. **Who is the target population?**
3. **What are the key variables being measured?**
4. **How will data be collected?**
5. **What statistical methods will be used for analysis?**

www.sohu.com - Sohu.com, Inc. - 2007年第二季度未经审计的财务报告 - 2025/06/24

१०८ अनुवाद विजय कुमार शर्मा

• [Privacy Policy](#) • [Customer Support](#) • [Advertisers](#) • [Affiliate Program](#)

http://www.scholarlycommons.psu.edu/psu_edd/1000

...小便失禁的病史，以及尿道感染的症状，如尿急、尿痛等。

www.nhantriviet.com

१०८ अनुवाद विजय कुमार शर्मा

Tranquillity, Healthiness, Safety, Tranquillity.

WILSON-1920. WILSON-1930. WILSON-1930. WILSON-1930.

“……”他說完之後，便將頭轉向了旁邊，並沒有再說什麼。而我則是將頭低了下去，並沒有再說什麼。

1. **What is the primary purpose of the study?**

În urma studiului petrografic au fost deosebite varietăți cu următoarele parageneze :

Parageneza : plagioclaz + cuarț + [biotit + muscovit ± granat] + + (apatit + zircon + ilmenit).

Gnaisse cuarțo-feldspatic cu această parageneză au fost întâlnite în orizontul $G_{1.2}$, al complexului în asociere cu paragnaise micacee (pe pîriul Peștilor, Smogotin). În complexul median (G_2) se întâlnesc mai frecvent pe valea Idegului, Baranul, Craiova și Balmoșul iar în complexul superior, în orizontul $G_{3.1}$, din bazinul inferior al Craiovei și Olanului. În aceste roci plagioclazul (An 22 – 28), frecvent maclat, participă pînă la 60% în compoziția mineralologică. Împreună cu cuarțul formează xenoblaste, cu dimensiuni cuprinse între 0,4 mm și 1,2 mm, alungite în planul șistozității de stratificație. Local, datorită mobilizării materialului feldspatic, se observă dezvoltarea porfiroblastică a plagioclazului. Micele se dispun în cea mai mare parte în planul șistozității principale (S_1). Subordonat se observă tendința de creștere pe alte suprafete S . Granatul apare cu totul sporadic. Dintre mineralele accesoriei ilmenitul apare uneori în cristale bine dezvoltate (2,4 mm – 4 mm).

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit → clorit + (apatit ± zircon + titanit + ilmenit ± pirită).

Rocile cu această parageneză, constituie tipul reprezentativ al gnaiselor cuarțo-feldspatice intercalate în complexul inferior (G_1). În orizontul $G_{1.1}$ ele apar uneori asociate cu paragnaise micacee sau cu amfibolite, pe văile : Idegul, Frăsincea și Topenia, iar în orizontul $G_{1.2}$ pe văile : Balmoșul, Rîul Șes și în malul drept al Cernei. În complexul median (G_2) se întâlnesc subordonat (în comparație cu alte tipuri de gnais cuarțo-feldspatice) în bazinul văilor Frăsincea, Smogotin, Topenia și Balmoșul. Acest tip de guaise se remarcă prin structura granoblastică și textura gnaisică cu orientarea dimensională puțin accentuată. Plagioclazul și cuarțul formează xenoblaste relativ homeoblastice cu dimensiuni ce variază obișnuit între 0,2 și 0,8 mm. Compoziția plagioclazului variază între An 18 și An 28, valorile mai mari întîlnindu-se la rocile complexului inferior sau în porțiunile din vecinătatea amfibolitelor intercalate. Este caracteristică transformarea parțială a biotitului brun-oliv în clorit, însotită de formarea de sagenit și exudația fierului sub formă de oxizi.

Parageneza : plagioclaz + cuarț + biotit → clorit + [granat] + + (apatit + titanit).

Această parageneză se întâlnește uneori la gnaisele cuarțo-feldspatice din complexul inferior (orizontul $G_{1.1}$) pe văile Camena, Balmoșul și complexul superior (orizontul $G_{3.2}$), în bazinul Craiovei. Textura gnaisică este dată de alternanță benzilor milimetrice cuarțo-feldspatice cu benzi formate din plagioclaz, biotit și subordonat granat. Biotitul din benzile melanocrate apare adesea crescut transversal pe șistozitate. Plagioclazul (An 12–20) se prezintă sub formă de xenoblaste ce formează aggregate. Granatul apare în idioblaste mici (0,2 – 0,4 mm) diseminat în benzile micacee. Dintre mineralele accesoriei apatitul participă într-un procent mai ridicat decât se întâlnește în mod obișnuit în gnaisele cuarțo-feldspatice, ajungînd uneori pînă la 2% din compoziția rocii.

Plagioclazul, maclat, este reprezentat prin termeni ce variază de la An 12 la An 25. Pe baza determinărilor în 40 secțiuni subțiri, pe probe de gnais cu această parageneză colectate de la diferite nivele, se observă statistic o ușoară tendință de scădere a conținutului în An spre partea superioară a seriei. În particular, însă, compozitia plagioclazului este influențată, după cum am amintit, de compozitia globală a rocii și de vecinătatea amfibolitelor asociate. (Din această cauză chiar la nivalele superioare se întâlnesc uneori valori ridicate ale conținutului în An). Microclinul, în genere maclat, se dezvoltă sub formă de porfiroblaste amoeboidale alungite în planul sîstozițăii, cu incluziuni de cuart, plagioclaz și biotit. Structurile pertitive frecvente în microclin (microclin — pertit) sunt reprezentate prin micropertite de tip „string — perthite” dar și prin antipertite metasomaticice (datorită înlocuirii plagioclazului cu microclin). De remarcat, și în acest caz, că microclinul nu apare maclat. La limita feldspatului potasic cu plagioclazul se observă formarea mirmekitului. Biotitul este reprezentat prin varietatea de culoare brună, obișnuită în gnaisele cuarto-feldspatice. Dintre mineralele accesoriei frecvent se întâlnesc apatit, titanit, magnetit, ilmenit și mai rar allanit, rutil și turmalină (schorlit). Titanitul este mai abundant în vecinătatea benzilor de amfibolite. Magnetitul și ilmenitul, minerale accesoriei constante în aceste roci, apar frecvent sub formă de porfiroblaste (1 — 1,5 mm diametru). Cristale mici, idiomorfe, de allanit înconjurate de aureole pleocroice apar incluse uneori în biotit.

Parageneza : plagioclaz + cuart + microclin + biotit + [granat] + (magnetit).

Este o parageneză ce se întâlnește relativ rar (pe văile Iauna și Olanul) datorită incompatibilității microclinului cu almandinul în acest facies. Se deosebește de cea descrisă mai sus prin prezența unui procent redus de granat ce apare în cristalele scheletiforme submilimetrice.

Parageneza : plagioclaz + cuart + microclin + [biotit → clorit + epidot] + (apatit + titanit + magnetit).

Aceste roci se întâlnesc pe versantul estic al masivului în bazinul Cărbunelui. Compoziția mineralologică este următoarea : cuart 10 — 25% ; plagioclaz (An 15) 50 — 60% ; microclin 1 — 20% ; epidot 10 — 15% ; biotit 2% ; accesoriei 0,1 — 0,3%.

Epidotul (pistacit) apare în cristale subidiomorfe cu dimensiuni de 0,1 mm — 1,2/0,4 mm. În partea centrală a cristalelor se trece uneori la o zonă colorată în brun cu caracterele optice ale ortitului. Titanitul, bine reprezentat în aceste roci, este asociat de obicei cu epidotul.

Parageneza : plagioclaz + cuart + hornblendă + epidot + biotit + (apatit + zircon + titanit + magnetit).

Sunt gnais cuarto-feldspatice cu hornblendă și epidot ce reprezintă un termen de tranziție spre rocile amfibolice. Astfel de gnais apar pe văile Bandialul, Iauna, Olanul și Cărbunele.

În cadrul texturii rubanate se distinge o alternanță de benzi cuarto-feldspatice ± epidot cu benzi formate din hornblendă, epidot și biotit.

clame din tenuorile săzăi
semidiglate, tenuitate largă
cu înconștientă sau
cavajigante, 45% / semipar-

țială și parțială / % / accez,
fără gheleșe și plăgiori, lăstăre mai
în altă direcție, aspecte distinse.

ul colofoniu microporosu din tenuorile săzăi
semidiglate, tenuitate largă
înărgită cu la cipru nu este certă
poligonală sau neregulară, 35% / semipar-

țială și parțială / % / accez,
dot 12% / homogenă / % / accez.

ul colofoniu microporosu
semidiglate compus
înărgită cu la cipru
poligonală / % / accez,
dot 12% / homogenă / % / accez.

fără gheleșe și plăgiori, lăstăre mai
în altă direcție, aspecte distinse.

Datorită gheleșelor și plăgiorilor lăstăre mai
în altă direcție, aspecte distinse.

Datorită
în 20 - An 20 - An 20 -

Chimianulugite-feldspatic

Le crustăriște lapidare și spălătoare
unordine după care se obțin rochii de
carne brăză (imm. N i Th) și bent, G. i.
este hărție (1954). Asociere cu acestea antidepositională
sugerează caracteristicile de stadiu al apărării mili-
niare (1956); T. r. "lor, statuia de urmărit (d.e., 1956; T. r. "lor, statuia de urmărit (d.e., 1956;
V. v. 1963),

înțărindu-lă gradomediu
de, mai deosebit de
grăboasă, cu oarecare
vîrtețe pe căile de extensie și
antidepositională, cu oarecare
rezistență și rezistență la deshidratare
al materiilor arenice de valoare și
suficiență și rezistență la deshidratare, compo-

niciunea lăstăre și înărgită
și bătăi și gheleșe și rochile supărătoare

etc. și înărgită și fără vîrtețe
înțărindu-lă gradomediu
tancotic. Chiaritatea și arăptățirea uneori
raportură surprinzătoare și diferențială (înărgită
importantă și, deosebit de
determinată și
apărării și deshidratării în
aceeași măsură și
regele de reacție și reacție).

3) - Și feldspatice, juristic, ai
magmatice subținătăților de
mină și gheleșă-zadăteră, gheleșe nepel predomină plăgiori, zadarăteră, gheleșe nepel predo-
origine se formă înărgită și deshidrată formate de
magmă, dar nu pot fi raportate posibili-
tăți de formă și deshidratării ca
rochile de prealabilă călătorie a acesta
este totuși gravă de se spune.

Din următoarele părți înărgită și
derivatorul subținătății vară-feld,

tionare și înărgită și tenuitate
înărgită cu la cipru nu este certă
poligonală sau neregulară, 35% / semipar-

țială și parțială / % / accez,
dot 12% / homogenă / % / accez.

ul colofoniu microporosu
semidiglate compus
înărgită cu la cipru
poligonală / % / accez,
dot 12% / homogenă / % / accez.

fără gheleșe și plăgiori, lăstăre mai
în altă direcție, aspecte distinse.

Datorită
în 20 - An 20 - An 20 -

Chimianulugite-feldspatic

Le crustăriște lapidare și spălătoare
unordine după care se obțin rochii de
carne brăză (imm. N i Th) și bent, G. i.
este hărție (1954). Asociere cu acestea antidepositională
sugerează caracteristicile de stadiu al apărării mili-
niare (1956); T. r. "lor, statuia de urmărit (d.e., 1956; T. r. "lor, statuia de urmărit (d.e., 1956;
V. v. 1963),

întărită și înțărindu-lă gradomediu
vîrtețe, mai deosebit de
grăboasă, cu oarecare
vîrtețe pe căile de extensie și
antidepositională, petrografică și
rezistență și rezistență la deshidratare
al materiilor arenice de valoare și
suficiență și rezistență la deshidratare, compo-

niciunea lăstăre și înărgită
și bătăi și gheleșe și rochile supărătoare

etc. și înărgită și fără vîrtețe
întărită și înțărindu-lă gradomediu
tancotic. Chiaritatea și arăptățirea uneori
raportură surprinzătoare și diferențială (înărgită
importantă și, deosebit de
determinată și
apărării și deshidratării în
aceeași măsură și
regele de reacție și reacție).

3) - Și feldspatice, juristic, ai
magmatice subținătăților de
mină și gheleșă-zadăteră, gheleșe nepel predomină plăgiori, zadarăteră, gheleșe nepel predo-
origine se formă înărgită și deshidrată formate de
magmă, dar nu pot fi raportate posibili-
tăți de formă și deshidratării ca
rochile de prealabilă călătorie a acesta
este totuși gravă de se spune.

Din următoarele părți înărgită și
derivatorul subținătății vară-feld,

TABELUL 5
Compoziția chimică (gnaisă cuarțo-feldspatică)

Nr. crt.	Proba nr.	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	FeO	MnO	MgO	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	TiO ₂	P ₂ O ₅	S	CO ₂	H ₂ O + 10 ⁶	H ₂ O - 10 ⁶	Suma	Analist
1	55,65	76,47	13,37	0,89	0,56	0,02	0,60	1,45	3,91	2,47	0,12	—	—	—	—	—	99,86	Colios Elena
2	1339,60	73,46	14,92	2,47	1,32	0,05	0,30	1,15	2,15	3,27	0,16	0,08	0,18	0,18	0,08	99,47	Roman Ioana	
3	49,65	71,73	13,37	1,52	0,78	—	0,72	2,05	4,15	5,10	0,50	0,06	0,19 lipsă	0,10	0,28	100,55	Nedelcu Georgea	
—	media	73,89	13,79	1,63	0,88	0,05	0,54	1,55	3,40	3,61	0,26	0,08	—	—	—	—	—	

Locul de recoltare : 1. — 55,65 — Culmea dintre valea Baranului și valea Bărănei (G₂) ; 2. — 1339,60 — Ogașul Tiganiului (affluent al pârâului Pusta) (G₂) ; 3. — 49,65 — Valea Baranului (G₂) ,

TABELUL 6

Procentajele de cationi (gnaisă cuarțo-feldspatică)

Nr. crt.	Proba nr.	Si	Al	Fe + 3	Fe + 2	Mn	Mg + 2	Ca + 2	Na	K	Ti + 4	P + 5	C	S
1	55,65	71,71	14,76	0,67	0,39	0,01	0,84	1,46	7,10	2,93	0,05	—	—	—
2	1339,60	70,58	16,51	1,84	1,03	0,02	0,40	1,11	3,92	4,04	0,11	0,11	0,23	—
3	49,65	66,51	14,59	1,00	0,61	—	1	2	7,46	6,01	0,33	0,11	—	0,33

TABELUL 7

Mezonomorma standard Barth (gnaisă cuarțo-feldspatică)

Nr. crt.	Proba nr.	Ap	Pr	Ti	Mt	Or	Ab	An	Bi	C	Q	Total
1	55,65	—	—	0,15	1,00	13,14	35,50	7,05	2,16	1,86	38,84	99,41
2	1339,60	0,29	—	0,33	2,76	19,32	19,60	4,10	1,41	6,91	45,17	99,89
3	49,65	0,29	0,49	0,99	1,50	28,38	37,30	2,90	2,60	—	24,65	99,16 + Ca 0,93

În vederea caracterizării chimismului gnaiselor cuarțo-feldspatice din Godeanu au fost analizate 3 probe recoltate de la diferite nivele ale complexului G_2 , în care aceste roci apar intim asociate cu amfibolite. Compoziția chimică (tab. 5, 6) indică un caracter pronunțat acid, reflectat de conținuturile ridicate în SiO_2 (71,73% — 76,47%) Al_2O_3 (13,37% — 14,62%) și alcalii (Na_2O 2,15 — 4,15%; K_2O 2,47%, 5,10%) și de valorile scăzute ale feromagnezienelor și CaO .

TABELUL 8

Oxizi	1	2	3	4	5	6
SiO_2	73,89	75,57	73,32	72,80	73,60	75,24
Al_2O_3	13,79	11,38	11,31	13,49	14,50	12,58
Fe_2O_3	1,63	1,83	3,54	1,45	0,60	0,84
FeO	0,88	1,63	0,72	0,88	1,00	1,70
MnO	0,05	0,05	urme	0,08	0,04	urme
MgO	0,54	0,72	0,24	0,38	0,42	0,42
CaO	1,55	1,69	1,53	1,20	1,78	1,22
Na_2O	3,40	2,45	2,34	3,38	4,10	4,84
K_2O	3,61	3,35	6,16	4,46	3,00	1,70
TiO_2	0,26	0,42	ned.	0,33	0,20	—
P_2O_5	0,08	0,30	ned.	0,08	0,02	—

1. Gnais cuarțo-feldspatice precambriene din Godeanu (media a trei analize); 2. Arcoze torridoniene (media a trei analize) (Kenedy, 1951; din Pettijohn, 1957). 3., „Lower Old Red Sandstone“ devoniene din Scoția (Mackie, 1905; din Pettijohn, 1957); 4. Compoziție medie a riolitelor (Daly, 1933; din Zavaritski, 1955); 5. Tuf riolitic precambrian asociat cu metabazalte (Spud Mountain, Arizona centrală; Anderson, 1968); 6 Hällefinta, Suedia (Semenenko, 1963).

Mezonorma standard (tab. 7) indică o compozitie mineralogică foarte apropiată de compozitia modală (datorită lipsei silicatiilor de aluminiu).

În încercarea de a stabili corespondențele premetamorfice, compozitia chimică medie a gnaiselor cuarțo-feldspatice din Godeanu este prezentată alături de compozitia medie a unor roci metamorfozate cu chimism asemănător din literatură (tab. 8).

Se remarcă asemănarea de compozitie a gnaiselor cuarțo-feldspatice studiate, atât cu arcozele cit și cu rocile riolitice. După conținutul în Al_2O_3 , se observă o mai mare apropiere de chimismul vulcanitelor acide. În același timp rezultă că valorile SiO_2 , mai mari de 70% nu pot servi drept criteriu în deosebirea arcozelor de vulcanitele acide. Pe de altă parte chimismul rocilor cuarțo-feldspatice diferă, în ansamblu, atât de chimis-

mul graywackelor tipice, cît și de cel al keratofirelor (în ambele Na_2O predomină net asupra K_2O iar în primele SiO_2 prezintă valori mai scăzute). Acest fapt este confirmat și de proiecția în diagrama $A C F$ pentru determinarea materialului premetamorfic (Winkler, 1967) (fig. 4) în care rocile analizate se plasează în afara cîmpului graywackelor.

În diagrama $\text{Na}_2\text{O} - \text{K}_2\text{O}$ (Mehner, 1968) (fig. 5), proba 55.65 se proiectează în cîmpul comun al graywackelor și metaaciditelor, în apro-

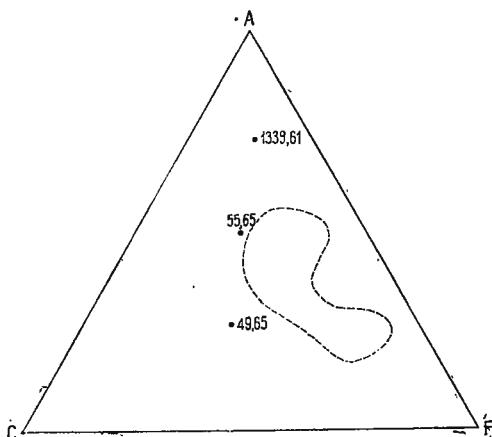

Fig. 4

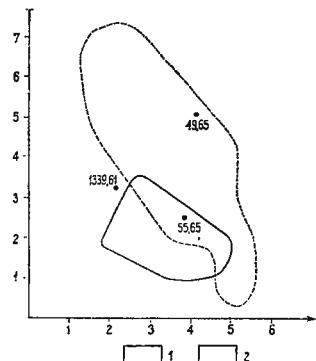

Fig. 5

Fig. 4. Diagrama $A C F$ pentru determinarea naturii materialului premetamorfic a gnaiselor cuarțofeldspatice (Este figurat cîmpul graywackelor, după Winkler, 1967).

Diagramme $A C F$ pour la détermination de la nature du matériel pré-métamorphique des gneiss quartzo-feldspathiques (on a figuré le champ des graywackes, d'après Winkler, 1967).

Fig. 5. Diagrama $\text{Na}_2\text{O} : \text{K}_2\text{O}$ pentru gnaisele cuarțo-feldspatice. 1, cîmpul graywackelor ; 2, cîmpul metaaciditelor. (Cîmpurile după Mehner, 1968).

Diagramme $\text{Na}_2\text{O} : \text{K}_2\text{O}$ pour les gneiss quartzo-feldspathiques. 1, champ des graywackes ; 2, champ des métaacidites. (les champs d'après Mehner, 1968).

piere de limită, proba 49.65 în cîmpul metaaciditelor, iar proba 1339.60 în afara cîmpurilor menționate.

Valorile Semenenko (tab. 9) indică apartenența la grupa alumosilicată, subgrupa alumosilicată s.str. În diagrama $A C (F + M)$ (fig. 6) rocile se proiectează în zona mai săracă în Al_2O_3 a cîmpului subgrupei menționate. Deși cîmpul respectiv este rezervat rocilor metapelitice, printre cele 12 analize utilizate pentru ilustrare de Semenenko (1963), figurează o hâlleflinta (analiză redată în tab. 8) și un leptit, ambele din Suedia.

Investigarea în ipoteza originii magmatogene a materialului este oarecum neconcludentă deoarece, după parametri Niggli (tab. 10) numai proba 49.65 corespunde unui tip magmatic (leucogranitic, apropiat de subtipul engadinitic), celelalte două fiind neîncadrabile. În schimb,

$\langle \langle 1^+ 0^+, 0^- 0^-, 0^+ 0^+ \rangle \rangle$

2023 RELEASE UNDER E.O. 14176

• 100 •

• 95 •

• 100% pure, natural, organic, non-GMO, •

www.ijerph.org

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the National Institute of Allergy and Infectious Diseases, call 301-435-0911, write to NIAID, Bethesda, MD 20892, or visit the NIAID Web site at www.niaid.nih.gov.

www.ijerph.org | ISSN: 1660-4601 | DOI: 10.3390/ijerph17030897 | © 2020 by the author. Licensee MDPI, Basel, Switzerland. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Typical, however, is the situation where a single individual or group has the right to decide what is to be done with the land.

www.ijerpi.org | ISSN: 2278-5626 | Impact Factor: 3.42 | DOI: 10.15243/22785626.10.1.10002

19. **प्राणी विज्ञान** का अध्ययन करने का लक्ष्य है कि जीवों की विविधता का सम्बन्ध विभिन्न प्रकार की प्रकृतियों के साथ क्या है।

10. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

www.earthobservatory.nasa.gov
www.nasa.gov/missions/earth

TABELUL 10
Parametri Niigli (gneise cuarzo-feldspatice)

Nr. crt.	Proba nr.	st	al	fm	c	alk	k	mg	ti	t	qs	c/m	Tipul de magmă
1	55.65	454,31	46,74	12,20	9,27	31,76	0,29	0,43	0,35	5,71	227,27	0,76	neincadrabil
2	1339.60	426,52	50,26	20,06	5,58	24,00	0,50	0,12	0,69	20,60	230,20	0,27	neincadrabil
3	49.65	361,81	40,00	12,42	10,90	36,66	0,44	0,43	2,72	-7,56	115,17	0,87	magnă leucogranitică apropiată de tipul engadinitic (engadinit-granitică).

TABELUL 11
Parametri Rillman (gneise cuarzo-feldspatice)

Nr. crt.	Proba nr.	SiO ₂	Al	Alk	CaO	FM	K	Ca"	An	Correspondent petrografic	Latit cuarțifer
1	55.65	76,47	12,03	-	8,33	1,45	2,71	0,29	0,77	0,12	Riolit
2	1339.61	73,46	13,16	-	6,49	1,15	4,52	0,50	-2,85	0,12	Riolit
3	49.65	71,73	12,03	-	11,32	2,05	3,82	0,45	1,62	0,03	Riolit alcalin

nu avea caracter spilito-keratofiric, fiind reprezentată prin asocierea rocilor bazaltice cu gresii arcoziene și riolite. O astfel de associație este caracteristică mai mult pentru formațiunile aspidice ale eugeosinclinalelor vechi (de Sitter, 1956, pg. 361). Un exemplu clasic este asocierea rocilor bazaltice cu riolite, andezite, și tufurile lor, în Precambrianul din Arizona centrală (Anderson, 1968).

F). ROCI AMFIBOLICE

Această categorie cuprinde diferitele tipuri de amfibolite, gnaise amfibolice și alte roci în compoziția cărora hornblenda apare ca mineral reprezentativ. Astfel de roci participă într-o măsură importantă la alcătuirea cristalinului din Godeanu îndeosebi a metamorfitelor din partea inferioară și mediană a succesiunii.

1. Rocile amfibolice ale complexului inferior (G_1)

Rocile amfibolice ale acestui complex apar sub formă de strate și lentile asociate îndeosebi cu paragnaisele orizontului inferior ($G_{1.1}$). În orizontul superior ($G_{1.2}$) ele se întâlnesc sporadic și numai la partea superioară a acestuia. Pentru aceste roci, care în majoritate se plasează în zona sillimanitului, este caracteristică prezența hornblendei de culoare brună și a plagioclazului cu compoziția An 35–45. Se remarcă participarea subordonată a epidotului în parageneze.

Se disting următoarele tipuri de roci și parageneze :

a). Amfibolite

Parageneza : hornblenda + plagioclaz $\pm$ [cuarț] + (apatit + titanit + ilmenit $\pm$ magnetit $\pm$ pirită)

Amfibolitele cu această parageneză se întâlnesc relativ frecvent la toate nivelele orizontului inferior și subordonat în orizontul superior. Sunt roci cu structură granonematoblastică și textură gnaasică. Hornblenda, sub formă de poichiloblaste (0,7–1,3 mm lungime), se dispune în planul sistozitatii, cu tendință de orientare preferențială paralel cu axa cinematică *b*. Caracterele optice (*Ng*, brun-verzui; *Np*, galben deschis; *c*: $Ng = 16 - 17^{\circ}$; $Ng - Np = 0,025$; $(-) 2V = 65^{\circ}$) corespund după Töger (1952) unei varietăți de hornblendă comună bogată în Fe^{+2} și Ti (aproximativ 65% Fe, Ti și 35% Mg). Zonele periferice apar uneori decolorate în tonuri de verde-albastru și verde deschis. Incluziunile sunt obișnuit reprezentate prin granule de titanit și ilmenit. Titanitul apare și sub formă de coroane formate pe seama ilmenitului (dovadă a originii magmatice a ilmenitului premetamorfic). Foarte rar hornblenda formează eu ilmenitul concreșteri de tip „dactylo” (pl. X, fig. 1).

Plagioclazul este în mare parte saussuritizat. Nucleele proaspete sunt formate din andezin (An 33–45), în rocile orizontului inferior și din oligoclaz bazic (An 25–28) în cele ale orizontului superior. În unele

cazuri a fost observată regenerarea plagioclazului (blasteza unui plagioclaz proaspăt mai nou cu compoziție apropiată, pe seama celui vechi transformat). Cuarțul apare cantitativ subordonat (sub 5%) atât intergranular cât și sub formă de incluziuni în hornblendă și plagioclaz. Pirlita se întâlnește sporadic în jurul granulelor de magnetit.

b). Amfibolite cu biotit

Parageneza : hornblendă comună + plagioclaz + [biotit → clorit ± cuarț] + (apatit + titanit + ilmenit + zircon + rutil).

Reprezintă tipul petrografic predominant al amfibolitelor din complexul inferior. Hornblenda comună și plagioclazul participă și aici în cantități aproximativ egale. Spre deosebire de amfibolitele descrise mai sus, în aceste roci se remarcă în plus prezența biotitului (max. 10%) reprezentat printr-o varietate brun-roșcată cu conținut de titan. Hornblenda de culoare brun-verzuie se transformă periferic într-o varietate albăstruie, iar biotitul se cloritizează. Regenerarea plagioclazului este însotită de scăderea conținutului de anortit (de la An 35 – 45 la An 25 – 30). Titanitul, ilmenitul și uneori rutilul formează incluziuni în hornblendă, iar zirconul cu aureole pleocroice largi apare în biotit.

c). Amfibolite cu granat ± biotit

Parageneza : hornblendă + plagioclaz + granat ± biotit + [cuarț] + (± apatit + zircon + magnetit + pirită).

Amfibolitele cu granat apar în orizontul inferior al complexului (pe văile Frăsincea, Studena, Cărbunele). În compoziția lor predominantă hornblenda și plagioclazul (în raport de 1/1). Hornblenda brună sau verde (Ng – verde-brun deschis, Np – galben-verzui, $c : Ng = 20^\circ$), cu incluziuni de plagioclaz, granat, apatit și magnetit, prezintă în unele cazuri separații după (001). (Separații relicte ale piroxenului inițial?). Decolorarea zonelor periferice este însotită de creșterea birefringenței indicând transformarea hornblendei comune într-un amfibol din seria grammatică – actinolit (substituirea Al cu Si și a Fe cu Mg). Plagioclazul (An 28 – An 38), maclat, este parțial saussurizat. Granatul apare în general poichiloblastic, scheletiform, cu incluziuni de cuarț, plagioclaz și magnetit. Uneori formează incluziuni în hornblendă, cind apare mult mai omogen și mai sărac în incluziuni. Biotitul se conservă în general proaspăt. În aceste roci magnetitul participă într-un procent mai ridicat (cca 5%).

d). Amfibolite cu epidot

Parageneza : hornblendă + plagioclaz + cuarț + [epidot] + (apatit + titanit + ilmenit)

Acest tip de amfibolite se întâlnește în asociere cu paragnaisele din orizontul superior al complexului ($G_{1,2}$). În compoziția rocii predominantă hornblenda reprezentată printr-o varietate verde-albastră. Plagioclazul (An 32) apare maclat și relativ proaspăt. Relațiile dintre hornblendă și plagioclaz indică cristalizarea simultană a acestor minerale. Epidotul,

காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே

காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே

10. The following table shows the number of hours spent by students on different activities. Calculate the mean, median, mode and range.

the first time, the author has been able to identify the species of all the 1000+ species of the genus *Leptothrix* described up to now.

...to the right of the center of the image, and the left side of the image is darker than the right side.

在這段時間，我會將我的注意力放在學習上，並努力提高自己的知識水準。

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我爱着你，也爱着你的家人。”

• [View Details](#) • [Edit Details](#) • [Delete Record](#) • [Print Record](#)

Consequently, the first step in the development of a new model is to identify the variables that are likely to influence the outcome.

227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
999
1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1099
1100
1101
1102
1103
1104
1105
1106
1107
1108
1109
1109
1110
1111
1112
1113
1114
1115
1116
1117
1118
1119
1119
1120
1121
1122
1123
1124
1125
1126
1127
1128
1129
1129
1130
1131
1132
1133
1134
1135
1136
1137
1138
1139
1139
1140
1141
1142
1143
1144
1145
1146
1147
1148
1149
1149
1150
1151
1152
1153
1154
1155
1156
1157
1158
1159
1159
1160
1161
1162
1163
1164
1165
1166
1167
1168
1169
1169
1170
1171
1172
1173
1174
1175
1176
1177
1178
1179
1179
1180
1181
1182
1183
1184
1185
1186
1187
1188
1189
1189
1190
1191
1192
1193
1194
1195
1196
1197
1198
1199
1199
1200
1201
1202
1203
1204
1205
1206
1207
1208
1209
1209
1210
1211
1212
1213
1214
1215
1216
1217
1218
1219
1219
1220
1221
1222
1223
1224
1225
1226
1227
1228
1229
1229
1230
1231
1232
1233
1234
1235
1236
1237
1238
1239
1239
1240
1241
1242
1243
1244
1245
1246
1247
1248
1249
1249
1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1259
1260
1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1269
1270
1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1279
1280
1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1289
1290
1291
1292
1293
1294
1295
1296
1297
1298
1299
1299
1300
1301
1302
1303
1304
1305
1306
1307
1308
1309
1309
1310
1311
1312
1313
1314
1315
1316
1317
1318
1319
1319
1320
1321
1322
1323
1324
1325
1326
1327
1328
1329
1329
1330
1331
1332
1333
1334
1335
1336
1337
1338
1339
1339
1340
1341
1342
1343
1344
1345
1346
1347
1348
1349
1349
1350
1351
1352
1353
1354
1355
1356
1357
1358
1359
1359
1360
1361
1362
1363
1364
1365
1366
1367
1368
1369
1369
1370
1371
1372
1373
1374
1375
1376
1377
1378
1379
1379
1380
1381
1382
1383
1384
1385
1386
1387
1388
1389
1389
1390
1391
1392
1393
1394
1395
1396
1397
1398
1399
1399
1400
1401
1402
1403
1404
1405
1406
1407
1408
1409
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418
1419
1419
1420
1421
1422
1423
1424
1425
1426
1427
1428
1429
1429
1430
1431
1432
1433
1434
1435
1436
1437
1438
1439
1439
1440
1441
1442
1443
1444
1445
1446
1447
1448
1449
1449
1450
1451
1452
1453
1454
1455
1456
1457
1458
1459
1459
1460
1461
1462
1463
1464
1465
1466
1467
1468
1469
1469
1470
1471
1472
1473
1474
1475
1476
1477
1478
1479
1479
1480
1481
1482
1483
1484
1485
1486
1487
1488
1489
1489
1490
1491
1492
1493
1494
1495
1496
1497
1498
1499
1499
1500
1501
1502
1503
1504
1505
1506
1507
1508
1509
1509
1510
1511
1512
1513
1514
1515
1516
1517
1518
1519
1519
1520
1521
1522
1523
1524
1525
1526
1527
1528
1529
1529
1530
1531
1532
1533
1534
1535
1536
1537
1538
1539
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1699
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2249
2250
2251
2252

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我不能失去你，我不能失去你。”

h). Sisturi amfibolice cu granat

Parageneza : hornblendă comună + cuarț + granat + (magnetit + pirită).

Aceste roci formează intercalații în pararocile orizontului inferior. Se caracterizează prin culoarea neagră și prin sistozitatea bine exprimată. Hornblenda comună, verde brună, apare în cristale bine dezvoltate ($0,8/0,4 - 1,2/0,4$ mm) cu incluziuni de cuarț și minerale opace. Granatul ($0,02 - 0,8$ mm) include granule de cuarț dispuse orientat, paralel cu sistozitatea matricei. Plagioclazul este absent.

i). Amfibolite cummingtonitice

Parageneza : cummingtonit + plagioclaz + [cuarț] + (magnetit $\pm$ apatit $\pm$ titanit).

Acest tip de amfibolite se întâlnește uneori sporadic sub formă de intercalații la partea inferioară a complexului (pe văile : Idegul, Balmoșul, Cârbunele). Sunt roci dure, fin granulare, cenușii, în care macroscopic se disting cristale prismatice de amfibol. Structura este granatnematoblastica iar textura gnaică, uneori rubanată. Sub microscop amfibolul apare în cristale prizmatice de $1 - 2$ mm lungime. Caracterele optice : pleocroism slab ; Ng — galbui cu nuanțe de brun-deschis, Np — incolor ; $c : Ng = 11^\circ - 16^\circ$; $Ng - Np = 0,03$; (+) $2V$ mare ; separații după (001) și macle după (100), corespund cummingtonitului. Plagioclazul (An 35 — An 40), parțial saussuritizat, maclat după legea albă și albipericlin, apare cantitativ subordonat celorlalte minerale. Cuarțul apare în cantități reduse. Dintre mineralele accesoriei magnetitul predomină (maximum 2% din compoziția rocii).

j). Gnaise cu hornblendă și cummingtonit

Parageneza : hornblendă comună + cummingtonit + plagioclaz + biotit + cuarț + (magnetit).

Această parageneză interesantă a fost observată într-o rocă recoltată din pîrul Bandialul (orizontul $G_{1.1}$).

Hornblenda comună, verde-brună, este asociată cu cummingtonit reprezentat printr-un termen cu 55% Fe și 45% Mg (pleocroism slab în tonuri verzi; macle polisintetice după (100); $c : Ng = 17^\circ$; $Ng - Np = 0,030$; (+) $2V = 83^\circ$). Cummingtonitul, împreună cu biotitul brun-roșcat, apar supracrescute transversal față de sistozitatea de stratificație (pl. X, fig. 2).

2. Rocile amfibolice ale complexului median (G_2)

În complexul median rocile amfibolice apar intim asociate cu gnaisele cuarțo-feldspatice atingând aici dezvoltarea lor maximă. Se caracterizează prin predominanța amfibolitelor cu epidot, prin prezența în parageneze a hornblendei de culoare verde-albastră și a plagioclazului cu compoziția An 23 — An 35. De menționat în aceste roci existența unor bio-

1. CĂLĂTORIE
2. CĂLĂTORIE
3. CĂLĂTORIE
4. CĂLĂTORIE
5. CĂLĂTORIE
6. CĂLĂTORIE
7. CĂLĂTORIE
8. CĂLĂTORIE
9. CĂLĂTORIE
10. CĂLĂTORIE
11. CĂLĂTORIE
12. CĂLĂTORIE
13. CĂLĂTORIE
14. CĂLĂTORIE
15. CĂLĂTORIE
16. CĂLĂTORIE
17. CĂLĂTORIE
18. CĂLĂTORIE
19. CĂLĂTORIE
20. CĂLĂTORIE
21. CĂLĂTORIE
22. CĂLĂTORIE
23. CĂLĂTORIE
24. CĂLĂTORIE
25. CĂLĂTORIE
26. CĂLĂTORIE
27. CĂLĂTORIE
28. CĂLĂTORIE
29. CĂLĂTORIE
30. CĂLĂTORIE
31. CĂLĂTORIE
32. CĂLĂTORIE
33. CĂLĂTORIE
34. CĂLĂTORIE
35. CĂLĂTORIE
36. CĂLĂTORIE
37. CĂLĂTORIE
38. CĂLĂTORIE
39. CĂLĂTORIE
40. CĂLĂTORIE
41. CĂLĂTORIE
42. CĂLĂTORIE
43. CĂLĂTORIE
44. CĂLĂTORIE
45. CĂLĂTORIE
46. CĂLĂTORIE
47. CĂLĂTORIE
48. CĂLĂTORIE
49. CĂLĂTORIE
50. CĂLĂTORIE
51. CĂLĂTORIE
52. CĂLĂTORIE
53. CĂLĂTORIE
54. CĂLĂTORIE
55. CĂLĂTORIE
56. CĂLĂTORIE
57. CĂLĂTORIE
58. CĂLĂTORIE
59. CĂLĂTORIE
60. CĂLĂTORIE
61. CĂLĂTORIE
62. CĂLĂTORIE
63. CĂLĂTORIE
64. CĂLĂTORIE
65. CĂLĂTORIE
66. CĂLĂTORIE
67. CĂLĂTORIE
68. CĂLĂTORIE
69. CĂLĂTORIE
70. CĂLĂTORIE
71. CĂLĂTORIE
72. CĂLĂTORIE
73. CĂLĂTORIE
74. CĂLĂTORIE
75. CĂLĂTORIE
76. CĂLĂTORIE
77. CĂLĂTORIE
78. CĂLĂTORIE
79. CĂLĂTORIE
80. CĂLĂTORIE
81. CĂLĂTORIE
82. CĂLĂTORIE
83. CĂLĂTORIE
84. CĂLĂTORIE
85. CĂLĂTORIE
86. CĂLĂTORIE
87. CĂLĂTORIE
88. CĂLĂTORIE
89. CĂLĂTORIE
90. CĂLĂTORIE
91. CĂLĂTORIE
92. CĂLĂTORIE
93. CĂLĂTORIE
94. CĂLĂTORIE
95. CĂLĂTORIE
96. CĂLĂTORIE
97. CĂLĂTORIE
98. CĂLĂTORIE
99. CĂLĂTORIE
100. CĂLĂTORIE

nățului și cuarțului și prezența titanitului într-un procent mai ridicat în comparație cu alte amfibolite (cca 4%).

d). Amfibolite cu epidot

Parageneza : hornblendă + plagioclaz + epidot + cuarț ± (prehnit) + (apatit + titanit + magnetit ± ilmenit).

În cadrul acestui tip se disting varietăți cu textură slab orientată și varietăți cu textură rubanată. Dimensiunile mineralelor variază între 0,1–0,8 mm. În varietățile rubanate se observă alternanțe de benzi milimetrice formate din hornblendă, plagioclaz, cuarț, titanit, ilmenit și benzi constituite predominant din epidot (pistacit) și cuarț. Uneori rubanarea este accentuată de prezența unor intercalații cuarțo-feldspatice cu puțin epidot și relicte de titanit. Prehnitul apare și aici ca mineral secundar, ca indicator al retromorfismului. Printre mineralele accesoriai se remarcă abundența titanitului uneori cu incluziuni de ilmenit.

e). Amfibolite și gnaisse amfibolice cu epidot și biotit

Parageneza : hornblendă + plagioclaz + biotit + epidot + cuarț + (titanit + apatit + magnetit ± ilmenit).

Amfibolitele cu biotit și epidot reprezintă tipul caracteristic predominant al rocilor amfibolice din complexul median. Ele se disting aici printr-o rubanare mai accentuată și printr-o participare mai mare a epidotului. Datorită variației raportului dintre hornblendă și plagioclaz se întâlnesc toate tranzițiile de la amfibolite cu biotit și epidot pînă la gnaisse cuarțo-feldspatice cu biotit, hornblendă și epidot. În alternanță cu benzile leucocrate și melanocrate, frecvent, se remarcă și benzi milimetrice sau centimetrice formate predominant din epidot.

Hornblenda apare sub formă de poichiloblaste de 1–2,5 mm lungime cu incluziuni de plagioclaz, titanit și magnetit. Este o varietate de culoare verde-închis – albastru (Ng – verde închis-albastru, Np – galben-verzui; $c : Ng = 17^\circ - 19^\circ$), uneori cu separații suplimentare după (001). Plagioclazul ($An 28 - 32$) se concentrează în benzile leucocrate. Apare sub formă de xenoblaste (în medie 0,8 mm diametru) în diferite stadii de transformare (saussuritizare) cu incluziuni de cuarț, epidot și titanit. Biotitul, reprezentat în general printr-o varietate bogată în Mg și Ti (pleocroism : Ng – brun închis-verzui; Np – verde deschis; $Ng - Np = 0,042$), este transformat parțial în clorit (penin) cu exudații de titanit și incluziuni de rutil (sagenit). Epidotul (pistacit) reprezintă un constituent important al acestor roci. Deși în ansamblu acesta apare subordonat cantitativ față de hornblendă sau plagioclaz, în unele încâzuri ajunge să formeze agregate monominerale. Trebuie menționată prezența epidotului mobilizat pe microfisurile de tensiune ale rocilor. Titanitul, sub formă de xenoblaste sau idioblaste (0,2 mm – 0,8/0,4 mm), adesea cu incluziuni de ilmenit, reprezintă și aici mineralul accesoriu principal

1. **Geologia**
2. **Geofizica**
3. **Geocronologie**
4. **Geochimie**
5. **Geotermie**
6. **Geotextile**
7. **Geoturism**
8. **Geoteknica**
9. **Geotexnica**
10. **Geotexnica**
11. **Geotexnica**
12. **Geotexnica**
13. **Geotexnica**
14. **Geotexnica**
15. **Geotexnica**
16. **Geotexnica**
17. **Geotexnica**
18. **Geotexnica**
19. **Geotexnica**
20. **Geotexnica**
21. **Geotexnica**
22. **Geotexnica**
23. **Geotexnica**
24. **Geotexnica**
25. **Geotexnica**
26. **Geotexnica**
27. **Geotexnica**
28. **Geotexnica**
29. **Geotexnica**
30. **Geotexnica**
31. **Geotexnica**
32. **Geotexnica**
33. **Geotexnica**
34. **Geotexnica**
35. **Geotexnica**
36. **Geotexnica**
37. **Geotexnica**
38. **Geotexnica**
39. **Geotexnica**
40. **Geotexnica**
41. **Geotexnica**
42. **Geotexnica**
43. **Geotexnica**
44. **Geotexnica**
45. **Geotexnica**
46. **Geotexnica**
47. **Geotexnica**
48. **Geotexnica**
49. **Geotexnica**
50. **Geotexnica**
51. **Geotexnica**
52. **Geotexnica**
53. **Geotexnica**
54. **Geotexnica**
55. **Geotexnica**
56. **Geotexnica**
57. **Geotexnica**
58. **Geotexnica**
59. **Geotexnica**
60. **Geotexnica**
61. **Geotexnica**
62. **Geotexnica**
63. **Geotexnica**
64. **Geotexnica**
65. **Geotexnica**
66. **Geotexnica**
67. **Geotexnica**
68. **Geotexnica**
69. **Geotexnica**
70. **Geotexnica**
71. **Geotexnica**
72. **Geotexnica**
73. **Geotexnica**
74. **Geotexnica**
75. **Geotexnica**
76. **Geotexnica**
77. **Geotexnica**
78. **Geotexnica**
79. **Geotexnica**
80. **Geotexnica**
81. **Geotexnica**
82. **Geotexnica**
83. **Geotexnica**
84. **Geotexnica**
85. **Geotexnica**
86. **Geotexnica**
87. **Geotexnica**
88. **Geotexnica**
89. **Geotexnica**
90. **Geotexnica**
91. **Geotexnica**
92. **Geotexnica**
93. **Geotexnica**
94. **Geotexnica**
95. **Geotexnica**
96. **Geotexnica**
97. **Geotexnica**
98. **Geotexnica**
99. **Geotexnica**
100. **Geotexnica**

sau apare ca incluziuni în acestea din urmă. În tipurile rubanate se observă concentrarea plagioclazului în benzi milimetrice paralele cu sistozitatea. Conținutul în anortit variază în limitele andezinului (An 30 — An 45). Rareori se observă o zonare inversă a plagioclazului (centrul An 30, periferia An 34). Cuarțul (maximum 10%) apare inclus în hornblendă, mai rar în plagioclaz, precum și intergranular sub formă de cristale izometrice (0,4/0,4 mm). Titanitul, relativ abundant în aceste roci (cca 5%), apare obișnuit ca incluziuni în hornblendă, sub formă de coroane în jurul ilmenitului, sau formează agregate în planul sistozitatii principale.

b). Amfibolite cu granat

Parageneza : hornblendă + plagioclaz + [granat + cuart] + (allanit + titanit + magnetit)

Sunt amfibolite cu granulație medie ce se întâlnesc mai frecvent în orizontul superior al complexului (G_{3.2}). În tipul obișnuit hornblendă apare în prisme de 1—2 mm (exceptional 4 mm) dispuse cu axe lungi pe mai multe direcții, cu incluziuni de cuart, granat și magnetit. Este o varietate de hornblendă comună verde (*Ng* — verde închis; *Np* — verde-gălbui; *c* : *Ng* = 17° — 20°; *Ng* — *Np* = 0,024 — 0,030; (-) 2V = 65° — 70°). Plagioclazul (andezin), alungit după axa *c*, se orientează cu (010) în planul sistozitatii. Granatul (max. 0,4 mm diametru) apare numai sub formă de incluziuni în hornblendă. Mai rar, în hornblendă se observă incluziuni de allanit cu aureole pleocroice largi.

c). Amfibolite cu biotit și granat

Parageneza : hornblendă + plagioclaz + biotit + granat + cuart ± [scapolit] + (allanit ± titanit + magnetit + ilmenit).

Aceste amfibolite se întâlnesc pe văile Craiova și Olanul. Hornblendă verde sau verde-albastră, care predomină cantitativ asupra plagioclazului, apare în poichiloblaste de 0,5—4 mm lungime. Caracterele optice (*c* : *Ng* = 17°; (-) 2V = 65°, *Ng* — *Np* = 0,025), corespund unui termen cu conținut ridicat de Fe și Ti. Pe lîngă mineralele ce formează incluziunile obișnuite, în hornblendă se mai observă prezența granatului și allanitului. Plagioclazul (An 32 — An 50) apare izolat sau sub formă de agregate. Frecvent se observă incluziuni de hornblendă decolorată, cuart, granat, magnetit. Biotitul parțial cloritizat apare în lamele bine dezvoltate (max. 1,2 mm/0,4 mm) crescute paralel și transversal pe sistozitate. Granatul porfiroblastic (max. 4 mm/1,2 mm), cristalizat post-cinematic, include granule de cuart și magnetit aliniate paralel cu sistozitatea preexistentă. Ca mineral secundar se remarcă uneori scapolitul.

d). Amfibolite cu epidot și diopsid

Parageneza : plagioclaz + hornblendă + epidot + diopsid + [microclin + cuart] + (apatit + titanit).

Această parageneză a fost observată într-un amfibolit din orizontul superior care apare pe valea Craiova. Hornblendă verde-albstră se

TABELUL 12

Compoziția chimică (amfibolite)

Nr. crt.	Proba nr.	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	FeO	MnO	MgO	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	TiO ₂	P ₂ O ₅	S	CO ₂	H ₂ O ⁺¹⁶	H ₂ O ⁻¹⁶	P.C.	Suma	Analist
1	20,65	54,47	18,82	2,79	6,21	0,03	4,18	7,62	2,26	0,65	0,96	0,45	0,00	0,00	1,34	—	—	99,78	Ianc Rozeta
2	51,65	48,47	20,65	4,98	4,01	—	4,39	12,07	3,19	0,84	0,70	0,21	0,12	0,02	0,35	—	—	100,00	Nedelcu G.
3	25,65	48,00	19,35	8,64	3,71	urme	3,80	9,72	1,48	3,68	0,70	0,32	0,31	urme	0,15	0,73	—	100,59	Agrigorioieai Carmen
4	69,65	47,77	20,78	6,45	6,94	0,24	0,53	10,95	3,30	0,85	1,06	0,18	0,00	—	1,00	—	—	100,05	Colios Elena
5	26,65	47,57	14,72	2,47	9,26	0,22	7,81	11,37	2,73	0,67	1,56	0,23	0,00	0,00	1,26	—	—	99,87	Ianc Rozeta
6	156,60	47,18	15,82	3,74	10,87	0,38	7,45	8,50	0,70	1,94	2,35	0,42	0,10	urme	0,55	0,20	—	99,52	Bunea Simina
7	747,62	46,70	19,80	2,18	12,60	0,29	2,85	9,38	0,94	0,33	2,10	0,23	—	—	1,98	0,15	—	99,53	Ilieșeu Suzi
8	50,60	46,62	14,02	14,32	0,96	0,21	9,08	8,90	2,66	0,34	2,08	0,04	urme	0,00	0,19	0,05	—	99,53	Popescu Cristina
9	1,65	45,90	10,70	10,78	9,48	6,09	5,20	12,18	0,94	1,00	1,18	0,12	0,16	1,79	urme	—	—	99,52	Ilieșeu Suzi
10	134,60	42,40	17,45	4,95	10,88	0,45	7,31	9,10	1,60	1,87	2,10	0,49	0,05	urme	1,35	0,40	—	100,40	Bunea Simina
11	75,65	52,13	14,45	9,01	3,51	0,00	6,75	7,02	3,19	1,39	2,50	0,56	0,38	0,02	0,10	—	—	100,01	Nedelcu Georgeta

Locul de recoltare

1. 20,65 – amfibolit (G₂), valea Idegel; 2. 51,65 – amfibolit (G₂), valea Baranului; 3. 25,65 – amfibolit cu microclin (G₂), valea Idegel; 4. 69,65 – amfibolit (G₂), valența Hărținel; 5. 25,65 – amfibolit (G₂), valea Idegelui; 6. 156,60 – amfibolit (G_{1,1}), valea Fintnii; 7,747,62 – amfibolit (G_{1,1}), Ogașul Giurca; 8. 50,60 – amfibolit (G_{1,1}), Valea Frăsinicea, 9. 1,65 – amfibolit (G_{1,1}), Valea Iauna Mare; 10. 134,60 – gneisă amfibolitică (G₂) Ogașul Peștișor; 11. 75,65 – gneisă cu cummingtonit (G_{1,1}), Valea Idegelui.

TABELUL 13

Procente de cationi (amfibolite)

Nr. crt.	Proba nr.	Si ⁴⁺	A ³⁺	Fe ³⁺	Fe ²⁺	Mn ²⁺	Mg ²⁺	Ca ²⁺	K	Ti ⁴⁺	P ⁵⁺	S	Total	Fe ³⁺ + Fe ²⁺	Na + K	Mg ²⁺	
1	20,65	52,13	21,15	2,06	4,94	0,03	5,97	7,81	4,13	0,68	0,34	—	99,92	38,2	27,1	34,7	
2	51,65	45,02	22,65	3,45	3,12	—	6,07	11,99	5,80	1,00	0,50	0,11	0,22	99,93	34,0	35,1	30,9
3	25,65	45,52	21,65	6,15	2,96	—	5,36	9,85	2,73	4,44	0,51	0,22	0,57	99,96	42,1	33,3	24,6
4	69,65	45,95	23,58	4,62	5,54	0,17	0,75	11,27	6,12	1,04	0,80	0,11	—	99,95	55,3	39,2	5,5
5	26,65	44,92	16,33	1,81	7,31	0,17	10,95	11,45	4,99	0,79	1,13	0,11	—	99,96	35,2	22,4	42,4
6	156,60	51,55	10,16	1,50	9,90	0,39	12,13	9,96	0,72	1,31	1,96	0,19	0,19	99,96	44,5	7,7	47,8
7	747,62	46,39	23,13	1,66	10,43	0,23	4,23	10,01	1,78	0,35	1,55	0,17	—	99,93	65,4	11,3	23,3
8	50,60	44,29	15,75	10,27	0,79	0,17	12,84	9,07	4,90	0,35	1,48	0,04	—	99,95	38,3	17,8	43,9
9	1,65	45,90	12,62	8,17	7,93	0,06	7,75	13,10	1,80	1,32	0,90	0,12	0,30	99,97	59,6	11,5	28,9
10	134,60	40,58	19,66	3,56	8,73	0,40	10,40	9,31	2,98	2,29	1,49	0,45	0,08	99,93	44,0	19,0	37,0
11	75,65	49,25	16,00	6,35	2,78	0,00	8,05	7,09	5,90	1,70	1,75	0,45	0,62	99,94	36,7	30,6	32,7

TABELELUI 14

Meznorma standard (amfibolite)

Nr. er.	Proba nr.	Q		Or	Ab	An	Bi	Ho	Bk	Di	Hy	C	Ap	Ti	Mt	Pr	Total	Observații	
1	20,65	18,36	—	leucocrate 52,21	20,65	13,20	5,44	29,11	—	—	—	7,18	0,90	2,04	3,09	—	99,97	Asoc. nr. 6 ^a	
2	51,65	—	5,00	leucocrate 63,91	22,83	36,08	—	10,61	9,88	8,24	—	—	0,29	1,50	5,17	0,33	99,93	Asoc. nr. 3 ^b	
3	25,65	1,81	22,30	leucocrate 67,91	13,65	30,15	—	18,15	—	2,12	—	—	0,58	1,53	8,04	0,85	99,18	Asoc. nr. 3	
4	69,65	1,02	5,20	leucocrate 74,42	30,60	37,60	—	10,35	—	5,56	—	—	0,29	2,40	6,93	—	99,95	Asoc. nr. 3	
5	26,65	—	3,95	leucocrate 26,05	8,75	13,35	—	39,07	25,92	2,52	—	—	0,29	3,39	2,71	—	99,95	Asoc. nr. 3	
6	156,60	14,22	—	leucocrate 17,82	3,60	—	10,48	57,78	—	—	4,52	—	0,44	0,50	5,88	2,25	0,29	99,96	Asoc. nr. 7 ^c
7	747,62	12,31	—	leucocrate 29,61	8,90	8,40	2,80	48,78	—	—	11,14	—	0,45	4,65	2,49	—	99,92	Asoc. nr. 6	
8	1,65	7,38	—	leucocrate 39,63	9,60	9,00	16,65	—	21,30	—	23,32	—	—	0,32	2,70	12,25	0,45	99,97	Asoc. nr. 3
9	134,60	1,01	—	leucocrate 24,16	14,90	8,25	18,32	40,65	—	—	—	—	5,61	1,20	4,47	5,34	0,12	99,93	Asoc. nr. 6
10	75,65	13,30	—	leucocrate 58,35	29,50	15,55	13,60	11,09	—	—	—	—	0,70	1,20	5,25	7,41	0,93	98,53	Asoc. nr. 6

¹ Asociația nr. 3 ($Al' < 2 Ca' - 1/2 Mg'$)² Asociația nr. 6 ($Al + 1/2 Mg' > 2 Ca + 1,5 Mg' > 3K$)³ Asociația nr. 7 ($Mg' > 2 Ca' + 3 K$)

प्राप्ति विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत्

10. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

• **What is the relationship between the number of hours worked and the amount of money earned?**

Attributed to the author of the *Principia*, the *Geometriae* was first published in 1640.

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

Diagrama de variație a parametrilor alk , c , al și fm față de Si (diagrama de diferențiere) (fig. 12) arată că o dată cu creșterea valorii Si se produce creșterea evidentă a valorii al și mai puțin marcată a valorii alk în timp ce valoarea fm marchează în ansamblu o scădere. Divergența

TABELUL 15

Valorile S em en k o (amfibolite)

Nr. crt.	Proba nr.	F	A	M	C	F + M	T	O	Seria izochimică
1	20,65	22,38	33,68	19,03	24,89	41,41	4,83	0,20	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subrupa $F > M$
2	51,65	18,20	31,49	16,90	33,29	35,10	-34,41	1,10	Apropiată de grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subgrupa $F > M$
3	25,65	25,93	30,79	15,23	28,03	41,16	-22,98	1,04	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subgrupa $F > M$
4	69,65	30,28	34,51	2,20	32,99	32,48	-23,62	0,41	Grupa alumino-silicatată (neîncadrabil în subgrupe)
5	26,65	23,32	20,48	27,45	28,73	50,77	-74,48	0,12	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subgrupa $F < M$
6	156,60	29,20	22,30	26,61	21,81	55,81	-15,78	0,30	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subgrupa $F > M$
7	747,62	32,34	30,31	11,09	26,25	43,43	4,62	0,08	Apropiat de grupa alcalino-teroasă-aluminoasă
8	50,60	27,39	19,19	31,29	22,11	58,68	-47,07	6,43	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă (neîncadrabil în subgrupe)
9	1,65	37,30	14,56	17,87	30,23	55,17	-91,58	0,51	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subgrupa $F > M$
10	134,60	30,06	23,26	24,62	22,01	54,68	-18,85	2,04	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă, subgrupa $F > M$
11	75,65	28,29	24,78	24,95	21,96	53,24	-32,13	1,14	Grupa alcalino-teroasă-aluminoasă. Subgrupa $F > M$

curbelor spre domeniul bazic apare ca o caracteristică a diferențierii de tip Pacific.

În diagrama $al : alk$ (fig. 13) amfibolitele se proiectează în cîmpul rociilor sărace în alcalii ($alk < 1/2 al$) ceea ce arată caracterul calco-

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 workers in a certain industry.

...and the *lungs* are *not* *normal* *size* *or* *shape* *or* *color* *or* *sound* *or* *smell* *or* *feel* *or* *look* *like* *normal* *lungs*.

10. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

The following are the names of the students who have been nominated for the 2013-2014 Academic Year. The names are listed in alphabetical order by last name.

प्राप्ति विद्युत् इव विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत् विद्युत्

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我爱着你，也爱着你的家人。”

new_habit, age_group, gender, income_level, education_level, previous_habits

在這段時間，我會將注意力放在自己的成長上，並努力學習新知識、技能，同時也會定期回顧和評估自己的進步情況。

Din probele analizate, şase prezintă valori qz sub - 12 (caracteristice rocilor subsaturate în SiO_2 , cu posibilitatea apariției olivinei sau feldspatoizilor), patru valori qz cuprinse între + 12 și - 12 (care indică roci saturate în SiO_2 cu posibilitatea apariției feldspațiilor și mafitelor) și o singură probă în care qz depășește + 12 (domeniul rocilor suprasaturate în SiO_2 , cu cuarț în compoziția modală) (Niggli, 1936; Cetverikov, 1956).

Valoarea $t = al - (c + alk)$ este în general negativă indicând existența unui deficit de aluminiu față de CaO (excesul de CaO după saturarea Al_2O_3 în feldspat, intră în mineralele melanocrate). Numai două probe prezintă valori slab pozitive (t cuprins între 1 și 2).

Analiza în ansamblu a valorilor parametrilor Niggli indică apartenența rocilor considerate la grupa magmelor calco-alcaline. Toate amfibolitele se încadrează bine în tipul de magmă standard (tab. 16). Se observă că aproape toate probele analizate prezintă un chimism corespunzător magmelor leucogabbroide și gabbroide. O singură probă se încadrează tipului gabbro-dioritic. Pentru tipul leucogabbroid se remarcă subtipurile: leucomiharaitic, achnahaitic și belugitic, pentru tipul gabbroid subtipurile: gabbroid eukritic și hawaitic; pentru tipul gabbro-dioritic, subtipul normal gabro-dioritic (Niggli, 1936; Burr, 1959). După cum se știe acestea nu reprezintă tipuri de magme reale ci tipuri standard care servesc pentru comparația chimismului rocilor. Acest fapt a fost subliniat de D. Giuşcă (1963, p. 96): „Ar fi eronat să interpretăm această clasificare ca o încercare de a considera că rocile eruptive derivă din numeroase tipuri de magmă”. Încadrarea corectă a amfibolitelor în această clasificare poate constitui însă o dovedă a originii magmatogene a acestor roci.

O încercare de stabilire a corespondentelor vulcanogene ale amfibolitelor s-a făcut pe baza parametrilor Riftman. S-au determinat pe această cale compoziții corespunzătoare în general unor varietăți ale andezitelor, bazaltelor și trahibazaltelor (tab. 17).

În vederea exprimării compoziției virtuale a rocilor s-au calculat componente bazei Niggli (tab. 18). După modul de combinare a acestora, probele analizate se încadrează în grupa caracterizată printr-un mic exces de aluminiu $\text{Al} > (\text{K} + \text{Na})$, la subgrupele IV (9 probe) și III (2 probe). Din componente bazei s-au obținut valorile QLM (tab. 19). În diagrama QLM (fig. 16) majoritatea amfibolitelor se proiectează în cîmpul rocilor saturate în silice delimitat de linia PF ($\alpha = 1$) MF ($\alpha = 0$). Două probe se proiectează în cîmpul rocilor suprasaturate în silice, puțin deasupra liniei PF , iar o probă apare în cîmpul rocilor subsaturate, sub linia MF .

Majoritatea rocilor bazice proiectate în diagrama QLM aparțin triunghiului MPF (olivina – piroxen – feldspat).

Componentele bazei au fost utilizate de asemenea la investigarea separată a raportului feldspațiilor și melanocratelor. Astfel, în diagrama feldspațiilor, $Kp - Ne - Cal$ (fig. 17) se remarcă o aglomerare a punctelor de proiecție spre colțul Cal și latura $Ne - Cal$, în cîmpul rocilor gab-

Institutul Geologic al României

TABELUL 18
Componentele bazei (amfibolite)

Nr. crt.	Proba nr.	Q	Kp	Ne	Cal	Cs	Fa	Fs	Fo	Hz	Sp	Ru	C	Cc	Cp	Pr	Total
1	20,65	41,22	2,06	12,41	21,90	—	7,46	3,10	7,67	—	2,58	0,68	—	—	0,86	—	99,94
2	51,65	29,99	3,01	17,40	23,76	5,82	4,51	5,18	9,12	—	—	0,50	—	0,04	0,27	0,33	99,93
3	25,65	30,11	13,33	8,20	21,70	3,41	4,01	9,22	8,03	—	—	0,51	—	—	0,56	0,85	99,93
4	69,65	31,84	3,12	18,38	24,62	4,33	8,52	6,93	1,12	—	—	0,80	—	—	0,28	—	99,94
5	26,65	26,00	2,38	14,97	15,82	9,01	11,25	2,72	16,42	—	—	1,13	—	—	0,28	—	99,96
6	156,60	30,04	6,90	3,79	21,41	1,64	13,44	3,97	15,97	—	—	1,72	—	—	0,86	0,26	100,00
7	747,62	36,32	1,07	5,36	29,24	—	16,01	2,50	5,23	—	2,23	1,55	—	—	0,44	—	99,95
8	50,60	25,15	1,00	14,72	15,75	5,63	1,45	15,41	19,26	—	—	1,48	—	—	0,11	—	99,96
9	1,65	26,74	3,96	5,46	14,24	12,43	11,76	12,25	11,62	—	—	0,89	—	—	0,18	0,45	99,98
10	134,60	23,04	6,89	8,96	21,54	2,16	13,62	5,34	15,60	—	—	1,49	—	—	1,14	0,12	99,90
11	75,65	32,11	5,10	17,70	12,59	3,28	3,70	9,53	12,08	—	—	1,75	—	—	0,04	1,13	99,94

TABELUL 19
Valorile QLM – (amfibolite)

nr. probel parametri	20,65	51,65	25,65	59,65	26,65	156,60	747,62	50,60	1,65	134,60	75,65
Q	41,22	29,99	30,11	31,84	26,00	31,76	36,32	25,15	28,74	23,04	32,44
L	31,37	44,17	43,23	46,12	33,17	32,10	35,67	31,47	24,34	37,39	35,75
M	22,35	25,73	25,74	21,98	40,79	35,88	27,96	43,34	46,89	39,35	31,79

Geologia României
Geologia României
Geologia României
Geologia României

Institutul Geologic al României

TABELUL 20
Catanorma standard (amfibolite)

Nr. crt.	Proba nr.	Q	Or	Ab	An	Wo	Cord	Fe Cord	En	Hy	Fo	Fa	Ne	Cp	Cc	Pr	Hm	Mt	Il	Ru	Total	
1	20,65	11,90	3,40	20,70	36,50	—	4,70	—	10,20	7,90	—	—	0,90	—	—	—	3,10	—	0,70	100		
2	51,65	0	5,01	29,00	39,60	7,76	—	—	4,80	—	5,52	1,92	—	0,27	0,04	0,33	—	5,18	—	0,50	99,93	
3	25,65	1,42	22,21	13,66	36,16	4,54	—	—	10,70	1,01	—	—	0,56	—	0,85	1,81	6,50	—	0,51	99,93		
4	69,65	1,10	5,20	30,70	41,00	5,80	—	—	1,50	6,70	—	—	0,30	—	—	—	—	—	6,90	—	0,80	100,00
5	26,65	—	3,92	24,95	26,36	12,01	—	—	—	9,04	16,42	3,09	—	0,28	—	—	—	—	2,72	—	1,13	99,92
6	156,60	0,90	11,50	6,31	35,68	2,18	—	—	21,29	15,28	—	—	0,86	—	0,26	—	—	3,97	—	1,72	100,00	
7	747,62	5,30	1,78	8,93	48,73	—	4,08	—	6,97	19,68	—	—	0,44	—	—	—	—	—	2,50	—	1,55	99,96
8	50,60	1,50	1,70	24,50	26,30	7,50	—	—	25,70	—	—	—	0,10	—	—	—	—	8,30	2,90	—	1,50	100,00
9	1,65	1,08	6,60	9,10	23,73	16,57	—	—	15,49	7,52	—	—	0,18	—	0,45	—	—	18,37	—	0,89	99,98	
10	134,60	0,07	11,48	14,93	35,90	2,88	—	—	—	—	15,60	10,95	—	1,14	—	0,12	—	5,34	—	1,49	99,90	
11	75,65	7,80	8,50	29,60	21,00	4,40	—	—	16,10	—	—	—	1,10	—	0,90	1,40	7,40	—	1,80	100,00		

TABELUL 21
Calanorma amfibolitelor in varianta feldspatică

duse în timpul metamorfismului regional. Catanorma Niggli a fost calculată în scopul obținerii de informații asupra paragenezelor rocilor eruptive bazice premetamorfice. Din catanorma standard (tab. 20) s-a calculat varianta feldspatică (tab. 21) conform repartiției în diagrama *QLM*.

Geochimia amfibolitelor

În vederea caracterizării geochimice a amfibolitelor, cit și pentru investigarea naturii materialului inițial, a fost studiată repartitia elementelor majore și minore într-un număr de opt probe de amfibolite colectate din complexele inferior (G_1) și median (G_2) ale seriei. Conținuturile sunt prezentate în tab. 22, 23.

Limitele de variație ale elementelor majore sunt următoarele :

Si : 19,68 – 25,29 % ; Al 5,66 – 10,99 % ; Fe total 6,60 – 11,92 % ; Mg 2,52 – 5,48 % ; Ca 5,44 – 8,70 % ; Na 0,52 – 2,45 ; K 0,54 – 1,61 %.

TABELUL 22

Elementele majore (Amfibolite)

Nr. crt.	Proba	Si	Al	Fe ³⁺	Fe ²⁺	Fe tot.	Mg	Ca	Na	K	($\frac{1}{3}$ Si + K) (Ca + Mg)
1	20.65	25,29	9,96	1,95	4,83	6,78	2,52	5,44	1,68	0,54	+1,01
2	51.65	22,50	10,93	3,48	3,12	6,60	2,65	8,63	2,37	0,70	-3,08
3	69.65	22,18	10,99	4,51	5,39	9,90	0,32	7,82	2,45	0,60	-0,05
4	26.65	22,09	7,79	1,73	7,20	8,93	4,71	8,13	2,02	0,56	-4,92
5	156.60	21,90	8,37	2,61	8,45	11,06	4,49	6,07	0,52	1,61	-1,65
6	50.60	21,64	7,45	10,01	0,75	10,76	5,48	6,36	1,97	0,28	-4,35
7	1.65	21,31	5,66	7,54	7,37	14,91	3,14	8,70	0,70	0,83	-3,91
8	134.60	19,68	9,23	3,46	8,46	11,92	4,14	6,50	1,19	1,55	-2,8

Aceste valori se încadrează în limitele caracteristice pentru rocile eruptive bazice (Sahama, Rankama, 1968).

Limitele de variație și mediile aritmetice ale conținuturilor în elemente minore Ni, Co, Cr, V, Cu, Ba, Sr, Sc, împreună cu valorile medii respective, caracteristice pentru rocile bazice din literatură, sunt exprimate în tab. 24.

Institutul Geologic al României

Studiul elementelor minore prezintă o mare importanță în precizarea originii amfibolitelor. În acest sens putem cita studiul comparativ al elementelor minore din amfibolite și din roci eruptive bazice (dolerite) întreprins de F a b r i è s (1963), care a condus la precizarea naturii magmatogene a amfibolitelor din provincia spaniolă a Sevillei, demonstrând că, în ansamblu, elementele minore nu suferă variații importante în timpul

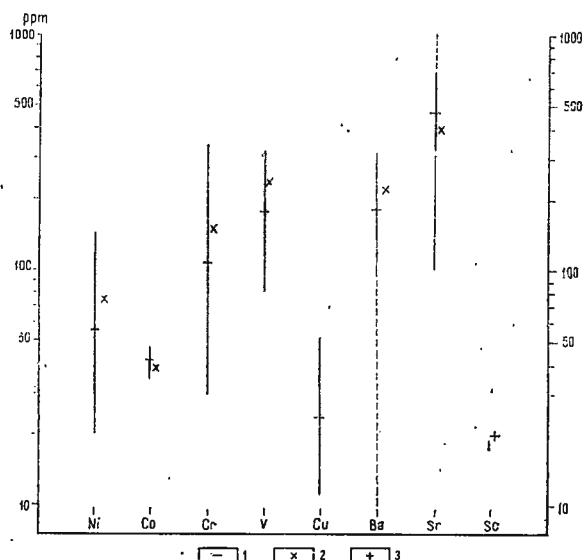

Fig. 20 Variația conținutului elementelor minore Ni, Co, Cr, V, Cu, Ba, Sr, Sc în amfibolite și rocile bazaltice. 1, media aritmetică pentru amfibolitele din Godeanu; 2, media pentru rocile bazaltice (P r i n z, 1967); 3, media aritmetică a conținutului de Sc în rocile bazaltice (B o r i s e n k o și R o d i o n o v, 1961).

Variația conținutului elementelor minore Ni, Co, Cr, V, Cu, Ba, Sr, Sc în amfibolite și rocile bazaltice. 1, media aritmetică pentru amfibolitele din Godeanu; 2, media pentru rocile bazaltice (P r i n z, 1967); 3, media aritmetică a conținutului de Sc în rocile bazaltice (B o r i s e n k o și R o d i o n o v, 1961).

Variația conținutului elementelor minore Ni, Co, Cr, V, Cu, Ba, Sr, Sc în amfibolite și rocile bazaltice. 1, media aritmetică pentru amfibolitele din Godeanu; 2, media pentru rocile bazaltice (P r i n z, 1967); 3, media aritmetică a conținutului de Sc în rocile bazaltice (B o r i s e n k o și R o d i o n o v, 1961).

metamorfismului regional. Plecînd de la această premiză, rezultă că studiul elementelor minore din amfibolite furnizează informații asupra reparației acestor elemente în materialul premetamorfic.

Intervalele de variație a elementelor minore în amfibolitele din Godeanu sunt reprezentate în fig. 20. Se observă o mare apropiere între valorile medii obținute pentru amfibolite și medianele rocilor bazaltice.

Nichelul variază în amfibolitele analizate, între 20 ppm și 146 ppm, media aritmetică fiind de 55 ppm. Înținând seama de limitele largi de variație ale nichelului în rocile bazice valoarea se corelează bine cu mediana de 75 ppm (P r i n z 1967). În ansamblu însă valoarea Ni apare relativ scăzută indicînd participarea redusă a olivinei și ortopiroxenilor primari (minerale cu conținutul cel mai ridicat în Ni). Acest fapt este confirmat și de compoziția catanormativă (tab 21), probele cu olivină și/sau piroxen normativ prezintă și conținuturile cele mai ridicate în Ni.

Cobaltul prezintă conținuturi între 34 ppm și 47 ppm valoarea medie fiind de 41 ppm, foarte apropiată de valorile medii din literatură pentru rocile bazice (35 ppm U n k s o v și L o d o c i n i k o v a, 1961; 45 ppm V i n o g r a d o v, 1962; 38 ppm P r i n z, 1967). Ca și nichelul, cobaltul se concentrează în retelele olivinei și ortopiroxenilor, valorile

(1958) (fide Fabriès, 1963) au observat diferențe mari între conținutul în Sr, relativ scăzut, al paraamfibolitelor (114 ppm) și cel al ortoamfibolitelor (478 ppm) și metadoleritelor (338 ppm) din provincia Bakersville, Carolina. Acest criteriu a fost utilizat și de Fabriès (1963) în atribuirea naturii magmatogene unor amfibolite din provincia Sevillei (roci în care a fost determinat un conținut mediu de 400 ppm Sr).

Conținutul de 470 ppm Sr găsit în amfibolitele din Godeanu, apropiat de media pentru rocile bazaltice și de conținuturile ortoamfibolitelor menționate, poate constitui astfel un alt argument în favoarea originii magmatice a materialului premetamorfic. Conținuturi mai mari se observă în rocile mai bogate în feldspat normativ și mai acide, verificindu-se relația de inversă proporționalitate a Sr cu anortitul.

Se pare că Sr este legat mai mult de K prezent în termenii intermediari ai plagioclazului decât de Ca. În orice caz, în amfibolitele analizate, Sr nu se coreleză cu Ca.

Scandiul a fost determinat numai în două probe de amfibolite, ambele cu chimism gabbroid (Pr. 156.60; 134.60), în care au fost găsite conținuturi de 18 – 19 ppm. Mediile conținuturilor pentru rocile eruptive bazice oscilează între 20 și 30 ppm (20 ppm, Borisenkó, Rodionov, 1961; 30 ppm Turekian, Wedepohl 1961; 20–30 ppm, Schmitt et al., 1963). Deoarece marnele, care pot constitui materialul premetamorfic al paraamfibolitelor, conțin cantități cu mult sub aceste valori, determinarea conținuturilor în Sc poate fi luată de asemenea în considerație la discutarea problemei originii amfibolitelor. Conținuturile în Sc ale celor mai reprezentative amfibolite din Godeanu pledează pentru natura magmatogenă bazică a materialului premetamorfic al acestora. Scandiul, legat inițial de piroxenii primari, se concentrează în hornblenda amfibolitelor. Se consideră că Sc substituie Fe^{+2} și Mg^{+2} în rețeaua acestor minerale, dar mecanismul intim nu este bine cunoscut (Prinz, 1967).

Deoarece s-a putut demonstra că atît elementele minore cît și cele majore nu suferă variații importante în procesul de metamorfism al rocilor bazice, s-a încercat investigarea comportării acestora în procesul de diferențiere a rocilor bazice premetamorfice, pe baza indicelui de diferențiere ($1/3 Si + K$) – ($Ca + Mg$) după metoda preconizată de Nokes și Allen (1956). Diagramele de variație indică în general o diferențiere slabă. În diagrama de variație pentru Mg, Fe, Ni, Co, Cr, și V (fig. 21), Mg prezintă în ansamblu o cuibă descendentală ce marchează participarea treptat mai redusă a acestuia pe măsură avansării procesului de diferențiere. Curba Fe apare în general nesemnificativă. În ansamblu ea marchează la început o ușoară creștere, apoi o scădere. Nichelul prezintă la început o scădere bruscă, foarte caracteristică diferențierii magmelor bazaltice toleitice, apoi făcute mici oscilații. Aceeași comportare prezintă și curba Cr reflectând concentrarea acestor două elemente în diferențiatele timpurii ce conțin olivină și piroxeni.

Geological Institute of Romania, Bucharest, Romania
Instituteul Geologic al României, Bucureşti, România

Institutul Geologic al României

de modificarea compoziției plagioclazului în procesul diferențierii. K marchează la început o creștere apoi o scădere, Sr și Ba prezintă curbe ascendentе, confirmind creșterea concentrației acestor elemente odată cu evoluția proceselor de diferențiere. Curba Sr se comportă complementar față de cea a Ca, dar nu se observă nici o dependență clară față de evoluția curbei K.

Ba, care se comportă în ansamblu asemănător cu Sr, urmărește pe anumite sectoare curba Ni, iar pentru primele stadii și curba K.

Studiul geochemical al amfibolitelor a adus o contribuție esențială la precizarea originii magmatogene a acestor roci, confirmând, în același timp, caracterul conservativ al metamorfismului regional.

G). ROCI CARBONATICE

Rocile carbonatice participă cu totul subordonat la alcătuirea metamorfitelor din Godeanu. Ele apar sub formă de strate discontinui și lentele cu grosimi de ordinul decimetrilor și metrilor, asociate îndeosebi cu paragnaisele, amfibolitele și pegmatitele de la partea inferioară a complexului G_1 (în bazinul văilor : Idegul, Tătarul, Baranul, Bărănelul, Bandialul, Frăsineanca, Smogotin, Topenia, Balmoșul).

Principalele parageneze observate sunt următoarele :

Calcit

La obârșia Bărănelului, în micașisturile cu granat din baza complexului superior (orizontul $G_{3.1}$) se întâlnesc cîteva lente budinate de calcar formate exclusiv din calcit larg cristalizat.

Calcit + cuarț ± pirotină.

Parageneza apare într-o lentilă de 70 cm grosime, cu poziție aproape orizontală, intercalată în paragnaisele orizontului $G_{1.1}$ din cursul inferior al Tătarului.

Calcit + tremolit

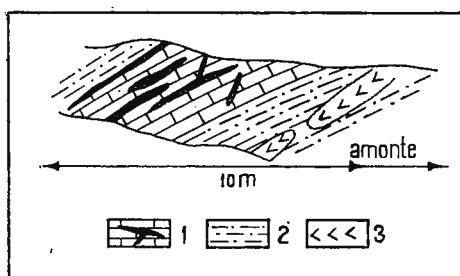

Fig. 23. Calcare cu skarne de reacție intercalate în paragnaise asociate cu amfibolite (valea Frăsineanca). 1, calcare cu skarne de reacție ; 2, paragnaise micacee ; 3, amfibolite.

Calcaires à skarns de réaction intercalés en paragneiss associés aux amphibolites (vallée Frăsineanca). 1, calcaires à skarns de réaction ; 2, paragneiss micacés ; 3, amphibolites.

Se întâlnește în skarnele de reacție ce apar sub forma unor filoane centimetrice concordante și discordante în calcarele cristaline ale orizontului $G_{1.1}$ pe văile Frăsineanca și Topenia. În valea Frăsineanca apare un banc de 4 m grosime de calcare intercalat în paragnaise micacee asociate cu amfibolite (fig. 23). În modul în care se prezintă, această asociatie este asemănătoare cu cea figurată de S a v u (1970) la Armeniș (muntii Semenic).

pentru a se obține o cunoaștere mai bună și mai exactă a resurselor geologice și hidrogeologice ale României. Această carte este rezultatul unor cercetări deosebit de ambițioase și complexe, realizate de către o echipă de cercetatori profesioniști din cadrul Institutului Geologic al României și în colaborare cu instituții de cercetare și tehnologie din România și din străinătate. Cărțea de Depozite și Tipuri de Dezvoltare prezintă rezultatele cercetărilor și oferă informații preciză și detaliată despre situația geologică și hidrogeologică a teritoriului românesc.

Cărțea de Depozite și Tipuri de Dezvoltare este compusă din patru hărți principale care acoperă întreaga suprafață a României: Harta Geologică, Harta Hidrogeologică, Harta Tipurilor de Dezvoltare și Harta Depozitelor. Aceste hărți sunt prezentate într-un sistem de proiecție ortometrică și sunt împărțite în secțiuni și subsecțiuni, conform cu limitele administrativ-teritoriale.

Cărțea de Depozite și Tipuri de Dezvoltare este o carte deosebit de utilă pentru cercetători, profesioniști din domeniul geologiei, hidrogeologiei și dezvoltării teritoriale, precum și pentru autoritățile publice și organizațiile de dezvoltare locală. Aceasta oferă o bază de date preciză și actuală pentru stabilirea politicii de dezvoltare și protecție a mediului și a resurselor naturale ale României.

Mineralizația din ogașul Cocorilor a fost menționată ca „mineralizare de sulfuri de fier intercalate în sisturi cristaline” de F o c s a și H u r d u z e u⁷ care menționează prezența următoarelor sulfuri, în ordinea cristalizării: pirotină, blendă, calcopirită, marcasită.

Plagioclaz + microclin + diopsid + hornblendă ± pirotină

Această parageneză a fost remarcată în compoziția unor gnaise asociate cu rocile carbonatice din valea Bărișelul, dar fără a se putea observa o legătură directă cu aceasta. Rocî cu compoziție similară, considerate ca reprezentând skarne de reacție, au fost descrise de S a v u și M i c u în munții Sebeșului⁸ și de S a v u (1970) în zona cu disten și staurolit din munții Semenic („gnaise cu piroxeni”).

În rocile carbonatice calcitul apare de regulă în cristale cu dimensiuni de 1–5 mm ajungînd pînă la 1 cm diametru. Tremolitul se prezintă în calcare sub formă de cristale milimetrice, în timp ce în skarnele de reacție apare mult mai larg cristalizat. Diopsidul din skarne, asociat frecvent cu tremolitul, este reprezentat printr-un termen intermediar între diopsid și hedenbergit.

Pirotina a cristalizat ulterior formării skarnelor deoarece înglobarea agregate de carbonați, silicati și magnetit. Datorită îmbogățirii în fier tremolitul inclus în pirotină prezintă zone periferice de culoare verde și o creștere sensibilă a birefringenței.

H). ROCI MIGMATIZATE

Procesele de migmatizare legate de metamorfismul regional, prin specificul lor s-au manifestat selectiv afectînd îndeosebi rocile metapelitice și subordonat rocile metapsamitice și amfibolitele seriei. Astfel se explică poziția relativ concordantă a zonelor migmatizate și dezvoltarea acestora la partea superioară a complexului inferior și în complexul superior, termeni litostatigrafici la alcătuirea cărora rocile metapelitice participă într-o măsură importantă. În descrierea rocilor migmatizate vor fi urmate în general criteriile și nomenclatura utilizate de M e h n e r t (1968).

1. Pararoci migmatizate (migmatite silicoaluminoase)

Această categorie, larg răspîndită, cuprinde rocile formate prin migmatizarea micașisturilor și paragnaiselor micacee. Sînt migmatite silico-aluminoase în cadrul cărora, în funcție de caracterele texturale, se disting tipuri ophtalmitice (nodulare), pseudoophtalmitice (lenticulare liniare), flebitice și stromatice (paralele). Tipuri cu grad mai avansat de omogenizare, uneori nebulitice, străbătute de filoane migmatice cu compoziție granitoidă, uneori ptigmatice, se întîlnesc îndeosebi pe rama estică a masivului.

⁷ Op. cit. pct. 3

⁸ H. S a v u, C. M i c u. Raport asupra lucrărilor de prospecție în munții Sebeș, 1959. Arh. Inst. Geol. București.

Reproduced with permission of the copyright owner. Further reproduction prohibited without permission.

Consequently, the following sections will focus on the relationship between the hospital's internal environment and its external environment.

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我爱着你，也爱着你的家人，你的朋友，你的宠物，你的每一个亲人。我愿意为你做任何事情，只要你知道，我一直在你身边。”

maclat după legea albit și albit — periclin, apare deosebit de proaspăt, cu incluziuni de cuarț și mice (resturi din paleosomă, în mare parte substituite), orientate în planul sistozității de stratificație. Relictele de cuarț incluse prezintă extincții comune pe grupe indicind apartenența inițială la un număr mult mai mic de granule. În aggregatele lenticulare se remarcă adesea dezvoltarea porfiroblastică a cuarțului neosomatic. Micele paleosomei, crescute simultan pe planele tautozonale S_1 , S_2 , S_3 , sunt parțial substituite de plagioclazul și cuarțul mai nou sau sunt înglobate în biotitul porfiroblastic, al melanosomei. Acesta din urmă, o varietate de biotit brun-roșcat asemănător cu cel din micașisturi, apare asociat aproape constant cu apatit (în cristale ce ating 0,8 mm/0,2 mm) și prezintă incluziuni de zircon, uneori de allanit. Muscovitul porfiroblastic este un termen fengitic (slab pleocroic, în tonuri verzui; $N_g - N_p = 0,045$; (-) $2V = 5^\circ - 15^\circ$).

În tipul stromatic cu această parageneză, ce se întâlnește pe valea Balmosului și pe pârâul Mihoc, neosoma apare în benzi milimetrice-centimetrice, constituite dintr-un fond homeoblastic de cuarț și feldspat (0,4 mm — 0,8 mm diametru) pe care se dezvoltă porfiroblaste de plagioclaz alungite paralel cu sistozitatea, cu incluziuni orientate de cuarț și mice. Incluziunile sunt mai frecvente în plagioclazul rocilor din partea superioară a succesiunii. Cuarțul inclus formează nori de granule fine adesea cu contururi conexe, semilunare, rezultate din substituirea xenoblastelor inițiale de cuarț alungite în planul sistozității (pl. XII, fig. 1). Conservarea orientării mineralelor paleosomei în incluziuni este o dovadă a creșterii postcinematice, neviolente, a plagioclazului. De menționat prezența apatitului atât în associație cu biotitul cât și ca relicte în benzile cuarțo-feldspatice.

Plagioclaz + cuarț + biotit $\pm$ muscovit + [granat] + (apatit + zircon + magnetit)

Acest tip petrografic este caracteristic și predominant în cadrul rocilor migmatizate ale masivului. El se întâlnește frecvent în complexul superior (G_3) al seriei, fiind format îndeosebi pe seama micașisturilor biotito-muscovitice cu granat. În tipurile nodular-lenticular și stromatic relațiile dintre minerale sunt cele descrise mai sus. Datorită chimismului paleosomei, care conține almandin, plagioclazul leucosomei în aceste roci este mai bazic (An 15 — An 34) decât în rocile asociate fără granat (controlul chimic al paleosomei). Migmatoblastele de plagioclaz, în tipul ophtalmitic, includ paleosoma cu structura nederanjată în care se observă, pe lingă incluziunile obișnuite de cuarț și mice orientate în S_1 , și granule de granat sau biotite din paleosomă, orientate în plane S conjugate (S_2 , S_3). În aggregatele lenticulare se recunosc uneori xenoblaste mici de plagioclaz mai vechi nemaclat și parțial transformat. Plagioclazul neosomatic, proaspăt nu prezintă o orientare preferențială în aceste aggregate. Biotitul neosomatic, cu dezvoltare porfiroblastică, se concentreză la periferia leucosomei și nuclează de regulă pe mineralele mela-

Baranul) precum și în complexul superior (valea Craiova, valea Olanul, pîrul Mihoc). De remarcat conținutul în An al plagioclazului neosomatic care se menține relativ constant în limitele An 20 – 25. Spre deosebire de tipurile stromatice descrise, în componența leucosomei, alături de plagioclaz și cuarț, participă aici în cantități importante microclinul (10 – 50%). Acesta se prezintă atât sub formă de porfiroblaste xenomorfe amoeboidice (max. 4 mm diametru) alungite paralel cu șistozitatea, cât și sub formă de agregate monominerale ce se infiltrează între mineralele rocii, invadind și substituind parțial plagioclazul. Microclinul reacționează cu plagioclazul prin formare de mirmekit și cu miclele cu care formează concreșteri simplectitice.

Frecvent se observă asocierea plagioclazului cu feldspat potasic cu structuri de tip pertitic și antipertitic. Pertitele sunt de regulă lamelare iar antipertitele de tip „patch” „rods” și „braide”. Antipertitele sunt de tip metasomatic (formate prin substituirea plagioclazului de către feldspatul potasic).

$\text{Plagioclaz} + \text{cuarț} + \text{microclin} + \text{biotit} + (\text{allanit} + \text{apatit} + \text{zircon} \pm \text{titaniu} + \text{ilmenit})$.

Această parageneză apare exclusiv în migmatitele stromatice și cutate din orizonturile $G_{1,2}$ și $G_{3,1}$ (pe văile Craiova, Olanul și Ivanul). Spre deosebire de tipul descris mai sus, aceste roci se caracterizează printr-un grad ceva mai avansat de migmatizare ce se reflectă în tendința de omogenizare a leucosomei care nu mai conține relicte de plagioclaz din paleosomă. În contrast cu microclinul și cuarțul, plagioclazul mobilizat, în general mai bazic (An 20 – An 35), prezintă rareori dezvoltarea porfiroblastică. Pe lingă biotitul brun-roșcat, cu conținut ridicat de Fe și Ti, în paleosomă se remarcă local prezența unei varietăți de biotit magneziian brun-verzui. Allanitul cu margini de clinozoit se întâlnește relativ rar printre mineralele accesori.

$\text{Plagioclaz} + \text{cuarț} + \text{biotit} + \text{muscovit} + \text{granat} + [\text{staurolit}] + (\text{apatit} + \text{zircon} \pm \text{magnetit})$

A fost observată în migmatitele nodulare și lenticulare formate pe seama micașisturilor cu granat și staurolit ale complexului superior (orizontul $G_{3,1}$) de pe valea Craiova și pîrul Mihoc. Plagioclazul neosomatic, alungit de regulă după axa cristalografică b , în planul șistozității, conține, pe lingă incluziunile obișnuite orientate în S_1 , și idioblaste mici (0,3 mm – 0,4 mm) de granat cu structura tip „atol” (centrul substituit de muscovit, biotit și cuarț), pe care nuclează uneori biotit. Granatul din matrice, mai larg cristalizat (1,2 mm – 2,4 mm diametru), rareori idiomorf, prezintă incluziuni dispuse în S_1 ondulat, rotit față de șistozitate (cristalizare sincinematică urmată de mișcarea poster Cristalină). Staurolitul se întâlnește rar și apare sub formă de xenoblaste în paleosomă.

$\text{Plagioclaz} + \text{cuarț} + \text{biotit} + \text{muscovit} + \text{granat} + \text{staurolit} + \text{disten} + (\text{apatit} + \text{zircon} + \text{magnetit})$

Reprezentă roci migmatizate cu structură predominant lenticulară ce apar în complexul G_3 (bazinul superior al văii Craiovei și văii Bărănel, culmea Oslea). Se distinge paleosoma cu compozиție corespunzătoare unui

Apare în migmatitele stromatice din partea inferioară și mediană a complexului inferior (G_1) (de exemplu pe valea Frăsinei). Leucosoma este aici exclusiv cuarț-feldspatică; distenul dispare complet.

$\text{Plagioclaz} + \text{cuarț} + \text{biotit} + \text{muscovit} + \text{granat} + [\text{sillimanit}] + + (\text{zircon} + \text{magnetit})$.

Migmatitele cu această parageneză se întâlnesc în tipul cu structură ophtalmitică-stromatică din complexul inferior, pe văile Idegul și Baranul. Rocile corespunzătoare ale orizontului inferior ($G_{1.1}$) conțin un plagioclaz mai bazic (An 27) și sunt relativ sărace în muscovit, în timp ce în orizontul superior ($G_{1.2}$) plagioclazul este ceva mai acid (An 20 – 25) iar muscovitul mai bine reprezentat. Materialul neosomatic, care apare sub formă de nodule și benzi, reacționează cu muscovitul formând adesea concreșteri simplectitice. Sillimanitul (fibrolit) apare asociat cu biotitul, fără a se observa relații directe între aceste minerale.

$\text{Plagioclaz} + \text{cuarț} + [\text{microclin}] + \text{biotit} + \text{muscovit} + [\text{sillimanit}] + (\text{zircon})$

În mod obișnuit această parageneză apare în micașisturile migmatizate cu structură stromatică și stromatică-ophtalmitică din orizontul superior ($G_{1.2}$) al complexului inferior (văile Vlăsia, Balmoșul, Curmezișa). Pe fondul rubanat al acestor roci se observă uneori dezvoltarea de lentile cuarț-feldspatice pegmatoide, de dimensiuni centimetrice și decimetrice. În benzile leucocrate, agregatele de plagioclaz conservă relicte din plagioclazul alterat al paleosomei. Microclinul substituie plagioclazul mai vechi, determinând, ca și în alte cazuri, formarea de antipertite metasomatice. Lamele de muscovit porfiroblastic, crescute postcinematic includ biotit parțial transformat în sillimanit (pl. XV, fig. 2).

$\text{Plagioclaz} + \text{cuarț} + \text{microclin} + \text{biotit} + \text{sillimanit} + (\text{apatit} + + \text{zircon} + \text{magnetit})$

A fost observată într-un migmatit stromatic din complexul median. În aceste roci feldspatul potasic este reprezentat prin microclin și microclin-pertit. În structurile pertitice se întâlnește frecvent tipul „string pert-hite” de temperatură ridicată. Biotitul brun-roșcat al paleosomei apare în unele cazuri deformat, posteristalin. Fibrolitul, format pe seama biotitului, se dezvoltă mai ales în aceste biotite deformate. Se pare că „strain-ul” a favorizat această reacție.

$\text{Cuarț} + \text{plagioclaz} + \text{biotit} + \text{muscovit} + \text{granat} + \text{staurolit} + + \text{andaluzit} + (\text{zircon} + \text{magnetit})$

Apare în migmatitele lenticulare și ophtalmitice din orizontul $G_{3.1}$, în bazinul văii Craiova. Paleosoma acestor roci este reprezentată prin cuarț, mice, granat și staurolit. Migmatoblastele de plagioclaz (An 20), care ajung pînă la dimensiuni de 6 mm/3,2 mm, sunt bogate în incluziuni (cuarț, biotit, muscovit, granat), în mare parte substituite, orientate paralel cu sistozitatea. Cuarțul neosomatic tinde să formeze agregate monominerale dispuse în benzi, ce înglobează elemente din matrice. Granatul apare și sub formă de porfiroblaste (1–4 mm/2,8 mm) a căror blastează a început sincinematic dar s-a desăvîrșit în faza postcinematică (după cum rezultă din dispoziția incluziunilor de cuarț și minerale opace

“**கால்பாத**” என்று கூறினால் அதை விட்டு வரவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்ல விரும்புகிறீர்கள். மேலும் நீங்கள் கூறினால் அதை விட்டு வரவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்.

bine dezvoltate de apatit, trec nederanjate prin andaluzit. Între andaluzit și plagioclazul neosomatic apare întotdeauna o peliculă de biotit sau de cuart.

Într-un migmatit lenticular din pîrful Stîrminosul andaluzitul apare înglobat în porfiroblaste de muscovit transversal care-l substituie (pl. XVI, fig. 2). Pe de altă parte biotitul transversal include porfiroblaste de muscovit. Rezultă că după formarea andaluzitului și plagioclazului neosomatic a urmat o fază de cristalizare tot statică, a micelor transversale.

În tipul stromatic, ce se întilnește pe Ogașul Mare, valea Craiova și valea Cernei, neosoma invadăeașă pe șistozitate paleosoma de micașist cu granat. Andaluzitul poichiloblastic, larg cristalizat (1 mm – 5 mm lungime) și alungit în planul șistozității, apare împreună cu biotit și granat în melanosoma ce bordează benzile leucocrate.

Plagioclaz + cuart + biotit + muscovit + andaluzit + (zircon + magnetit).

Se întilnește în rocile stromatice ale complexului inferior ce apar în versantul drept al Cernei și în bazinul inferior al Olanului. Andaluzitul apare aici în profiroblaste de 2 – 3 mm lungime. Se remarcă substituirea avansată a andaluzitului de către muscovitul porfiroblastic.

Plagioclaz + cuart + biotit + muscovit + andaluzit + [sillimanit].

Tipul petrografic cu această parageneză a fost întilnit în asociere cu gnaisele rubanate ale complexului inferior din bazinul Craiovei. Porfiroblastele postcinematice de andaluzit includ, pe lîngă biotit, și lamele orientate de muscovit din matrice (pl. XVII, fig. 1). Uneori se observă o ușoară rotire posterostalinară a andaluzitului evidențiată de discordanța dintre aliniamentul incluziunilor și foliație. Pe lîngă muscovitul paralel cu S_1 , format anterior andaluzitului, se observă și în aceste roci, prezența muscovitului porfiroblastic transversal, mai nou, independent de andaluzit. Parageneza marchează prima apariție a sillimanitului în asociere cu andaluzitul. Sillimanitul, sub formă de fibrolit, se formează atât pe seama biotitului cît și pe seama muscovitului.

Plagioclaz + cuart + microclin + biotit + muscovit + andaluzit + + [sillimanit] + (apatit + zircon + magnetit $\pm$ pirită).

Această parageneză este caracteristică unor migmatite stromatice ale orizontului $G_{1.2}$ din bazinele văilor Olanul și Cărbunele. În acest caz este interesantă coexistența sillimanitului cu muscovitul pe de o parte și a acestora cu microclinul pe de alta.

Plagioclaz + cuart + biotit + andaluzit + [sillimanit].

Această parageneză a fost observată într-un migmatit stromatic bogat în andaluzit de pe valea Olanului (orizontul $G_{1.2}$). Andaluzitul porfiroblastic, bogat în incluziuni, prezintă, ca și în alte cazuri, accentuarea pleocroismului în jurul biotitului inclus datorită imbogățirii locale în fier. Conținutul minim în Fe_2SiO_5 , determinat pe baza birefringenței ($N_g - N_p = 0,012$), este de 3 mol% (Tröger 1952). Sillimanitul se formează aici pe seama biotitului inclus în andaluzit.

Plagioclaz + cuart + [microclin] + biotit + [muscovit + andaluzit + cordierit]

Apare într-un migmatit stromatic din valea Olanului (orizontul G_{1,2}). În neosomă se remarcă asociația andaluzitului cu cordieritul. Cu excepția biotitului vechi crescut în planul sistozitatii și înglobat în muscovit, andaluzit și cuart, nu se mai observă alte relicte de paleosomă.

Plagioclazul neosomatic este un oligoclaz cu 20 % An. Microclinul apare subordonat. Cordieritul se prezintă în porfiroblaste pînă la 2 mm diametru, parțial pinitizate pe fisuri.

Plagioclaz + cuart + [microclin] + biotit + [muscovit + andaluzit + cordierit + sillimanit] + (apatit + zircon + magnetit)

Această parageneză se întâlnește în migmatitele stromatice ce apar pe valea Curmezișă și pe alți afluenți ai Cernei, între Cerna Sat și confluența Craiovei cu Cerna.

Diferă de tipul descris anterior prin prezența sillimanitului în asociație cu muscovit, andaluzit și cordierit. Microclinul este aici pertitic cu structură lamelară fină tip „string pertite”. Mai rar se observă antipertite metasomaticice. Pe lîngă incluziunile obișnuite de cuart și biotit, microclinul include și cordierit. Se observă frecvent formarea de mirmikit la contact cu plagioclazul și concreșteri simplectitice cu biotitul. Biotitul brun-roșcat (cu incluziuni de zircon înconjurat de aureole largi), în cea mai mare parte neosomatic, se concentreză în benzi în cadrul cărora lamelele se dezvoltă neregulat, inclusiv transversal, în planul ac. Apare de asemenea sub formă de incluziuni în andaluzit și cordierit, cind este parțial transformat în sillimanit (fibrolit).

Andaluzitul porfiroblastic (max. 2,4 mm / 2 mm), uneori crescut oblic față de sistozitate, prezintă o compoziție neomogenă (existența unor cimpuri neregulate cu pleocroism mai accentuat). De remarcat prezența muscovitului printre incluziuni. Cordieritul, care apare de asemenea sub formă de porfiroblaste (max. 2,5 mm diametru), se găsește în diferite stadii de pinitizare. Incluziunile sunt de tipul celor observate în andaluzit. Dintre acestea biotitul apare în mare parte substituit și transformat în fibrolit. Nu se observă niciodată relații directe între cordierit și andaluzit.

Sillimanitul mai apare, pe lîngă modul obișnuit descris mai sus, și în asociație cu biotitul melanosomei ce bordează benzile leucosomei (pl. XVII, fig. 2). Uneori sillimanitul tinde să formeze aglomerări cu aspect nodular. Deși cristalizarea sillimanitului fibros este controlată în general de structura biotitului, se observă uneori și creșterea dezordonată a sillimanitului pe fondul lamelelor de biotit.

Relațiile dintre minerale indică următoarea succesiune a fenomenelor metamorfice: cristalizarea sincinematică a matricei paleosomaticice (în general cu compoziția corespunzătoare unui micașist); cristalizarea postcinematică a porfiroblastelor de andaluzit, cordierit, plagioclaz și cuart, însotită de transformarea biotitului în sillimanit fibros; formarea microclinului pertitic (care include și cordierit).

Cuarț + plagioclaz + biotit $\pm$ [muscovit] + cordierit + sillimanit + (apatit + zircon + magnetit)

Apare în migmatitele cu structură stromatică din complexul inferior, pe rama estică a masivului (valea Curmezișa). În leucosomă cuarțul este larg cristalizat și orientat dimensional în planul sistozitatii. Plagioclazul (An 18 – 20) proaspăt și maclat, apare în general sub formă de homeoblaste (0,4 mm – 0,8 mm diametru) fără tendință de a forma porfiroblaste. Cordieritul, reprezentat printr-un termen intermediar între Mg – cordierit și Fe – cordierit ($2V = 45^\circ – 55^\circ$), apare frecvent în cristaloblaste subidiomorfe cu dimensiuni de 0,4 mm – 0,8 mm diametru (pl. XVIII, fig. 1). În ambele cazuri cordieritul prezintă incluziuni de cuarț, biotit și pulberi de minerale opace. Pinitizarea se produce pe fisuri incepind de la periferia cristalelor. Uneori cordieritul apare în melanosoma din vecinătatea imediată a benzilor leucocrate bogate în cuarț neosomatic.

Dintre mineralele accesoriei apatitul predomină. Uneori se observă generații mai noi de apatit nucleat pe cordierit (pl. XVIII, fig. 2). Sillimanitul, sub formă de fibrolit apare uneori inclus în cordierit.

Cuarț + plagioclaz + [microclin + pertit] + biotit + [muscovit + cordierit + sillimanit] + (apatit + zircon + magnetit).

Această parageneză a fost remarcată în migmatitele stromatice și stromatice – lineare din complexul inferior din versantul drept al Cernei și pîriul Curmezișa. Rocile păstrează relicte de plagioclaz alterat asociat cu cuarț și mice din paleosomă, sub formă de incluziuni în megalastele neosomatice de cuarț și plagioclaz maclat. Microclin-pertitul apare sub formă de filme intergranulare. Cordieritul se prezintă în xenoblaste de 0,4 mm – 0,8 mm diametru ce se găsesc într-un grad avansat de pinitizare. Muscovitul și fibrolitul apar sporadic.

Cuarț + plagioclaz + biotit + muscovit + [pinit + cordierit] + (apatit + zircon + magnetit).

A fost observată în migmatitele stromatice și cutate din orizontul G_{1.2}, care apar în valea Cernei și bazinul inferior al Craiovei și Olanului. În benzile leucocrate cuarțul neosomatic apare în general sub formă de porfiroblaste alungite paralel cu sistozitatea. Plagioclazul (An 18–20) este parțial saussuritizat. Suprafetele tautozonale (S_1 , S_2 , S_3), pe care cristalizează micele, se păstrează. De asemenea, se observă și prezența micelor porfiroblastice transversale ($\perp B$), cristalizate tardiv. Sub influența fenomenelor de retromorfism regional se observă descompunerea biotitului, reflectată în decolorarea sau cloritizarea mineralului, însotită de separarea rutilului sagenitic și a oxizilor de fier. Muscovitul porfiroblastic, transversal, include cuarț, plagioclaz, biotit, apatit și magnetit.

Agregatele pinitice, distribuite neregulat în masa melanosomei, în associație cu biotit și cuarț, conservă rareori relicte de cordierit. Prezența cordieritului inițial se recunoaște adesea după forma agregatelor pinitice și după incluziunile de biotit.

Plagioclaz + cuarț + biotit + pinit $\pm$ [granat] $\pm$ sillimanit + (apatit + zircon + magnetit).

... la care se adaugă o serie de date privind situația geologică și hidrogeologică a zonei de cerniere între Câmpia Română și Câmpia Moldovei, precum și date privind situația hidrogeologică a zonei de cerniere între Câmpia Moldovei și Câmpia Sălajului. Aceste date sunt prezentate în formă de hărți și tabele.

Institutul Geologic al României

($C : Ng = 16^\circ$; $Ng - Np = 0,023$; (-) 2 V = $65^\circ - 68^\circ$) în cristale prismatice de 1 mm – 2 mm lungime, crescute atât în planul șistozitatii S_1 , cit și în planele tautozonale (S_2 , S_3) (pl. XIX, fig. 1). Hornblendă este asociată cu plagioclaz (An 38) rareori maclat și saussuritizat, epidot + apatit și titanit. Neosoma este reprezentată prin plagioclaz mai acid (An 35), proaspăt și prin hornblendă porfiroblastică, crescută postcine-matic, mimetic, în planele S . (Indiferent de poziția porfiroblastelor, majoritatea incluziunilor apar orientate în planul șistozitatii principale S_1). Alături de plagioclaz, în compoziția leucosomei se mai observă uneori prezența în cantități subordonate a cuarțului sub formă de porfiroblaste care înglobează plagioclaz și cuarț din matrice.

Hornblendă + plagioclaz + biotit + epidot + cuarț + (titanit + ilmenit ± pirită)

Sunt amfibolite cu epidot și biotit ce apar în complexul median pe valea Baranului și pe valea Iauna Mare. Paleosoma acestor roci a fost descrisă în cadrul rocilor amfibolice (F_2 pct. e). În varietățile migmatizate se remarcă mobilizarea materialului cuarțo-feldspatic în benzile leuco-cratic, evidențiată de regenerarea plagioclazului. Acesta apare sub formă de porfiroblaste proaspete cu incluziuni de plagioclaz mai vechi, biotit cloritizat, epidot, titanit. În vecinătatea porțiunii leuco-cratic se observă recristalizarea mai largă a componenților rocii în aggregate cu compoziție dioritică (pl. XIX, fig. 2). Uneori se observă și recristalizarea porfiroblastică a cuarțului. În alte cazuri se remarcă biotitizarea hornblendei sau recristalizarea pegmatoidă (cristale centimetrice), a hornblendei și plagioclazului (An 35) în cuiburi, înconjurate de matricea cu granulație obișnuită, formată din hornblendă, plagioclaz saussuritizat, epidot și cuarț (pl. XX, fig. 1, 2).

Hornblendă + plagioclaz + [microclin] + biotit + epidot ± cuarț + (apatit + titanit + magnetit)

Aceste amfibolite migmatizate se întâlnesc în associație cu amfibolitele și gnaisele cuarțo-feldspatice ale complexului median din bazinul Balmoșului și Olanului. Diferă de tipul descris mai sus prin prezența microclinului infiltrat intergranular, a biotitului recristalizat și prin participarea redusă a epidotului.

Hornblendă + plagioclaz + microclin + cuarț + epidot + (titanit).

Acest tip formează intercalații în gnaisele cuarțo-feldspatice ale complexului median în valea Idegel. Microclinul mobilizat substituie parțial plagioclazul amfibolitelor. La contactul celor două minerale se observă concreșteri mirmekitice și albitizarea plagioclazului.

Cuarț + cummingtonit + epidot + biotit + clorit + muscovit + [microclin] + (magnetit + pirită)

Tipul cu această parageneză a fost întâlnit în orizontul $G_{1,2}$, al complexului inferior, pe valea Cărbunelui. Fondul paleosomatic este reprezentat printr-o alternanță de benzi constituite în principal din epidot (clinozoizit), cummingtonit și mice (biotit cloritizat, muscovit). Neosoma este reprezentată prin: cuarț porfiroblastic, microclin și biotit proaspăt

• 2019-2020 •

Digitized by srujanika@gmail.com

• 1980-1981

卷之三

“我就是想說，你這個人，真該死！你這個人，真該死！”

“我就是想說，你這個人，真該死！我真恨不得把你給打扁了！”

10. *Constitutive* and *inductive* models of gene regulation. *Cell* 107: 187-198.

—*the movement, and the administration, of the public money.* —*the* *management,* *and* *the* *disbursement,* *of* *the* *public* *money.*

TABELUL 25

Compoziția chimică (migmatite silicoaluminoase)

Nr. Proba nr. crt.	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	FeO	MnO	MgO	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	TiO ₂	P ₂ O ₅	S	Co ₃	H ₂ O+10 ³	H ₂ O-10 ³	Pc	Suma	Analist	
1	298.64	70,92	14,30	2,43	3,15	—	1,35	2,10	2,48	1,32	0,38	0,21	—	urme	0,67	0,28	—	99,59	P. Bucșan
2	1012.60	66,54	17,47	0,76	4,40	urme	1,30	1,68	2,48	2,89	0,48	0,08	urme	1,38	0,20	urme	—	99,66	S. Iliescu
3	1068.60	65,90	15,43	0,30	7,00	0,19	2,20	1,40	0,94	2,48	1,00	0,18	0,26	urme	1,50	0,40	—	99,18	A. Kisik
4	45,65	65,64	17,32	0,73	4,65	urme	1,60	1,82	1,67	3,71	0,52	0,17	urme	0,38	1,53	—	—	99,79	E. Vălușteanu
5	1138.60	65,12	15,70	1,41	3,76	0,05	1,33	1,71	3,36	4,81	0,57	0,20	urme	0,04	1,19	0,13	—	99,38	I. Roman
6	32.60	64,92	15,00	4,80	3,90	0,14	2,70	1,33	2,61	2,40	0,89	0,20	—	0,71	0,35	0,03	—	99,79	Gh. Lahovary
7	32.62	64,28	16,23	2,67	3,80	0,19	3,80	1,70	2,43	3,28	0,64	0,11	—	urme	1,72	0,07	—	99,56	A. Kisik
8	210.62	61,21	20,40	1,57	4,62	0,09	2,65	1,54	2,75	1,92	1,05	0,18	urme	1,40	0,05	—	99,52	S. Iliescu	
9	597.62	61,00	20,30	1,26	4,90	0,14	2,55	1,96	2,31	2,50	0,80	0,16	—	—	1,51	0,12	—	99,51	S. Iliescu
10	199.62	60,40	20,50	1,96	4,62	0,13	2,15	2,24	2,26	2,41	1,17	0,19	—	—	1,56	0,12	—	99,83	S. Iliescu
11	212.62	66,75	19,62	3,23	5,60	0,11	2,65	1,75	1,80	2,00	1,17	0,21	urme	—	2,42	0,14	2,00	101,53	S. Iliescu
12	2.60	46,85	32,00	5,89	3,70	0,24	0,90	1,40	1,42	3,13	1,45	0,09	0,20	urme	2,55	0,05	—	99,87	C. Popescu
13	X	63,88	17,48	1,92	4,58	0,13	2,21	1,75	2,28	2,70	0,79	0,17	—	—	—	—	—	—	—

1. 298.64, migmatit lenticular ($G_{3,1}$) vîrful Drăgușului ; 2. 1012.60, migmatit stromatic ($G_{1,2}$) Valea Bandialul ; 3. 1068.60, migmatit stromatic cu disten ($G_{1,2}$), valea Baranului ; 4. 45,65, migmatit modular cu sillimanit ($G_{1,2}$), valea Frăsincea ; 5. 1138.60, migmatit stromatic cu granat și disten ($G_{1,2}$), valea Craiova ; 7. 32.62, migmatit lenticular ($G_{3,1}$), valea Craiova ; 9. 597.62, migmatit stromatic cu andaluzit, cordierit și sillimanit ($G_{1,2}$), valea Curmezisă ; 10. 199.62, migmatit lenticular cu granat, staurolit și andaluzit, ($G_{3,1}$), valea Craiova ; 11. 212.62, migmatit lenticular cu granat, staurolit, disten și andaluzit ($G_{3,1}$), valea Frăsincea ; 13. X, media exclusiv proba 2,60 cu SiO_2 mic și Al_2O_3 mare).

TABELUL 26
Procente de cationi (migmatite silicoaluminoase)

Nr. crt.	Proba nr.	Si	Al	Fe+3	Fe+2	Mn+2	Mg+2	Ca+2	Na	K	Ti+4	P+6	C	S	Total
1	298,64	68,72	16,30	1,74	2,56	—	1,92	2,15	4,54	1,63	0,29	0,11	—	—	99,96
2	1012,60	63,86	19,82	0,57	3,51	—	1,84	1,72	4,61	3,57	0,34	0,11	—	—	99,95
3	1068,60	64,91	17,86	0,23	5,73	0,17	3,25	1,47	1,77	3,19	0,76	0,11	—	0,47	99,92
4	45,65	63,62	19,78	0,46	3,72	—	2,32	1,86	3,14	4,53	0,40	0,11	—	—	99,93
5	1188,60	62,06	17,63	1,03	3,03	0,02	1,88	1,71	6,28	5,84	0,40	0,11	—	—	99,95
6	32,60	62,52	17,00	3,47	3,12	0,11	3,87	1,38	4,85	2,89	0,63	0,11	—	—	99,95
7	32,62	60,81	18,06	1,93	3	0,17	5,33	1,73	4,42	3,97	0,45	0,11	—	—	99,98
8	210,62	58,39	22,92	1,14	3,66	0,06	3,78	1,60	5,15	2,30	0,80	0,17	—	—	99,97
9	597,62	57,98	22,68	1,59	3,87	0,11	3,64	2,05	—	—	—	—	—	—	99,94
10	199,62	57,85	23,10	1,42	4,24	0,11	3,10	2,30	4,20	2,90	0,84	0,17	—	—	100,25
11	212,62	56,78	23,13	2,40	4,68	0,06	3,96	1,86	3,49	2,52	0,96	0,18	—	—	100,02
12	2,60	45,56	36,09	4,32	3,03	0,17	1,28	1,46	2,68	3,85	1,05	0,11	—	0,35	99,95

TABELUL 27
Merzonorma standard (migmatite silicoaluminioase)

Nr. crt.	Proba nr.	Ap	Pr	Ti	Mt	Or	Ab	An	Bi	Mu	C	Q	Ru	Total	
1	298.64	0,29	—	0,87	2,61	2,14	22,70	8,40	9,62	—	6,77	46,58	—	99,98	
2	1012.60	0,29	—	1,02	0,85	9,40	23,05	6,00	13,52	—	9,24	36,58	—	99,95	
3	1068.60	0,29	0,70	2,28	0,34	1,27	8,85	2,65	23,49	—	11,84	44,21	—	99,92	
4	45.65	0,29	—	1,20	0,69	12,97	15,70	6,40	15,49	—	9,55	37,65	—	99,94	
5	1188.60	0,29	—	1,20	1,54	21,84	31,45	5,65	11,78	—	3,24	23,01	—	100,00	
6	32.60	0,29	—	1,89	5,20	—	24,25	2,85	14,35	7,70	5,92	37,53	—	99,98	
7	210.62	0,45	—	2,40	1,71	—	—	21,60	18,40	—	14,43	34,20	—	99,97	
8	597.62	0,45	—	1,71	2,38	3,97	21,05	6,60	16,21	—	13,00	33,17	—	99,94	
9	199.62	0,45	—	2,52	2,13	—	3,26	21,00	5,90	17,98	—	13,64	33,35	—	100,23
10	212.62	0,48	—	2,88	3,60	0,10	17,45	3,00	20,00	—	15,91	36,59	—	100,01	
11	2.60	0,29	0,52	3,15	6,48	—	13,40	1,15	5,73	21,93	22,94	24,46	—	100,05	

--

alumosilicată. În diagramă acestea se proiectează în cîmpul intermediu între cel al subgrupei feromagneziene și cel al subgrupei alcalino-teroase. Cinci probe se proiectează totuși la limită, în cîmpul subgrupei feromagneziene caracteristic metapelitelor. În sfîrșit, proiectind în aceeași diagramă $\text{Na}_2\text{O}/\text{K}_2\text{O}$ (fig. 28) rocile metapelitice asociate, migmatitele și

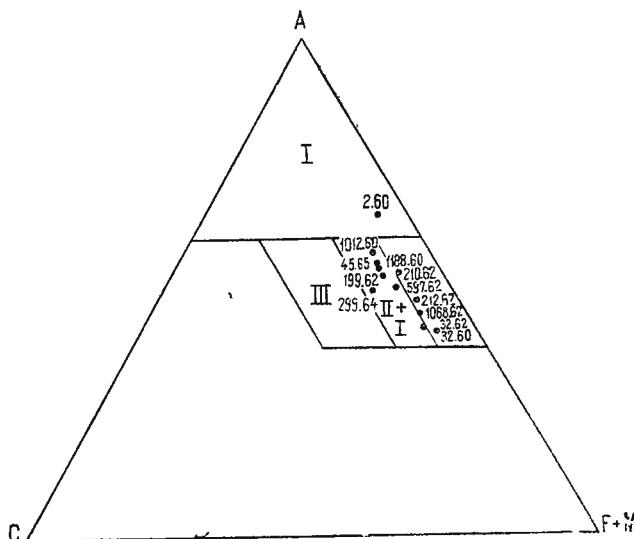
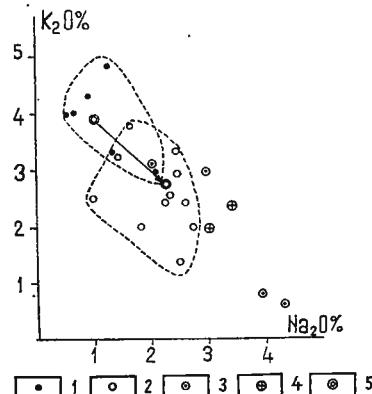

Fig. 27. Diagrama *A C* ($F + M$) pentru migmatitele silicoaluminoase.

Diagramme *A C* (*F + M*)
pour les migmatites silico-
alumineuses.

Fig. 28. Variația raportului $\text{Na}_2\text{O} : \text{K}_2\text{O}$ în seria metapelite-migmatite-mobilizate. 1, paleosomă (micașturi și paragneise metapelitice); 2, migmatite; 3, mobilizate pegmatitice; 4, mobilizate granitoide; 5, valori medii (ale paleosomei și migmatitelor).

Variation du rapport $\text{Na}_2\text{O} : \text{K}_2\text{O}$ dans la série métapélites-migmatites-leucosomes. 1, paléosome (micaschistes et paragneiss métapélitiques); 2, migmatites; 3, leucosomes pegmatitiques; 4, leucosomes granitoïdes; 5, valeurs moyennes (de la paléosome et des migmatites).

mobilizatele granitoide și pegmatitice, se observă o suprapunere parțială a cîmpului metapelitelor cu cel al migmatitelor.

În această serie se remarcă scăderea treptată a K_2O concomitent cu creșterea corespunzătoare a Na_2O . Această comportare este evidentiată mai pregnant de faptul că punctele ce marchează compozitia medie a rocilor considerate se dispun pe o dreaptă descendenta spre zona bogată

TABELUL 28

Valorile Semenenko (migmatite silicoaluminoase)

Nr. crt.	Proba nr.	F	A	M	C	F + M	T	O	Seria izochimică
1	298.64	26,05	49,29	11,61	13,02	37,66	36,17	0,34	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă
2	1012.60	23,43	56,76	9,90	9,90	33,33	58,97	0,17	Grupa alumino-silicatată intermediară între subgrupa alumino-silicatată și subgrupa alcalino-teroașă
3	1068.60	31,04	45,07	16,41	7,46	47,45	59,16	0,02	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă
4	45.65	22,92	54,14	12,42	10,19	35,34	47,37	0,06	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă
5	1188.60	24,86	53,56	11,47	10,08	36,33	15,44	0,17	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă.
6	32.60	32,76	41,52	18,92	6,77	52,12	49,30	1,11	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa feromagneziană și subgrupa alcalino-teroașă.
7	32.62	24,15	42,62	25,20	8,04	49,35	34,64	0,32	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă.
8	210.62	22,42	52,77	17,41	7,38	39,38	53,73	0,15	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă apropiată de subgrupa alumino-silicatată s.str.
9	597.62	24,68	50,12	16,12	9,06	40,80	49,73	0,20	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă.
10	199.62	23,77	51,93	13,95	10,33	37,72	50,—	0,28	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă, foarte apropiată de subgrupa alumino-silicatată s.str.
11	212.62	29,16	47,05	16,17	7,59	45,33	58,03	0,25	Grupa alumino-silicatată. Subgrupa alcalino-teroașă
12	2.60	26,32	64,08	4,48	5,10	30,80	86,16	0,70	Grupa alumino-silicatată apropiată de subgrupa alumino-silicatată s.str.

în Na_2O și săracă în K_2O a diagramei. Punctul ce exprimă compozitia medie a migmatitelor se plasează pe această dreaptă destul de departe de cel corespunzător rocilor metapelitice asociate. Diagrama este sugestivă demonstrând formarea migmatitelor pe seama unei paleosome de pararoci metapelitice prin îmbogățire în Na_2O , concomitent cu o reducere a conținutului în K_2O , în condițiile unui sistem deschis. O evoluție asemănătoare în procesul de migmatizare a metapelitelor a fost observată și de Brown (1967) în nordul Scoției. Astfel se poate explica tendința rocilor de a se îndepărta de cimpul pelitelor, în diagramele utilizate pentru caracterizarea materialului premetamorfic, deși afinitățile pentru aceste roci sunt evidente. Acceptarea acestui punct de vedere are importante implicații în interpretarea evoluției metamorfitelor din regiune. Rezultă că etapa metamorfismului regional conservativ, a fost urmată de o etapă de mobilizare migmatică în condițiile unui sistem deschis. Această concluzie își găsește un suport și în observațiile petrografice (migrarea și cristalizarea tardivă, postcinematică, a neosomei). În această discuție nu sunt implicate rocile afectate de albitizarea determinată de retromorfismul regional sau de fenomenele de forfecare.

I). FILOANE MIGMATICE

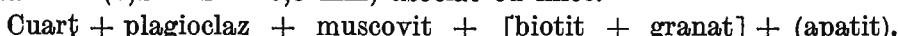
În partea estică a masivului, în bazinul inferior al afluenților Cernei (Mihalca, Ogașul Giurcă, Craiova, Olanul, Curmezișa) metamorfitele migmatizate sunt străbătute de filoane leucocrate formate prin mobilizarea neosomei cu compozitie granitică, pe fisuri. Grosimea acestor filoane variază de la cîțiva centimetri la cîțiva decimetri.

Local, se observă cutarea ptigmatică. În melanosoma din zonele periferice ale filoanelor se remarcă adesea concentrarea biotitului asociat cu unele minerale porfiroblastice specifice rocilor gazdă (andaluzit, cordierit, etc.).

Principalele parageneze observate în filoanele migmatice sunt următoarele:

Filoanele cu această parageneză se întâlnesc în bazinul văii Craiova. Plagioclazul acestora se prezintă în cristale subidiomorfe cu dimensiuni de 1,2–3,2 mm, cu nucleu saussuritizat și zone periferice proaspete, mai acide (An 17–20). Matricea este constituită dintr-un agregat de cuarț fin granular (0,4 mm – 0,8 mm) asociat cu mice.

Parageneza a fost întâlnită în cîteva filoane discordante în bazinul Craiovei. În aceste roci plagioclazul (An. 20) apare xenoblastic, relativ proaspăt și bogat în incluziuni, parțial resorbite, de cuarț și biotit. Cuarțul și muscovitul tind să se dezvolte porfiroblastic (ca și în migmatitele metablastice). Granatul apare în granule mici (0,4 mm – 1,2 mm) proaspete și lipsite de incluziuni. Uneori se observă o generație mai nouă de granat care include granatul mai vechi și formează golfuri în plagioclaz (pl. XXI, fig. 1).

intergranulare între cristalele de plagioclaz și cuarț. Muscovitul, cu dezvoltare porfiroblastică, înglobează granule de cuarț, plagioclaz și andaluzit. Cordieritul se întâlnește sporadic; apare sub formă de cristale idiomorfe (1,2/0,8 mm), parțial pinitizate.

Cuarț + plagioclaz + microclin + biotit + muscovit + cordierit ± sillimanit.

Asociația se întâlnește într-o rocă granitică ușor orientată ce formează lentile metrice în migmatitele stromatice din valea Craiova. Deformarea postcristalină se reflectă în extincția ondulatorie accentuată a cuarțului. Acesta formează uneori porfiroblaste ce ajung pînă la 3,5 mm/1,2 mm. Plagioclazul, apare de regulă în cristale porfiroblastice maclate fin după legea albit. Microclinul, xenoblastic, apare subordonat cantitativ față de plagioclaz. Biotitul brun-roșcat, adesea porfiroblastic (1,6 mm/0,6 mm – 3 mm/0,4 mm), este în mare parte transformat în sillimanit care se prezintă, atât sub formă de fibrolit, cât și sub formă de cristale idiomorfe bine individualizate. Rareori se observă formarea fibrolitului pe seama muscovitului asociat. Cordieritul este în cea mai mare parte transformat în pinit.

Cuarț + plagioclaz + microclin – pertit + muscovit + biotit ± sillimanit + (apatit + magnetit).

Roci cu această compoziție formează filoane și lentile, îndeosebi la nivelele inferioare ale seriei, pe rama de est a cristalinului (pe văile Craiova, Olanul, Curmezișa etc.). Leucocratele participă în proporție de peste 80% în compoziția rocii. Plagioclazul (An 15 – An 20) se prezintă frecvent în cristale idiomorfe. Microclin-pertitul se dezvoltă amoeboid formînd golfuri de substituție în plagioclaz. Structurile pertitice sunt de obicei de tip lamelar. Ca și în alte cazuri, microclinul pertitelor apare nemaclat. Biotitul apare adesea decolorat sau parțial cloritizat. Muscovitul, reprezentat printr-o varietate slab pleocroică în tonuri de verde deschis cu (–) 2 V = 10° – 15° (ferrofengit ?), formează concreșteri simplectitice cu cuarțul și plagioclazul. Uneori se remarcă tendința de dispunere a micelor în mai multe suprafete și asemănătoare cu structura micelor din șisturile migmatizate înconjurătoare. Sillimanitul, sub formă de fibrolit, apare în unele cazuri ca rezultat al transformării muscovitului și mai rar, a biotitului (pl. XXI, fig. 2).

Chimismul filoanelor migmatice

Din filoanele migmatice discordante au fost analizate două tipuri de roci, primul reprezentat printr-o rocă masivă bogată în muscovit și lipsită de microclin (pr. 806.62, valea Olanului), cel de al doilea reprezentat printr-un tip cu textură gnaistică și cu microclin subordonat în compoziția modală (pr. 757.62, ogașul Giurcă) (tab. 29).

Valorile N i g g l i (tab. 30) nu permit încadrarea în tipurile de magmă standard ceea ce constituie o dovedă a originii migmatice a acestor roci. O apreciere a chimismului global în comparație cu cel al rocilor eruptive

TABELUL 29

Compoziția chimică (filoane migmatice)

Nr crt.	Proba nr.	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	FeO	MnO	MgO	Ca	Na ₂ O	K ₂ O	SiO ₂	P ₂ O ₅	S	Co ₃	H ₂ O ⁺	H ₂ O ⁻	Total	Analist
1	806,62	72,37	17,83	absent	0,80	0,14	0,70	0,90	3,42	2,31	urme	0,03	0,07	1,00	0,54	0,03	100,14	Popescu C.
2	757,62	72,21	16,15	0,74	1,00	lipsă	0,95	2,31	2,96	1,95	urme	0,13	lipsă	urme	0,89	0,28	99,85	Bucșan P.

Localizare : 806,62 valea Olamului; 757,62 Ogașul Giurea

TABELUL 30

Parametrii Niggli (filoane migmatice)

Ns crt.	Proba nr.	si	al	fm	e	alk	k	mg	it	t	qz	Tipul de magma
1	806,62	437,70	63,67	7,62	—	28,69	0,30	0,47	—	34,98	222,94	neincadrabil
2	757,62	384,02	50,79	14,37	13,09	21,72	0,29	0,51	0	15,98	197,14	neincadrabil

rezultă din diagrama Or – Ab – An (valori din catanorma) (fig. 29) în care cele două roci se proiectează, prima în cîmpurile granitelor trond-hjemitice, iar cea de a doua în cîmpul monzonitelor. Această încadrare este în concordanță cu raportul feldspat potasic/plagioclaz și cu conținutul în An determinat și calculat. Cantitatea de cuarț (40 %) este însă cu mult peste limita superioară a tipurilor magmatice corespunzătoare.

J). PEGMATITE

Pegmatitele, larg răspîndite în metamorfitele din Godeanu, abundă în complexele G_1 și G_3 ale seriei. O zonă bogată în aceste roci se dezvoltă în partea mediană a orizontului $G_{1.1}$ al complexului inferior. Sînt pegmatite metamorfice formate prin mobilizarea și recristalizarea pegmatoidă a materialului predominant cuarț-feldspatic, în coruri cu forme și dimensiuni variate (cuiburi, lentile concordante decimetrice, metrice, subordonat filoane discordante). Adesea se remarcă tranziția de la lentilele centimetrice neosomatice ale migmatitelor lenticulare la coruri de pegmatite concordante. Compoziția mobilizatului este adesea identică în cele două cazuri. Ca și leucosoma migmatitelor, pegmatitele conservă adesea orientarea paleosomei evidențiată prin dispoziția micelor sau a resturilor de pararoci. Spre periferia pegmatitelor lenticulare se observă concentrarea elementelor feromagneziene în melanosoma biotitică. Zona centrală apare mai larg cristalizată cu tendință de estompare a texturii orientate. Micele apar aici larg cristalizate, în lamele centimetrice fără o orientare preferențială, cu tendință de aglomerare în cuiburi.

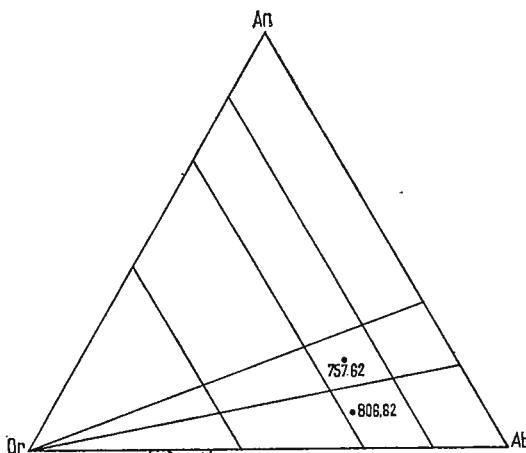

Fig. 29. Diagrama *Or-Ab-An* pentru filoanele migmatice.

Diagramme *Or-Ab-An* pour les filons migmatiques.

Zonalitatea mineralogică se observă rar în pegmatitele concordante. În acest caz zonele centrale sînt ocupate de megacristale de feldspat potasic în concreșteri grafice cu cuarțul și nuclee de cuarț (de ex. în pegmatitele din culmea Bulzului).

în vecinătatea imediată a planului de şariaj, cind sunt traversate de plane cu cruste pseudotachilitice și „slikenside”-uri.

Pe planele faliilor și în vecinătatea acestora, se remarcă prezența cataclazitelor și rocilor de tipul cataclazit-brecie. Modificările structurale sunt însoțite în toate cazurile de modificări mineralogice (retromorfism dinamic).

Cataclazitele se întâlnesc frecvent în baza pînzei, fiind formate pe seama paragnaiselor complexului inferior (de ex. pe văile: Smogotin, Frâsincea, Studena, Presacina, Iuta, Iauna Mică etc.). Uneori se observă formarea acestor roci pe seama gnaiselor cuarț-feldspatice asociate sau, mai rar, pe seama gnaiselor și migmatitelor din partea superioară a succesiunii (legate îndeosebi de aliniamentul tectonic al Cernei și de faliile tautozonale).

Cataclazitele sunt roci de culoare cenușie-verzuie cu sistozitate dinamică pronunțată, în care macroscopic se disting fragmente angulare relicte într-o masă intergranulară laminată. Sub microscop fragmentele angulare apar constituite din agregate de cristaloclaste de cuarț și feldspat care reprezintă porfiroclaste ale acestor minerale. Cuarțul, puternic deformat, cu benzi accentuate de extincție ondulatorie și „lamele” perpendiculare pe axa optică, este înconjurat de un agregat de cuarț fin granular poligonizat, asociat cu clorit și material indeterminabil. Plagioclazul este afectat de microfisuri de forfecare paralele cu (010) și vindecate cu cuarț. În unele cazuri aceste fisuri sunt paralele cu benzile ondulatorii și deci cu axele C ale cuartului.

Porfiroclastele sunt separate prin pelicule milonitice subțiri. Micele sunt intens deformate, îndoite, contorsionate sau zdrobite. Biotitul este integral transformat în clorit (penin) cu exudații de titanit și magnetit. Epidotul apare pulverizat în matricea milonitică. Gnaisele cuarțitice fin granulare, cataclazate, apar constituite din fragmente de roci sau agregate de cristale de cuarț poligonizat, rezultate din deformarea elementelor blastopsefite relicte.

Datorită durității rocilor matricea fin granulară prezintă în acest caz un grad mai scăzut de zdrobire.

Rocile carbonatice, plastice, pe lîngă deformațiile de tip „budinaj” sau „mullion”, sub influența tectoniciei disjunctive suferă laminări puternice. Cind laminarea este însoțită de rotații externe, aceste roci înglobează fragmente de roci competente (gnaise cuarțitice, pegmatite, etc). Astfel de incluziuni tectonice se întâlnesc în calcarele deformate din vecinătatea unei fali cu direcția N-E în bazinul Balmoșului.

Solicitările dinamice intense determină progresiv formarea rocilor de tipul cataclazit-milonitelor, milonitelor și ultramilonitelor. În cataclazit-milonite matricea milonitică predomină cantitativ dar porfiroclastele sau agregatele de cristaloclaste păstrează contururile angulare.

În milonite crește și mai mult participarea matricei, în cadrul căreia cu greu se mai recunoaște natura componentelor mineralogice. Elementele mai rezistente apar lentilizate și adesea etirate în planul sistozității de forfecare.

Intru-un stadiu și mai avansat roca se transformă integral într-o masă fin granulară, săstoasă indeterminabilă, rezultând ultramilonite. Milonite și ultramilonite se întâlnesc mai ales pe rama de vest a masei șariate, în bazinul Idegului și Rîul Alb. În formațiunile mezozoice ale autohtonului se remarcă de asemenea laminări puternice și dezvoltarea clivajului de forfecare, observabile la scara mezostructurii și microstructurii.

VI. METAMORFISM

A). CONSIDERATII GENERALE

Înainte de a trece la analiza metamorfismului în regiunea ce formează obiectul lucrării, considerăm necesară o scurtă trecere în revistă a principalelor etape înregistrate de evoluția ideilor asupra metamorfismului în general, precum și unele discuții cu privire la stadiul actual de cunoaștere a metamorfismului regional.

Domeniul metamorfismului, cu variantele sale aspecte evidențiate de datele de observație și experimentale ce se acumulează continuu, oferă un cimp de cercetare practic inepuizabil.

Tabloul relativ simplu și comod al zonelor de adâncime elaborat la începutul secolului (B e c k e, 1903, G r ü b e n m a n n 1904, G r ü b e m a n n, N i g g l i, 1924) s-a modificat fundamental o dată cu introducerea noțiunii de facies metamorfic (E s k o l a, 1913; T i l l e y 1924; E s k o l a, 1939) al cărui conținut a fost dezvoltat ulterior prin deosebirea de noi faciesuri și separarea subfaciesurilor (T u r n e r, 1948; T u r n e r, V e r h o o g e n, 1960; W i n k l e r, 1967, etc.).

Un moment important în această evoluție a fost marcat de recunoașterea seriilor de faciesuri funcție de presiune (M i y a s h i r o, 1961). În ultimul timp, grație descoperirii de noi tipuri de parageneze și aprofundării studiului reacțiilor metamorfice, s-a observat tendința de creștere a numărului subfaciesurilor. Acest fapt a determinat să se propună revenirea la zonele de metamorfism, păstrind faciesurile (T u r n e r, 1968) sau chiar eliminarea noțiunii de facies metamorfic (W i n k l e r, 1970), delimitarea zonelor de metamorfism prin izograde recomandindu-se să se facă nu numai pe baza paragenezelor din rocile de origine pelitică, ci și pe baza paragenezelor altor tipuri de roci (metabazite, roci carbonatice) (W i n k l e r, 1970).

Lucrările fundamentale menționate au sintetizat succesiv cea mai mare parte din volumul impresionant de studii publicate privind metamorfismul. Trebuie subliniat însă că, în ceea ce privește metamorfismul regional, studiile teoretice de sinteză au tratat în general paragenezele minerale plecind de la premiza realizării echilibrului mineralologic în condițiile unui singur eveniment metamorfic major, neglijînd aspectele polimetamorfismului.

Această poziție se explică prin tendința, justificată, în fundamentea teoriilor petrogenetice, de a analiza asociațiile mineralogice consi-

derate în echilibru, precum și datorită controverselor ce continuă cu privire la caracterele metamorfismului în unele regiuni (Scoția, Japonia).

În stadiul actual, investigarea metamorfismului continuă însă să fie grevată de multe dificultăți dintre care, după părerea noastră, mai importante ar fi următoarele :

În unele cazuri nu se poate determina succesiunea de cristalizare a mineralelor, mai ales în terenurile unde nu apar relații dintre mișcare și cristalizarea metamorfică.

Există posibilitatea încadrării unor minerale metastabile în parageneze considerate stabile.

Dificultatea reproducerei în laborator a condițiilor naturale care au controlat reacțiile metamorfice (în primul rînd timpul, apoi natura și sistemul componentelor volatile, compoziția și structura materialului utilizat, care trebuie să fie identice cu cele ale rocilor premetamorfice, etc.).

Delimitarea domeniului metamorfismului regional str.s. de cel al metamorfismului regional de contact este problematică în unele regiuni.

Explicarea condițiilor de formare a paragenezelor metamorfitelor asociate cu migmatitele nu poate fi considerată ca satisfăcătoare.

Condițiile de stabilitate ale polimorfilor Al_2SiO_5 , determinate experimental, nu explică toate situațiile observate în natură.

Cu toate acestea, în efortul de a explica reacțiile metamorfice, petrologia experimentală marchează progrese remarcabile tînzind spre dimensiunea gradului de incertitudine în majoritatea aspectelor menționate mai sus. Acest progres se datorează, în cea mai mare parte, posibilității de confruntare continuă a rezultatelor experimentale cu cele ale cercetărilor geologice moderne, cu realitățile geologice.

Analiza metamorfismului în regiunea ce formează obiectul lucrării, urmărește următoarele obiective principale : identificarea zonelor de metamorfism, aprecierea condițiilor metamorfismului, evidențierea succesiunii evenimentelor metamorfice.

B). REPARTIȚIA ZONELOR DE METAMORFISM

Delimitarea zonelor de metamorfism în cristalinul din Godeanu s-a făcut pe baza identificării izogradelor în rocile metapelitice în corelație și cu paragenezele critice ale amfibolitelor magmatogene bazice.

Conform acceptiunii clasice a termenului (Tilley, 1924, Chiner, 1965, 1966), izogradul ar putea fi definit ca reprezentând linia de intersecție cu suprafața topografică a unui plan în care se produc reacții metamorfice specifice, ce conduc la apariția unor minerale sau parageneze critice, în roci cu compozиție chimică asemănătoare.

Recent, Winkler (1970) a atras atenția asupra faptului că izogradele indică nu numai prima apariție ci și locul dispariției unor minerale tipomorfe („isograds out“). Acest lucru este foarte important, îndeosebi pentru regiunile în care apare un număr redus de zone de metamorfism, cum este Godeanu.

în cadrul căruia se pot observa următoarele tipuri de schimbări: în primul rând, în sensul creșterii numărului și diversității formelor de relief; în al doilea rând, în sensul creșterii înălțimilor și a altitudinilor; în al treilea rând, în sensul creșterii densității și a volumului terenului. În cadrul căruia se pot observa următoarele tipuri de schimbări: în primul rând, în sensul creșterii numărului și diversității formelor de relief; în al doilea rând, în sensul creșterii înălțimilor și a altitudinilor; în al treilea rând, în sensul creșterii densității și a volumului terenului.

În cadrul căruia se pot observa următoarele tipuri de schimbări: în primul rând, în sensul creșterii numărului și diversității formelor de relief; în al doilea rând, în sensul creșterii înălțimilor și a altitudinilor; în al treilea rând, în sensul creșterii densității și a volumului terenului. În cadrul căruia se pot observa următoarele tipuri de schimbări: în primul rând, în sensul creșterii numărului și diversității formelor de relief; în al doilea rând, în sensul creșterii înălțimilor și a altitudinilor; în al treilea rând, în sensul creșterii densității și a volumului terenului.

Limita superioară a metamorfitelor zonei cu disten și staurolit lipsește datorită eroziunii (termenii cu metamorfismul cel mai scăzut, care apar în același timp la nivele litostratigrafice superioare, conțin parageneze cu disten și staurolit). Rezultă că zona cu disten și staurolit cuprinde în ansamblu complexul G_3 , din partea sudică a domeniului vestic, extinzându-se în partea de nord a acestuia și asupra termenilor superioiri ai complexelor G_2 și G_1 . În sectorul de nord-est al regiunii, care reprezintă un bloc ridicat, zona respectivă nu mai apare. Grosimea maximă a părții conservate din zona cu disten și staurolit poate fi apreciată la maximum 1500 m. Parageneza obișnuită, observată în rocile metapelitice, este: cuarț ± plagioclaz + biotit + muscovit ± granat ± staurolit ± disten.

În amfibolite este caracteristică prezența hornblendei de culoare verde-albastră și abundența epidotului în asociere cu andezinul.

Migmatitele silico-aluminoase sunt reprezentate aici predominant prin tipuri ophthalmitice-lenticulare, mai rar lineare, cu migmatoblaste de plagioclaz bogate în incluziuni.

b). **Zona cu disten.** Se dezvoltă între izogradul de dispariție a staurolitului și izogradul ce marchează prima apariție a sillimanitului. Această zonă a fost identificată în partea de vest și de sud a regiunii atingând grosimi maxime (cca 1300 m) în profilul văilor Idegel și Smogotin.

Lateral se observă reducerea treptată a grosimii acestei zone, încit, în partea de nord a regiunii, practic ea nu mai poate fi separată (izogradul de dispariție a staurolitului aproape se confundă cu izogradul de apariție a sillimanitului).

Zona cu disten se suprapune în general peste aria de dezvoltare a complexului median (G_2) și peste o mare parte din cea a orizontului superior ($G_{1,2}$) a complexului inferior, iar în bazinul văilor Iauna Mare și Iauna Mică se deplasează pînă în partea inferioară a orizontului $G_{3,1}$ a complexului superior, unde grosimea nu depășește 300 m. În continuare spre est zona cu disten trece lateral în zona cu andaluzit a domeniului de presiune scăzută din bazinul Cernei.

Paragenezele tipice, frecvent întîlnite în rocile metapelitice sunt:

Cuarț ± plagioclaz + biotit + muscovit + granat + disten

Cuarț ± plagioclaz + microclin + biotit ± muscovit ± granat + + disten

În comparație cu zona precedentă, în zona cu disten se remarcă, pe măsura creșterii gradului de metamorfism, tendința de scădere treptată a participării muscovitului și apariția corespunzătoare a microclinului. Compoziția plagioclazului, în amfibolitele obișnuite, variază între An 28 și An 35, în amfibolitele cu diopsid An 30 – An 36, iar în amfibolitele cu epidot An 28 – An 32. Hornblenda este reprezentată prin varietăți de culoare verde și verde-albastră. Creșterea gradului de metamorfism se reflectă și în prezența scapolitului bogat în calciu (Me 70).

În gnaisele cuarțo-feldspatice parageneza obișnuită este: cuarț + plagioclaz + microclin + biotit.

Migmatitele venitice silicoaluminoase, formate pe seama pararocilor micacee, sunt larg răspîndite în zonele în care acest tip de paleosomă apare

2. Domeniul metamorfismului intermedian de presiune scăzută

În acest domeniu, care se dezvoltă cu direcția NE—SW la est de linia izobară, izogradele de dispariție a staurolitului și de apariție a sillimanitului delimităază, în ordinea de sus în jos, următoarele zone de metamorfism: zona cu staurolit și andaluzit, zona cu andaluzit și zona cu andaluzit, sillimanit și cordierit.

a). **Zona cu staurolit și andaluzit.** Această zonă cuprinde cea mai mare parte a metamorfitelor complexului superior (G_3) din bazinele mediane al Craiovei și văii Iauna Mică, la est de linia izobară. Izogradul de dispariție a staurolitului, ce delimităază rocile zonei respective la partea inferioară, se menține cu puțin deasupra limitei inferioare a complexului G_3 , atingând această limită în valea Olanului în aval de confluența cu pârâul Ploschinul. În continuare spre nord, la est de falia Matichii, ridicarea puternică aduce în contact rocile zonei cu staurolit și andaluzit cu cele ale zonei cu andaluzit, sillimanit și cordierit, din care cauză izogradul de dispariție a staurolitului nu se mai observă. Un sector în care apare asociația staurolit—andaluzit a mai fost identificat între linia izobară și falia de la est de Oslea Românească. Grosimea conservată a zonei cu staurolit și andaluzit este de maximum 1000 m.

Parageneza caracteristică în rocile metapelitice este:

Cuarț ± plagioclaz + biotit + muscovit + staurolit + andaluzit + granat.

În amfibolitele din baza orizontului $G_{3.2}$, hornblenda este de culoare verde, uneori chiar verde-brună, iar plagioclazul asociat are compozitia An 30 — An 45. Se observă deosebirea față de zona cu staurolit a domeniului de presiune ridicată unde hornblenda este verde-albastră iar plagioclazul amfibolitelor mai acid.

Migmatitele, larg dezvoltate, formate îndeosebi pe seama micașturilor, sunt reprezentate predominant prin tipul ophtalmitic-lenticular și linear. Tipul stromatic se întâlnește mai rar.

b). **Zona cu andaluzit.** Zona cu andaluzit, care urmează imediat de sub, se găsește în continuarea zonei cu disten din domeniul de presiune ridicată, situându-se, ca și aceasta din urmă, între izogradul de dispariție a staurolitului și cel de apariție al sillimanitului. Această zonă, cu o grosime ce nu depășește 300 m, coincide cu partea bazală a complexului superior (G_3) din versantul drept al Cernei și bazinul inferior al văii Iauna Mică. La nord de valea Olanului se continuă în orizontul $G_{1.2}$ al complexului inferior (aici complexul G_2 lipsește).

Paragenezele tipice în rocile metapelitice sunt:

Cuarț ± plagioclaz + biotit ± muscovit + andaluzit

Cuarț + plagioclaz + biotit + andaluzit ± granat

Ultima parageneză se întâlnește frecvent în migmatitele stromatice ce apar în această zonă în sectorul dintre valea Craiovei și valea Olanului.

c). **Zona cu andaluzit, sillimanit și cordierit.** Se dezvoltă, în acest domeniu, sub izogradul de apariție al sillimanitului. Această zonă ocupă

o suprafață relativ restrânsă pe rama estică a masivului în versantul drept al Cernei, bazinul inferior al văilor : Craiova, Olanul, Curmezișa, Naiba, Balmosul și Ivanul.

Parageneze cu sillimanit, andaluzit $\pm$ cordierit mai apar, la est de linia izobară, și în bazinul median al văilor Ivanul, Rădocheasa și Cărbunele, în extremitatea de nord-est a regiunii. Prin studiul unor profile informative rezultă că această zonă se continuă spre nord-est și în afara regiunii cercetate.

Metamorfitele zonei aparțin în cea mai mare parte orizontului $G_{1.2}$ al complexului inferior.

În cadrul zonei cu andaluzit, sillimanit și cordierit se observă, în sensul creșterii metamorfismului, următoarea succesiune de apariție a asociațiilor mineralelor indicatoare : andaluzit — sillimanit, andaluzit — sillimanit — cordierit și sillimanit — cordierit. Intervalele în care se observă aceste asociații nu pot fi separate riguros.

O mare parte a rocilor metapelitice ce apar în această zonă sunt migmatite stromatice cu zone de migmatite cutate, local cu aspecte nebulitice, traversate de filoane migmatice.

Paragenezele caracteristice sunt :

Plagioclaz + cuarț $\pm$ microclin + biotit + [muscovit] + andaluzit + sillimanit ;

Plagioclaz + cuarț + microclin + biotit $\pm$ muscovit + andaluzit + sillimanit ;

Plagioclaz + cuarț + microclin + biotit + [muscovit] + andaluzit + sillimanit + cordierit ;

Plagioclaz + cuarț $\pm$ microclin — pertit + biotit $\pm$ [muscovit] + + sillimanit + cordierit.

Plagioclazul din această parageneză este reprezentat printr-un oligoclaz (An 18 — An 20).

C). EVOLUȚIA CRISTALIZĂRII METAMORFICE

Domeniile și zonele de metamorfism evidențiate în această regiune reprezintă rezultatul unei evoluții metamorfice îndelungate și complexe.

În scopul recunoașterii etapelor principale ale acestui proces, în studiul petrografic s-a acordat o atenție deosebită succesiunii de cristalizare a mineralelor metamorfice și relațiilor dintre mișcare și recristalizare. Iată pe scurt observațiile privind aceste aspecte.

Adesea se recunoaște la microscop existența structurilor rocilor cristalizați în primele faze ale metamorfismului care apar în porfiroblastele cristalizate ulterior, sincinematic sau postcinematic, în diferite faze, pe măsura creșterii gradului de metamorfism. Retromorfismul regional și dinamic, care reprezintă evenimentele cele mai noi, au produs de asemenea modificări importante în roci.

Sintetizând observațiile petrografice și microstructurale se disting în general următoarele etape de cristalizare metamorfică :

1. Primul stadiu al recristalizării mineralelor metamorfice. Formarea staurolitului și distenului de primă generație (la nivelul zonei respective). Începe cristalizarea sincinematică a granatului. Se schițează zonele metamorfismului de tip barrovian.

2. Cristalizarea postcinematică a granatului care include uneori staurolit, disten, cuarț și mice formate în prima fază.

3. Rotirea posterocristalină a granatului format în faza a 2-a; cutarea de curgere la nivelele inferioare unde începe mobilizarea migmatică.

4. Cristalizarea statică a micelor poligonale și pe mai multe suprafețe *S* (definitivarea simetriei rombice). Se produce cristalizarea statică a staurolitului și distenului porfiroblastic transversal pe sistozitate. Aproape sincron are loc cristalizarea biotitului porfiroblastic transversal, ce nuclează pe granat substituindu-l parțial (invazia pe fisurile de tensiune, formarea structurii de substituție tip „atol”). Biotitul transversal include de asemenea biotit mai vechi, cuarț precum și staurolit și disten formate în fazele anterioare. În zonele profunde se produce cutarea de curgere în migmatitele stromatice, ce favorizează transformarea în continuare a biotitului în sillimanit. Începe cristalizarea statică a neosomei migmatitelor.

5. Formarea sillimanitului (fibrolit) pe seama biotitului porfiroblastic și cristalizarea statică în migmatite a andaluzitului (în șarnierele microcutelor unde includ mice poligonale formate în stadiul 4) și cordieritului. (Ambele includ și substituție minerale formate anterior ca: staurolit, biotit transformat în fibrolit, etc.).

6. Cristalizarea muscovitului porfiroblastic care include granat și porfiroblaște de biotit și andaluzit formate anterior. Continuă mobilizarea migmatică.

7. Formarea microclinului, inclusiv pe seama muscovitului porfiroblastic (microclinul include uneori cordieritul format anterior). Are loc recristalizarea intensivă a cuarțului neosomatic.

8. Retromorfism regional care produce cloritizarea parțială a biotitului, sericitizarea distenului, pinitizarea cordieritului și uneori a andaluzitului, albitezarea plagioclazului, etc.

9. Retromorfism dinamic pe planele de forfecare (în vecinătatea planului de șariaj și a faliilor).

Toate aceste etape, cu excepția metamorfismului dinamic, ar putea fi considerate fie stadii în evoluția unui singur eveniment metamorfic major, fie rezultate a cel puțin două asemenea evenimente. În acest sens, se pune și problema dacă metamorfismul de tip barrovian din domeniul vestic este sincron cu cel de presiune scăzută din domeniul estic.

În sprijinul ipotezei metamorfismului polifazic în cadrul unui singur eveniment metamorfic major al ambelor domenii, există următoarele argumente:

1. Suprafețele izograde (de dispariție a staurolitului și apariție a sillimanitului) trec nederanjate din domeniul de presiune ridicată în cel intermediu de presiune scăzută, păstrându-și paralelismul și poziția suborizontală.

„*Geologia României*” este o revistă de știință și tehnologie, publicată de Institutul Geologic al României. Revista se adresează cercetătorilor din cadrul instituțiilor de cercetare din România și din străinătate, precum și profesorilor universităților și liceelor din țară și din străinătate, precum și tuturor celor interesati de dezvoltarea geologică și mineralistică a României.

„*Geologia României*” este o revistă de știință și tehnologie, publicată de Institutul Geologic al României. Revista se adresează cercetătorilor din cadrul instituțiilor de cercetare din România și din străinătate, precum și profesorilor universităților și liceelor din țară și din străinătate, precum și tuturor celor interesati de dezvoltarea geologică și mineralistică a României.

În terenurile anatectice staurolitul ar trebui să se mențină în migmatitele de temperatură înaltă și să dispară cu puțin înainte de punctul maxim de stabilitate al muscovitului, fapt ce nu se observă. La presiuni mai înalte nu este posibilă intersectarea acestui izograd, înainte de dispariția distenului, deoarece s-ar depăși curba de anatexie maximă. Trasarea izogradului de dispariție a staurolitolui în Godeanu, în domeniul de presiune înaltă, a fost în unele cazuri mai dificilă, mai ales cînd acest izograd traversează complexul G_2 , bogat în gnaise cuarț-feldspatice. În această regiune nu s-a demonstrat cu siguranță că staurolitul dispare din cauza schimbării condițiilor de metamorfism sau datorită compozitiei chimice neadevrate a rocilor. Totuși, majoritatea metapelitelor analizate se proiectează în diagramele $A-CF$ și $A'-KF$ în cîmpul paragenezelor cu staurolit, ceea ce constituie o indicație că descompunerea staurolitolui s-ar datora schimbării condițiilor de metamorfism. Una dintre reacțiile convenabile de descompunere a staurolitolui la presiune medie ar fi: staurolit + muscovit + cuarț = Al_2SiO_5 + almandin + biotit + H_2O .

Trasarea izogradului de apariție a sillimanitului în Godeanu, nu comportă discuții. În domeniul vestic, de presiune înaltă, izogradul se găsește în cîmpul de stabilitate al muscovitului cu cuarțul, sub punctul triplu, între curbele de anatexie minimă și maximă și în cîmpul delimitat de curbele de stabilitate ale plagioclazului $An\ 30 + hornblendă$ și $An\ 50 + hornblendă$. Punctul ce marchează izogradul se găsește deci pe linia disten sillimanit cu mult înainte ca aceasta să intersecteze curba de anatexie maximă și chiar curba $An\ 50 + hornblendă$ (fig. 30). Această poziție este confirmată și de faptul că zona cu sillimanit în partea de nord a masivului, deși depășește 4 km, în partea inferioară, nu a atins condițiile curbei de anatexie maximă. Rezultă că izogradul de apariție a sillimanitului în Godeanu s-ar plasa, în domeniul de presiune ridicată, la 8,5 kb și aproximativ $660^{\circ}C$ ceea ce corespunde la o adâncime de cca 29 km.

Utilizînd diagrama P.T. prezentată de Winkle (1970) (fig. 30) se poate calcula că succesiunea metamorfitelor, care apar la zi în acest domeniu de presiune ridicată, a suferit metamorfismul regional în intervalul de aproximativ 7,3 kb – $500^{\circ}C$ și 9 kb – $685^{\circ}C$ corespunzător intervalului de 26–31 km adâncime. Rezultă o grosime de 5 km a formațiunilor coreabilă cu grosimea litostratigrafică măsurată.

Acste condiții au fost exprimate în curba I (fig. 30) care concordă cu observațiile geologice. Din poziția acestei curbe, rezultă că zona cu staurolit și disten este relativ groasă iar zona cu disten se situează în mare parte în cîmpul anatexiei incipiente, explicîndu-se prezența migmatitelor stromatice cu feldspat potasic și săracă în muscovit, observate în această zonă. Totodată, rezultă grosimea mică a zonei respective. Izogradul sillimanitului este traversat în zona de anatexie incipientă. În continuare, curba se continuă în domeniul zonei cu sillimanit pînă în apropierea curbei $An\ 50 - hornblendă$.

În domeniul intermedian de presiune scăzută, la est de linia izobară, se remarcă apariția treptată a tipurilor de parageneze caracteristice meta-

Succesiunea zonelor din acest domeniu este asemănătoare în mare măsură cu cea din Pirineii de est (Guita r.d., 1958) și Pirineii centrali (Bosost — Spania) (Zwart, 1962, 1963). În regiunea Bosost, s-a demonstrat că zonele de metamorfism sunt rezultatul unui proces polifazic progresiv, fiecare fază de metamorfism mai ridicat fiind precedată de una de metamorfism mai scăzut. Cu toate acestea se remarcă o zonalitate a zonelor în configurația lor actuală care coincide surprinzător cu succesiunea considerată a formării lor. Argumentele microstructurale sunt însă convin-gătoare pentru fundamentarea ipotezei metamorfismului polifazic.

Deosebirile dintre metamorfismul intermediar din Godeanu și cel pirenean, constau în faptul că la nivelul zonei cu staurolit și andaluzit, în Godeanu nu apare cordieritul. Această zonă (cu staurolit și andaluzit) seamănă într-o oarecare măsură cu cea corespunzătoare din New Hampshire de nord (Billing s 1937), dar acolo, la nivele puțin inferioare, se întâlnește asociația staurolit-sillimanit care nu există în Godeanu. În rest, ordinea de apariție a mineralelor este aproape identică cu cea din Pirinei (mai întâi apare staurolitul, apoi andaluzitul, după care la temperatură mai ridicată se formează asociația sillimanit-andaluzit și sillimanit-cordierit-muscovit). Izogradul sillimanitului ar trece la aceeași temperatură ca și în tipul barrovian (după cum s-a demonstrat mai înainte).

Evoluția metamorfismului polifazic nu poate fi reprezentată simplu într-o diagramă. O astfel de reprezentare, dar în terenuri în general lipsite de migmatite, a încercat Hietanen (1967, fig. 1, curba nr. 4), dar probabil tot ansamblul, inclusiv poziția punctului triplu, necesită să fie deplasat în domeniul de temperaturi și presiuni mai ridicate pentru a explica situația din Godeanu unde zonele cu andaluzit și andaluzit-sillimanit-cordierit se găsesc în domeniul de formare a migmatitelor stromatice, venitice, de temperatură înaltă. În diagrama propusă de Winkler (1970) reprezentarea este oarecum dificilă. Curba s-ar găsi, evident, în domeniul de presiune scăzută dar ar trebui construite probabil curbe diferite de schimbare a presiunii la aceeași temperatură.

O încercare de reprezentare ar fi curba II (fig. 30) care, prin poziția ei, ar constitui un argument în favoarea ipotezei a două faze de metamorfism suprapuse: una, inițială, de tip barrovian peste care s-a suprapus, în partea de est, o fază de presiune intermediară scăzută. O explicație asemănătoare a fost propusă, ca alternativă, pentru metamorfismul din platoul Abukuma (Kano, Kuroda, 1969).

În ceea ce privește geneza migmatitelor s-au arătat condițiile în care acestea se formează la grade de metamorfism mediu și înalt, iar în capitolul unde a fost tratat chimismul migmatitelor, au fost subliniate și aspectele petrologice. Trebuie adăugat că pe măsura avansării gradului de metamorfism se remarcă tendința continuă de creștere a gradului de omogenizare care se reflectă — atât în modul de prezentare a paleosomei, înglobată în neosomă, cât și în gradul de mobilitate a acesteia din urmă. Se confirmă observațiile lui Mehnert (1968) că temperatura de formare a migmatitelor venitice și îndeosebi a tipurilor ophtalmitice, poate fi apreciată după cantitatea și gradul de resorbție a incluziunilor din migmatite.

Fe_2O_3 8,59% ; FeO 20,17% ; MnO 0,63% ; MgO 2,68% ; CaO 0,66%. Conținutul scăzut în MnO al granatului ar indica, după cum rezultă din studiul compoziției granatilor din unele regiuni, condiții de metamorfism corespunzătoare gradului mediu. S-a observat însă că acest conținut în mangan al granatilor este influențat direct de conținutul în MnO al rocii. A t h e r-

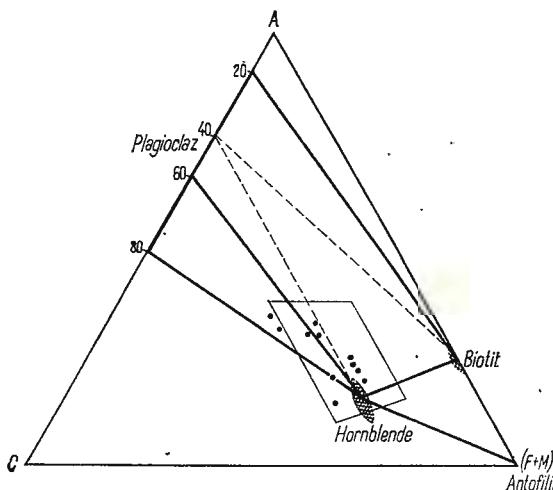

Fig. 33. Proiecția amfibolitelor în diagrama $A \text{C} (F + M)$ (S e m e n k o) pentru gradul de metamorfism al „gneiselor amfibolique”. (Pe diagramă a fost suprapus cimpul rocilor vulcanogene bazice).
Projection des amphibolites dans le diagramme $A \text{C} (F + M)$ (Semenko) pour le degré de métamorphisme des „gneiss amfiboliques”. (Sur le diagramme on a superposé le champ des roches volcanogenes basiques).

t o n (1965) a demonstrat că, odată cu creșterea gradului de metamorfism, se observă totuși o creștere a MgO și o descreștere corespunzătoare a conținutului în CaO al granatilor. În conformitate cu aceste date, conținutul relativ ridicat în MgO (2,68%) și scăzut în CaO (0,66%) al granatului analizat ar indica metamorfismul în condițiile faciesului amfibolitelor cu almandin. Din zona cu staurolit și disten (complexul G_2) a fost analizată o hornblendă cu următoarea compoziție : SiO_2 42,19% ; Al_2O_3 12,38% ; Fe_2O_3 5,52% ; FeO 12,35% ; MnO 0,40% ; MgO 10,45% ; CaO 11,99% ; Na_2O 1,30% ; K_2O 1,23% ; TiO_2 0,93% ; H_2O^+ 0,82% (analist Vasilie Cecilia) pe baza căreia s-a calculat formula structurală ($\text{K}_{0,236} \text{Na}_{0,329}_{0,565} (\text{Ca}_{1,947}, \text{Na}_{0,053})_2 (\text{Mn}_{0,054}, \text{Fe}^{+2}_{1,565}, \text{Mg}_{2,357}, \text{Fe}^{+3}_{0,628}, \text{Ti}_{0,109}, \text{Al}_{0,608})_{5,32} (\text{Al}_{1,603}, \text{Si}_{6,397})_8 \text{O}_{22} (\text{OH})_{0,819}$.

Se observă tendința accentuată de substituție a Si cu Al caracteristică hornblendelor gradului avansat de metamorfism (Fabriés, 1963). După raportul $[\text{Al}]^4/([\text{Al}]^8 + \text{Fe}^3 + \text{Ti})$ hornblenda analizată corespunde unei hornblende hastingsitice asemănătoare cu cea determinată în metamorfitele din munții Semenic (Savu, Vasiliu, 1970). Amfibolii hastingsitici sunt caracteristici pentru gradul ridicat de metamorfism (Ernest, 1968).

• [About](#) • [Contact](#) • [Privacy](#) • [Terms](#) • [Help](#)

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4530 or via email at mhwang@uiowa.edu.

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4520 or via email at mhwang@uiowa.edu.

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4530 or via email at mhwang@uiowa.edu.

For more information on how to use our services, please contact us at info@serviceprovider.com.

www.ijerph.org | ISSN: 1660-4601 | DOI: 10.3390/ijerph17030879

www.ijerph.org | ISSN: 1660-4601 | DOI: 10.3390/ijerph16030750

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4530 or via email at mhwang@uiowa.edu.

Digitized by srujanika@gmail.com

• ప్రాంతిక మార్కెట్‌లో వ్యాపారాలు చేయడానికి సహాయించాలని ప్రార్థించారు.

[View Details](#) | [Edit](#) | [Delete](#)

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 employees in a company.

¹ See, e.g., the discussion of the relationship between the U.S. and the European Union in the final section of this article.

Digitized by srujanika@gmail.com

VII. TECTONICA

A). CONSIDERAȚII GENERALE

În catena alpină, Godeanu reprezintă, după părerea noastră, unul din exemplele convingătoare și spectaculare de șariaj de forfecare a unei mase de șisturi cristaline, considerată, aproape unanim, drept petic de acoperire a pînzei getice. Remarcind pentru prima oară existența pînzei getice în Carpați și a peticului de acoperire din Godeanu, M u r g o c i (1905) consideră că această structură a luat naștere printr-un mecanism de supracutare anticlinală, dirijată de la nord-vest spre sud-est, cu zona de rădăcină probabilă în regiunea munților Semenicului. Ulterior M u r g o c i (1912), delimitind zonele de supracutare și frontală ale pînzei, plasează Godeanu în zona de supracutare. Șariajul pînzei este considerat ca rezultat al unor mișcări generate de acțiunea de subîmpingere a platformei Ruse, Dobrogei și Prebalcanilor, mișcări ce au început să se manifeste încă din Paleozoic și care au continuat fără intreruperi pînă în zilele noastre.

M u r g o c i consideră că momentul paroxismal al șariajului pînzei getice peste cristalinul autohton, cu sedimentarul său, a avut loc în Cretacicul mediu (între Barremian și Cenomanian). Existența pînzei getice, și implicit a peticului de acoperire din Godeanu, a fost confirmată de S t r e c k e i s e n (1931), G h e r a s i (1937), C o d a r c e a (1940) etc.

S t r e c k e i s e n remarcă astfel identitatea șisturilor cristaline din Godeanu cu cele ale seriei de Lotru și poziția anormală a acestora peste formațiunile sedimentare mezozoice ale autohtonului, adăugind că nu se poate pune la îndoială existența peticului de acoperire. Argumente de valoare în sprijinul acestei teorii au fost aduse de G h e r a s i care a pus în evidență prezența milonitelor pe rama de nord și nord-vest a petecului precum și existența planului de șariaj, aproape orizontal, în munții Țarcu. Examînînd relațiile dintre pînză și autohton pe rama de nord-vest (Soarbă), G h e r a s i ajunge la concluzia că în Godeanu nu se poate confirma existența unui flanc invers (idee preconizată de M u r g o c i), deoarece cristalinul dispare sub depozitele permiene ale pînzei iar sedimentele mezozoice nu apăsă în flanc invers. În consecință, autorul consideră că peticul de acoperire s-ar găsi într-o regiune frontală citind în acest sens și imaginea prezentată de M r a z e c (1904), precum și ipoteza lui M u r g e a n u conform căreia Godeanu ar constitui o digitație inferioară a pînzei getice.

C o d a r c e a (1940), dezvoltînd ideea șariajului getic, precizează existența a două momente paroxismale în evoluția pînzei getice : Antevrăconian și Antecampanian. Cristalinul care apare în grabenul Cerna – Cazane este considerat ca o prelungire a peticului de Godeanu. În lucrările publicate și rapoartele mai noi întocmite de F o c ă s ă și H u r d u z e u⁹, R ă i-

⁹ op. cit .pct. 3

1. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

2. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

3. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

4. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

5. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

6. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

7. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

8. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

9. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

10. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

1. Argumente în favoarea șariajului

În favoarea șariajului cristalinului din Godeanu există argumente de natură foarte diferită, după cum urmează :

a). Argumente de ordin cartografic

Alura limitei cartografice a masivului indică poziția anormală a șisturilor cristaline peste formațiunile sedimentare mezozoice.

Linia de șariaj intersectează discordant diferențe nivele ale sedimentarului autohton, încit cristalinul getic încălcă pe rama de vest termeni ai Jurasicului, iar pe rama de sud-est ajunge să stea direct peste depozitele flișoide cretacic superioare.

Linia de șariaj intersectează discordant succesiunea din baza șisturilor cristaline ale peticului de acoperire.

În extremitatea sudică a masei metamorfite se observă clar că linia de șariaj urmărește aproximativ curbele de nivel pătrunzînd adinc pe văi, cristalinul păstrindu-se la cotele superioare. Rezultă înclinarea mică a planului de încălcare evidențiată de faptul că, în ansamblu, cota limitei cartografice dintre pînză și autohton scade treptat de la vest spre est.

Festonarea mai puțin accentuată a liniei de șariaj pe rama de vest a cristalinului se datorează atât înclinării mai mari a planului de șariaj (pînă la 45°) cît și efectului de relief (cînd limita este paralelă cu versantul intersectat de văi puțin adinci). Acest efect se poate observa mai ales pe rama de nord-vest în bazinul Rîului Alb, unde, deși planul de șariaj este foarte slab înclinat, linia de șariaj apare puțin festonată.

Prezența rocilor metamorfozate dinamic (breccii, cataclazite, milonite, roci budinate) peste tot la limita dintre șisturile cristaline și depozitele mezozoice, corelată cu observațiile de mai sus, constituie un argument principal în favoarea șariajului, argument invocat pentru prima oară de Gherasim (1937).

b). Argumente de ordin structural

Acestea rezultă, atât din analiza megastructurii, cît și a microstructurii. Se observă astăzi că structurile plicative majore ale sedimentarului autohton prezintă în general vergențe estice și sunt afectate de plane de forfecare (falii direcționale) cu înclinări vestice, indicînd un stress puternic de la vest-nord vest.

Sub planul de șariaj, în rocile incompetente ale sedimentarului autohton (șisturile negre liasice și formațiunile flișoide cretacice), se observă un clivaj de forfecare (clivaj de șariaj) care atestă transportul tectonic al masei de șisturi cristaline de la nord-vest spre sud-est (Berciu, în Codarcea et al., 1968).

Cu privire la pînza getică, autorul a susținut încă din 1960 ipoteza formării acesteia printr-un mecanism de forfecare. Conform acestei ipoteze domeniul getic, cu fundamentalul său cristalin, s-a desprins de-alungul unui plan de forfecare relativ slab înclinat și a fost sariat peste unitatea

mai sus, că nici una din aceste condiții nu este satisfăcută. În sfîrșit varianta ipotezei autohtoniei, conform căreia masivul cristalin ar fi constituit inițial un horst care apoi a încălecat formațiunile mezozoice și cristaline adiacente, nu ar fi contrazisă de structura internă a masivului, deoarece ar fi satisfăcută condiția blocului rigid cu tectonică internă conservată (sinmetamorfismul regional prealpin-presariaj); în schimb ipoteza, în această variantă, nu concordă cu situația geologică a masivului într-un cadru mai larg. Astfel nu poate fi explicată forma relativ ovală, închisă din toate părțile, a masivului, absența unor fracturi direcționale de valoare faliei Cernei, la vest de aceasta; predominanța fracturilor diagonale în cristalinul încălecat; deosebirea dintre depozitele permienne ale cuverturii cristalinului din Godeanu și cele ale domeniului danubian din apropiere, deosebirea netă dintre natura cristalinului danubian și cel din Godeanu.

Dacă am accepta autohtonia peticului din Godeanu, ar trebui să admitem existența, în același areal, a cristalinului getic sub cristalinul danubian cu granitoidele sale, ceea ce este greu de presupus. Examinând harta geologică a acestei zone se observă că masa cristalinului getic din Godeanu se găsește exact pe aliniamentul median al granitoidelor care însă nu străbat șisturile cristaline din Godeanu. Imaginea cartografică arată evident că întreruperea aliniamentului granitoidelor se datorează afundării axiale a cristalinului autohton sub stiva groasă de sedimente mezozoice care suportă, la rîndul ei, placa de cristalin getic. Compartimentul vestic al faliei Cernei, în care se găsește peticul Godeanu, este indiscutabil căzut și puternic decroșat ceea ce explică dezvoltarea considerabilă în compartimentul estic a cristalinului danubian și a granitelor, restrinționarea ariei cuverturii sedimentare a acestuia, în care se păstrează termeni din partea inferioară a succesiunii, precum și absența peticelor de cristalin getic. Falia Cernei afectează cristalinul getic pe rama de sud-est a peticului. Această relație se poate observa de-alungul văii Cernei, dar, mai ales vis-à-vis de confluența cu pîriul Topenia. Placa cristalinului getic, slab înclinată, suspendată în versanții văii Cernei, este retezată aici de planul aproape vertical al faliei.

C). TECTONICA PLICATIVĂ

Structurile plicative majore ale metamorfitelor sunt reprezentate în general prin cute largi, drepte, relativ simetrice și scurte, pe flancurile căror se grefează cute coaxiale de antrenare. Cutarea este sinmetamorfică și s-a produs printr-un mecanism de alunecare flexurală (flexural slip) și de curgere. În ansamblu, structura apare ca o placă ondulată cu înclinații, unele spre est, în partea de sud, altele spre sud și sud-est, în partea de nord. Între ondulațiile majore mai importante se disting: sinclinalul Frâsineea și anticlinalul Iauna, ambele structuri situate în partea de vest a regiunii. Sistozitatea principală, cutată, este paralelă cu limitele litologice ale formațiunilor premetamorfice (sistozitate de stratificație). Datorită structurii relativ plate, în cea mai mare parte a peticului, harta lithostratigrafică și

1. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

2. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

3. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

4. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

5. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

6. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

7. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

8. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

9. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

10. **Geologia** este o disciplină care se ocupă cu studierea compoziției, structurii și evoluției Pământului, precum și cu analiza și predarea resurselor sale utile.

D). TECTONICA DISJUNCTIVĂ MAJORĂ

Elementele disjunctive majore sunt reprezentate prin planul şariajului de forfecare al pînzei getice și prin sistemele de falii.

Considerații cu privire la mecanismul care a generat planul major al şariajului de forfecare precum și cu privire la poziția acestuia au fost făcute pe larg în capitolul precedent.

În masa cristalină şariată, ecoul şariajului de forfecare se manifestă prin prezența a numeroase plane de forfecare suborizontale, situate de regulă la limita pachetelor de roci cu competență diferită și care, evident, nu pot fi explicate prin alunecare flexurală sinmetamorfică. Astfel de situații se întâlnesc, de pildă, la limitele inferioară și superioară ale complexului median, mai competent (constituuit în majoritate din gnaise cuarțofeldspatice și amfibolite), precum și la limita nivelelor de amfibolite cu micașisturile complexului G_3 .

Nu este exclus ca pe aceste plane, ale limitelor de competență și de minimă rezistență, să se fi produs deplasări cu amplitudini suficient de mari pentru a produce, local, efilarea sau depășirea tectonică a unor pachete de roci. În această ipoteză, scăderea treptată a grosimii complexului median, pînă la dispariție, s-ar putea datora în parte unui astfel de fenomen. Este posibil ca, în condiții fizice favorabile, şariajul de forfecare al pînzei getice să fi utilizat tocmai astfel de plane de discontinuitate mecanică și de minimă rezistență. Multe dintre aceste plane, observabile la scară mezoscopică, sunt însoțite sau intersectate de alte serii de plane de forfecare slab înclinate, ce reprezintă falii penate secundare.

Faliile principale puse în evidență prin cartare se grupează în următoarele trei sisteme : 1. sistemul NE-SW ; 2. sistemul NW-SE ; 3. sistemul WNW-ESE.

1. Sistemul de falii NE-SW, este reprezentat prin aliniamentul tectonic al Cernei și faliile paralele care apar în partea de est și nord-est a regiunii

Aliniamentul de falii al Cernei reprezintă, după planul de şariaj, elementul tectonic disjunctiv cel mai important în această regiune și unul dintre cele mai importante din Carpații Meridionali. În această „zonă tectonică”, deosebit de interesantă, cunoscută sub denumirea de „Zona Cerna-Cazane” și considerată ca un graben îngust, se conservă resturi ale pînzei getice (Codarcea 1940, Codarcea et al. 1961, 1968). O imagine a evoluției geologice și geomorfologice a acestei zone, de care este legată și evoluția văii Cernei, a fost schițată în capitolul III.

Acest aliniament major, care marchează limita estică a masivului, este reprezentat în regiunea studiată prin zona îngustă delimitată la nord-vest de falia ce afectează peticul pe rama de est iar spre sud-est, de falia cu compartimentul estic ridicat și decroșat, în care se dezvoltă masivul granitic.

Între aceste două fali se conservă banda de calcare mezozoice bine cunoscută, din valea Cernei, precum și resturile unui solz în care granitale încalecă aceste calcară (în malul drept al Cernei).

“我就是想說，你這個人，真該死！你這個人，真該死！”

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே காலத்திலே

complexului reper G_2 în partea de est a regiunii. Dintre faliile acestui sistem menționăm: falia Balmoșului și falia Drăguțului.

3. Sistemul de fali WNW-ESE, este reprezentat prin două fali importante, cu traseu mai puțin regulat și care afectează în general faliile sistemului 2 și linia de șariaj. Aceste fali intersectate de profilul II sint

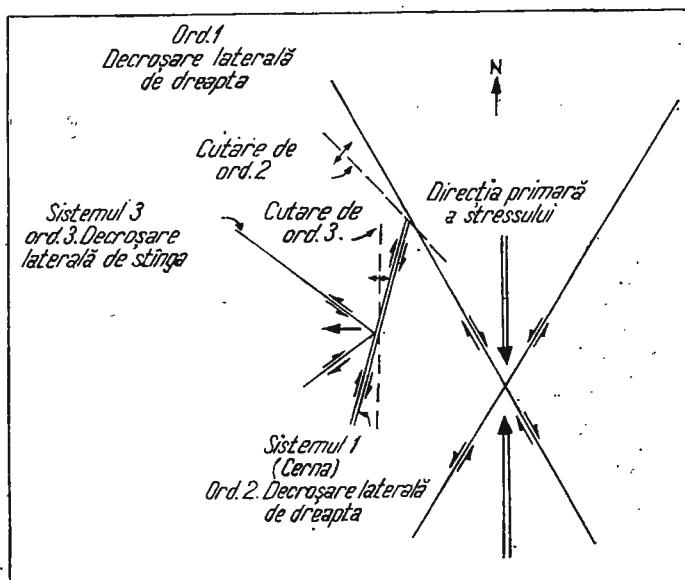

Fig. 35. Încadrarea sistemelor faliilor cu decroșare din Godeanu în tabloul decroșărilor la scara globului (după Moody și Hill, 1956, Badgley, 1965).

Rangement des systèmes des failles à décrochement de Godeanu dans le tableau des décrochements à l'échelle du globe (d'après Moody et Hill, 1956, Badgley, 1965).

fali cu decroșare laterală de stînga de ordinul 3. Dintre acestea cea mai importantă este falia Maticii, la care, în partea de nord a regiunii, se remarcă o decroșare de minimum 1000 m. Cea de a doua falie din acest sistem, falia Opleșata, produce o decroșare aparentă de maximum 300 m.

Stabilirea poziției sistemelor de fracturi și fali și analiza relațiilor dintre ele permite reconstituirea condițiilor dinamice care au controlat formarea acestor elemente structurale. Această analiză este, în unele cazuri, dificilă datorită funcționării planelor de forfecare în mai multe etape, în care mișcările, reluate, au putut să-și schimbe sensul. În scopul evidențierii domeniului în care se încadrează rețeaua de fracturi a regiunii studiate, referirea sistemelor de fracturi la rețeaua regmatică a globului este deosebit de utilă. În acest scop este necesară mai înainte stabilirea direcțiilor exacte ale acestor sisteme de plane.

१०८ अनुवाद
१०९ अनुवाद
११० अनुवाद
१११ अनुवाद

siderat normal ca, odată cu observațiile petrografice, să descrie și să comenteze aspectele microstructurale, iar la capitolul în care se analizează evoluția metamorfismului, să interpreteze și aceste observații. Totodată prezintarea structurilor majore nu ar mai fi putut fi înțeleasă fără unele referiri la elementele structurale mezoscopice.

În acest capitol vom prezenta datele care au stat la baza interpretărilor precum și unele aspecte privind structurile mezoscopice.

În situația din Godeanu, una din problemele esențiale ce se cerea a fi rezolvată, era aceea a descifrării structurii intime a rocilor, de care depinde determinarea poziției structurilor precum și înțelegerea mecanismului de punere în loc a masei cristaline.

1. Foliația

Metamorfitele din această regiune fiind formate în condiții de presiune și temperatură ridicate și la adâncimi mari, se caracterizează prin predominanța foliației de stratificație formată, fie prin cristalizare mimetică, fie prin transpoziția suprafetelor *S* inițiale pînă la paralelismul cu limitele litologice (Wilson, 1960; Turner și Weiss, 1963). Fazele intermediare ale transpoziției se observă adesea în cutile isoclinale mezoscopice ce apar în unele pachete mai plastice de amfibolite, roci carbonatice, sau în migmatite. Foliația planului axial este prezentă adesea în micașurile complexului superior (culmea Vlașcu, Drăguțu, etc), dar este practic paralelă cu limitele litologice (cute de antrenare în pachete incompetente ce trec uneori în „cute moarte” datorită forfecării subsecvente). În gnaisele cuarțo-feldspatice ale complexului *G*₂, foliația evidențiată de benzile biotitice sau amfibolice este strict paralelă cu limitele litologice ale amfibolitelor cu care alternează. În migmatitele stromatice sistozitatea de stratificație este accentuată de cristalizarea neosomei paralel cu aceste plane. În tipul lenticular sistozitatea se distinge mai greu, iar la tipul liniar este aproape complet mascată. În ultimele două tipuri, chiar la microscop, această sistozitate se distinge greu de suprafetele *S* tautozonale în care mici cristalizează mimetic. Există avantajul că zonele cu migmatite de acest tip conțin pachete mai slab migmatizate (de ex. bazinul mediu al Craiovei) sau alternează cu tipuri stromatice (de ex. văile Olanul, Craiova, Balmoșul). Rezultă că, în cele mai multe cazuri, a putut fi deosebită clar sistozitatea de stratificație. Majoritatea măsurătorilor poziției acesteia sunt transpusă pe harta generală a elementelor structurale (pl. XXV) iar, în parte, pe harta geologică (pl. XXII).

În scopul reprezentării alurii generale a foliației de stratificație a fost construită o hartă structurală pe care s-au figurat liniile idealizate ale direcțiilor și sensul înclinării împreună cu axele structurilor plicative (pl. XXVI). Această hartă sugestivă, arată tendința de înclinare a sistozității de stratificație spre zona centrală a masivului și justifică trasarea axelor structurilor plicative majore, slab ondulate, care, din cauza înclinării mici a foliaților, nu influențează sensibil poziția limitelor geologice pe hartă.

în două cartodiagramme : una pentru foliații și elemente lineare, alta pentru fisuri și falii.

În cartodiagramma foliaților și elementelor lineare (pl. XXVIII) apar proiectate 5447 foliații și 800 elemente lineare. Din diagramele foliaților, reprezentate pe această cartodiagramă, rezultă clar structura plată a masivului, majoritatea foliaților de stratificație proiectându-se în zona centrală. Foliațile tind să schițeze o centură (cerc π) perpendiculară pe maximele diagramelor lineare. Acest fapt indică formarea sincronă a șistozitatii de stratificație S_1 și a elementelor lineare.

Din diagrama elementelor lineare rezultă înclinarea mică a axei B și tendința ușoară de afundare a structurilor spre zona centrală a regiunii. Prezența mai multor direcții de elemente lineare în diagrama sectorului 7, sector în care se unesc cele două ramuri din zona de curbură, se datorează schimbării continue a poziției acestor elemente structurale și nu existenței mai multor generații de elemente de acest tip. Din acest punct de vedere sectorul este omogen. În sectorul 9, în schimb, diseminarea elementelor lineare se datorează apariției unui sistem mai nou, orientat NNW, reprezentat prin cufe de forfecare. În schimb centura foliaților, foarte clară, este orientată aproximativ NS, perpendicular pe axa tectonică B , care, în acest sector, are direcția EW. Din această relație, rezultă că structurile lineare mai noi nu influențează relieful structurii majore.

În cartodiagramma fisurilor și falii (pl. XXIX) au fost proiectate 1549 fisuri și 369 falii, măsurate în aflorimente. Maximele fisurilor coincid cu maximele din diagramele elementelor lineare (pl. XXVII) demonstrează că aceste maxime ale fisurilor corespund planelor de tensiune ac . Se observă, în general, dezvoltarea unei centuri, în care apar maxime corespunzătoare fisurilor de forfecare. Se observă uneori schițarea centurii perpendiculare pe maximul fisurilor ac , care reprezintă fisurile (hol).

În diagramele falilor, apar maxime perfect corespunzătoare sistemelor de fracturi majore, discutate anterior. Prezența în diagramele falilor ca și în cele ale fisurilor a unor maxime în zona centrală care se suprapun aproape cu maximele din diagramele foliaților, demonstrează existența forfecărilor pe plane suborizontale, apropiate ca poziție de planele șistozitatii de stratificație.

F). ANALIZA MICROSTRUCTURALĂ INFORMATIVĂ

În scopul de a surprinde aspectele structurale intime ale metamorfitelor, cît și pentru caracterizarea simetriei microstructurii și a mișcărilor responsabile pentru deformarea rocilor, au fost studiate secțiuni perpendiculare pe axa cinematică b într-un cuarț biotitic feldspatic ce apare în zona migmatitelor din valea Craiova. Roca se pretează la studiul microstructural datorită granulației fine, abundenței cuarțului și prezenței unei cantități suficiente de biotit. Structura („fabric”) obținută din proiectarea axelor de cuarț și a polilor (001) ai biotitului este reprezentată în diagrame separate (fig. 36, 37). În ambele diagrame se observă o centură clară în jurul axei b care, în diagrama micelor, este completă.

în capăt, suprafațe
în ale bisericii (fig.

16) cultură într-un val din lemnul de copacie suprafațe
de granit și lemnul de bisericii (fig.
37) înțepători

16) cultură într-un val din lemnul
de granit și lemnul de
bisericii (fig. 37) înțepători

în mijlocul unui îngrătar de

șipci și granitului într-un îngrătar de

șipci și granitul

în mijlocul unui îngrătar de

a unor părți largi din lemnul de casă este pr.

a unor părți largi din lemnul de casă este pr.

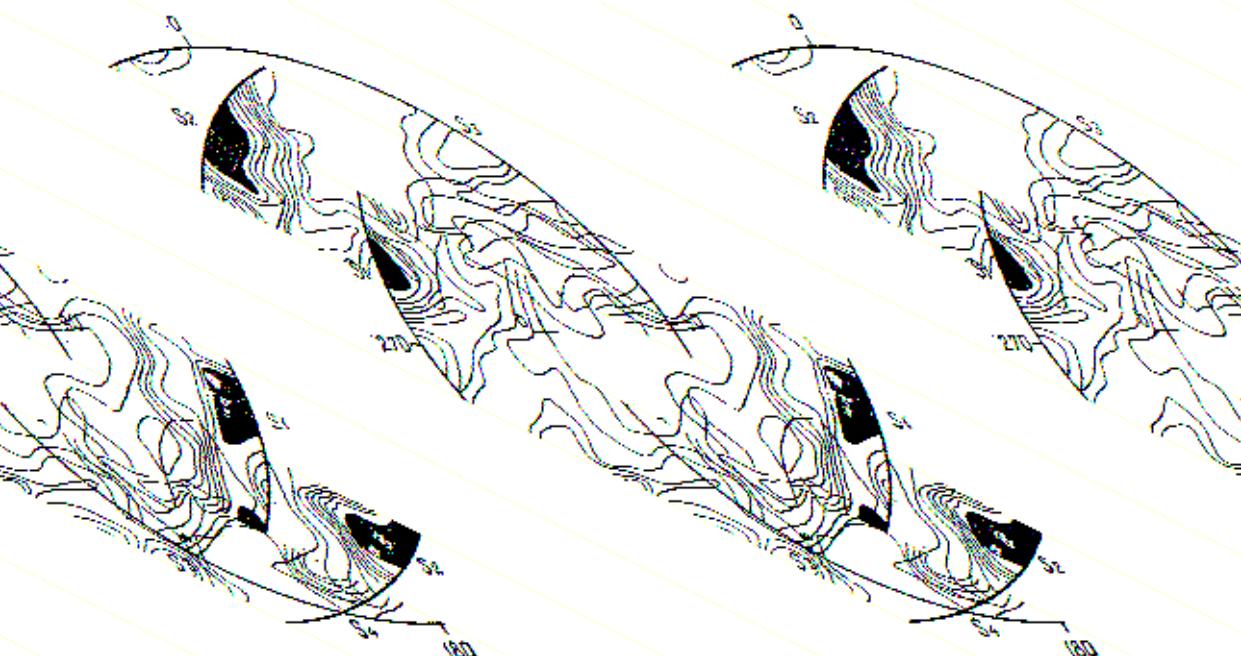

fig. 16) cultură într-un val din lemnul de copacie
de granit și lemnul de
bisericii (fig. 37) înțepători
mijlocul unui îngrătar de
șipci și granitului într-un îngrătar de

37) înțepători (fig. 37) înțepători
mijlocul unui îngrătar de
șipci și granitului într-un îngrătar de

fig. 16) cultură într-un val din lemnul de copacie
de granit și lemnul de
bisericii (fig. 37) înțepători
mijlocul unui îngrătar de
șipci și granitului într-un îngrătar de

37) înțepători (fig. 37) înțepători
mijlocul unui îngrătar de
șipci și granitului într-un îngrătar de

în mijlocul unui îngrătar de

--

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

**Geological characteristics of the Tisza River valley in the area of the
Vidin - Vidin - Ruse - Ruse - Silistra - Silistra - Varna - Varna - Burgas
international border**

Institutul Geologic al României

BIBLIOGRAFIE

- Anderson C. A. (1968) Metamorphosed Precambrian silicic volcanic rocks in Central Arizona. *Studies of Volcanology. Geol. Soc. Am. Mem.*, 116.
- A therton P. M. (1965) The composition of garnet in regionaly metamorphosed rocks. In *Controls of Metamorphism*. Edinburgh.
- Autran A., Guitard G. (1966) Quelques notions pour la cartographie des terrains métamorphiques. *Rapport B.R.G.M.*, Paris
- Badgley P. C. (1965) Structural and tectonic principles. Harper and Row. New York.
- Barth T. F. W. (1959) Principles of classification and norm calculations of metamorphic rocks.
— (1959) Theoretical petrology. John Wiley Sons. Inc. New York.
— (1962) A final proposal for calculating the mesonorm of metamorphic rocks. *Journ. geol.* 70, 4.
- Becke F. (1903) Über Mineralbestand und Struktur der Kristalline Schiefer. *Denkschr. Akad. Wiss. Bd.* 75, Wien.
- Bell P. M. (1963) Aluminium silicate system: experimental determination of the triple point. *Science*, New York, 23
- Beloússov V. V. (1963) Basic problems in geotectonics. Mc. Graw-Hill. New York.
- Billings M. P. (1937) Regional metamorphism of the Littleton Moosilauke area, New Hampshire. *Geol. Soc. America Bul.* 48, 404.
- Borisenko L. A., Rodionov D. A. (1961) Distribution of scandium in intrusive rocks. *Geochemistry*, p. 840 – 847.
- Brown P. E. (1967) Major element composition of the Loch Coire migmatite complex, Sutherland, Scotland. *Contrib. Mineral. Petrol.* 14, 1–26.
- Burri C. (1959) Petrochemische Berechnungsmethoden auf äquivalenter Grundlage. Birkhäuser Verlag, Basel und Stuttgart.
— Niggli P. (1945) Die jungen Eruptivgesteine des mediterranen Orogens. Zürich.
- Burileanu D. D. (1941) Cîteva observări asupra structurii și reliefului în Carpații Meridionali, în lumina ultimelor cercetări geologice. *Stud. Cerc. Geogr.*, seria II, I (1937–1938).
- Carstens H. (1958) Note on the distribution of some minor elements in coexisting ortho and clino-pyroxenes. *Norsk. Geol. Tidssk.*, 38.
- Cetverikov S. D. (1956) Rucovodstvo petrochimiceskim peresciotam Gosud. Nauc. Tehn. Izd. Lit. po Geol. i Ohr. Nedr. Moskva.
- Chinner G. A. (1965) The kyanite isograd in Glen Clova, Angus Scotland. *Miner. Mag. Tilley* volume, 132–143.
— (1966) The distribution of pressure and temperature during Dalradian metamporism. *Quart. Journ. Geol. Soc. London*.
- Cioflică G. (1962) Studiul mineralologic și petrografic al formațiunilor eruptive din regiunea Căzănești-Ciungani (munții Drocea). *An. Com. Geol. XXXII*, București.
— Savu H. (1960) Posibilitățile de formare a titanomagnetitelor din munții Drocea. *Stud. cercet. geol.*, V, 4, București.
- Cloos E., Hietanen A. (1941) Geology of the „Martic overthrust” and the Glenarm series in Pennsylvania and Maryland. *Geol. Soc. Am. Special Paper*, 35.
— (1946) Lineation Geol. Soc. Amer. Mem. 18.
- Coadarcea A.I. (1940) Vues nouvelles sur la tectonique du Banat méridional et du Plateau de Mehedinți. *An. Inst. Geol. Rom.*, XX, București.

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我爱着你，也爱着你的家人。”

...and the other two were very much interested in the new developments in the field of linguistics, and the new theories of language, and the new ways of looking at language.

“*“I am a man who has been born into a race which has been born into a country which has been born into a time which has been born into a world which has been born into a condition which is the result of a series of causes which have all been born into me.”*

the first time in the history of the world, the people of the United States have been compelled to make a choice between two political parties.

Winnipeg, Manitoba, June 20th, 1911. Your application for a license to practice law has been received and is now before the Board.

For more information about the [FCC's rules for mobile broadband services](#), visit the [FCC's website](#).

the author's name, the date of publication, the place of publication, the publisher's name, and the title of the book.

and the other two were not. The first was a small, dark, irregularly shaped rock, which I took to be a piece of volcanic glass.

Consequently, the main purpose of this study was to evaluate the effect of different types of organic manure on the growth and yield of *C. sativus* L.

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我爱着你，也爱着你的家人。”

Consequently, the first step in the process of creating a new model is to identify the variables that are likely to influence the outcome.

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4550 or via email at mhwang@uiowa.edu.

“*It is the first time that I have seen such a thing. I am very sorry for it.*”

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Koenig at (314) 747-2146 or via email at koenig@dfci.harvard.edu.

“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我爱着的人。我爱着你，也爱着你的家人。”

Other, such as the *liver* and *skin*, are often quite pale, and the mucous membranes are also pale. The skin is often dry and cold, and the patient may feel very cold.

As a result of the above-mentioned factors, the number of patients with chronic diseases has increased significantly.

Consequently, the first step in the design of a new system is to identify the requirements of the system.

[View Details](#) | [Edit](#) | [Delete](#)

“*It is the best time to do the best work.*” —*John D. Rockefeller*

وَالْمُؤْمِنُونَ الْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنُونَ الْمُؤْمِنَاتُ

• [View Details](#) • [Edit Details](#) • [Delete Record](#) • [Print Record](#)

Consequently, the first step in the development of a new model is to identify the variables that are likely to influence the outcome.

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 employees in a company.

Widely distributed — very common. Found in woods, thickets, and along roadsides.

www.sciencedirect.com/science/journal/00406034

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4000 or email at mhwang@uiowa.edu.

For more information about the study, contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4550 or email at mhwang@uiowa.edu.

As a result of the above-mentioned, the author has decided to publish the results of his research in the form of a monograph.

For more information about the National Research Council's study of the effects of climate change on U.S. agriculture, visit www.nap.edu.

Ramăngăușorii sunt o grupă de mici râuri și pârâie care se varsă în râul Olt. Aceste râuri și pârâie sunt situate în județul Olt și în județul Gorj. Ele sunt situate în depresiuni și văile lor sunt adesea sărate. Ramăngăușorii sunt cunoscute pentru că sunt destinate la pescuit și pentru că sunt sărate.

rezonanță la 1000 Hz și amplitudinea de unde de rezonanță este de cca. 1000 m. Deoarece undele de rezonanță sunt de lungă durată, se poate obține o imagine de înălțime mare a terenului. În ceea ce privește rezonanța la 1000 Hz, se poate observa că amplitudinea undei de rezonanță este de cca. 1000 m. Deoarece undele de rezonanță sunt de lungă durată, se poate obține o imagine de înălțime mare a terenului. În ceea ce privește rezonanța la 1000 Hz, se poate observa că amplitudinea undei de rezonanță este de cca. 1000 m. Deoarece undele de rezonanță sunt de lungă durată, se poate obține o imagine de înălțime mare a terenului.

În ceea ce privește rezonanța la 1000 Hz, se poate observa că amplitudinea undei de rezonanță este de cca. 1000 m. Deoarece undele de rezonanță sunt de lungă durată, se poate obține o imagine de înălțime mare a terenului.

Institutul Geologic al României

Institutul Geologic al României

¹ See also the discussion of the relationship between the two concepts in the section on "The Concept of Social Capital."

• 10 •

Die Ergebnisse der Untersuchungen zeigen, dass die Verteilung der Schadstoffe im Boden von den Böden mit dem höchsten Anteil an Sand und Kies deutlich unterscheidet.

...the right to self-government and the right to self-determination, which are the two basic principles of the Charter of the United Nations.

在這段時間，我會繼續研究和學習，並嘗試將所學應用到實際問題上。我會定期回顧自己的進步，並根據需要調整學習策略。

При этом вспомогательные функции, такие как подсчет количества символов в строке, проверка наличия определенных символов и т.д., должны быть реализованы в виде отдельных функций.

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 workers in a certain industry.

1. **THEOREM 1.** If $\{f_n\}$ is a sequence of functions defined on $[a, b]$ such that $f_n(x) \rightarrow f(x)$ for all $x \in [a, b]$, then $\{f_n\}$ is uniformly bounded on $[a, b]$.

在這段時間，我會將我的注意力放在研究上，並嘗試將所學應用到實際問題上。我會繼續努力，希望能在未來的學習中取得更好的成績。

As a result, the government has been unable to implement its policies effectively, leading to a decline in public trust and support for the government.

¹ See also the discussion of the relationship between the concept of "cultural capital" and the concept of "cultural value" in the section "Cultural Capital and Cultural Value."

• **discrete random variables**: random variables that can take on only a finite or countably infinite number of possible values.

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 206-6500 or via email at mhwang@ucla.edu.

For more information, contact the U.S. Environmental Protection Agency's Office of Water at (202) 260-1900.

10. The following table summarizes the results of the study. The first column lists the variables, the second column lists the sample size, and the third column lists the estimated effect sizes.

www.sosiaid.org.uk. We welcome visitors to our website and encourage you to explore it further.

THE HISTORICAL LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

• [Home](#) • [About Us](#) • [Our Services](#) • [Contact Us](#) • [Privacy Policy](#)

在這段時間，我會將我的注意力放在研究上，並嘗試將所學應用到實際問題中。

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

• **1.1.1** **Приоритеты и задачи** включают в себя: 1) определение приоритетов и задач по отрасли; 2) разработка стратегии и тактики по решению задач; 3) определение критерия оценки эффективности.

www.english-test.net

For more information about the U.S. Environmental Protection Agency's efforts to reduce mercury emissions from power plants, visit www2.epa.gov/mercury.

卷之三十一

“...the most important thing is to have a clear idea of what you want to do, and then to go ahead and do it.”

Digitized by srujanika@gmail.com

micaschistes biotito-muscovitiques, micaschistes à grenat et staurotide, micaschistes à grenat, staurotide et disthène, micaschistes à grenat et disthène, micaschistes à staurotide, disthène et andalousite, micaschistes à grenat, staurotide et andalousite, micaschistes à andalousite $\pm$ grenat.

C. Micaschistes quartzitiques

Parmi les para-roches de la série, les micaschistes quartzitiques occupent une place subordonnée. Ils ont été rencontrés sous forme d'intercalations dans le complexe inférieur et dans l'horizon inférieur du complexe supérieur ($G_{3,1}$).

On a distingué deux types principaux : schistes quartzitiques micacés $\pm$ grenat, et schistes quartzitiques biotitiques + grenat.

Le chimisme des micaschistes et des paragneiss micacés

Pour ces roches — produits d'un métamorphisme conservateur, l'étude du chimisme permet une caractérisation plus précise de la nature du matériel pré métamorphique. Souvent, en cas d'absence des polymorphes mentionnés, surtout dans le cas des paragneiss micacés, des incertitudes apparaissent en ce qui concerne l'origine du matériel primaire. L'investigation des particularités des roches sédimentaires, affectées par le métamorphisme régional, peut être réalisée par la comparaison de la composition chimique de ces roches avec celle des métamorphites résultées. Dans ce but, on a fait l'analyse de 6 roches (micaschistes et paragneiss micacés) pratiquement non migmatisées, récoltées de différents niveaux stratigraphiques de la série. En comparant leur composition chimique avec celle des roches pélitiques et métapélitiques de la littérature, on observe que leur chimisme se range dans les limites des sédiments argileux, indiquant un matériel pré métamorphique représenté par des „shales” fortement alumineux (plus de 22% Al_2O_3) relativement riches en fer, pauvres en matériel silítique et riches en minéraux argileux de type caolinite. Les roches métapélitiques sont projetées (Winkler, 1967), dans les diagrammes ACF et A'KF, depuis le champ des argiles et des „shales”, dépourvus de carbonates, jusqu'au champ des argiles et des „shales” riches en aluminium. Les micaschistes et les paragneiss micacés apparaissent dans le diagramme A-C ($F+M$) (Semeneenké, 1963) dans le champ des roches alumo-silicatées ferromagnésiennes, se concentrant dans la zone alumineuse, zone où sont généralement placés les schistes à grenats et les polymorphes Al_2SiO_5 . L'origine pélitique des roches avec la composition mentionnée en haut est donc confirmée par cette voie aussi. L'étude du chimisme donne aussi des indices supplémentaires ; la teneur élevée en K_2O indique la sédimentation dans une zone relativement éloignée du bord. La teneur assez pauvre en SiO_2 et relativement riche en Al_2O_3 et K_2O constitue un argument plaidant pour l'âge précamalien des formations pré métamorphiques.

D. Quartzites micacés et paragneiss quartzitiques

Les formations de la partie inférieure de la succession, et surtout celles de l'horizon $G_{1,2}$ revêtent un faciès psammitique, quartzitique, représenté surtout par des paragneiss quartzitiques à deux micas $\pm$ grenat et à intercalations de quartzites micacés. Celles-ci se développent surtout sur le bord oriental du massif cristallin.

Les micas sont disposées d'habitude sur trois surfaces S tautozonales, exceptionnellement dans le plan supplémentaire transversal (S_4).

La teneur assez élevée en An du plagioclase des gneiss quartzitiques (An 32% au maximum) est due au degré avancé de métamorphisme mis d'ailleurs en évidence par les paragenèses des roches métapélitiques associées. La fine granulation des roches quartzitiques est évidemment héritée des roches psammitiques, étant due probablement à la présence des films organiques qui ont protégé les grains, entravant ainsi la blasthèse.

E. Gneiss quartzo-feldspathiques

Les gneiss quartzo-feldspathiques sont présents à tous les niveaux de la série, mais ils touchent un développement exceptionnel dans le complexe médian (G_2), où ils sont en alternance avec les amphibolites. Ces roches leucocrates forment des bancs ayant des épaisseurs à partir de quelques centimètres jusqu'à quelques mètres, où la foliation est exprimée à l'échelle mésoscopique par des rubans biotitiques. On y observe souvent des transitions vers les roches associées par suite de l'augmentation progressive de la participation des micas, à savoir de la

hornblende. Des transitions pareilles ont lieu aussi dans le plan latéral, se reflétant, par exemple, dans le changement graduel de la composition lithologique du complexe médian sur la direction.

Les gneiss quartzo-feldspathiques sont des roches à granulation moyenne, constituées surtout de quartz et de feldspaths, auxquels s'ajoutent sporadiquement micas, grenat, épidoite, hornblende et minéraux accessoires comme : apatite, titanite, allanite, ilménite, etc. En même temps que le plagioclase, le microcline y participe en quantités importantes. La biotite, représentée habituellement dans ces roches-là par une variété brun-verdâtre, constitue le mica prédominant.

L'étude de la teneur en An, sur 40 échantillons collectés de différents niveaux du complexe médian et des intercalations du complexe supérieur, montre des variations de l'An 12 à l'An 25 qui ont une faible tendance à diminuer vers la partie supérieure de la série. Mais, dans des cas particuliers, la composition du plagioclase est influencée par la composition globale de la roche et par le voisinage des amphibolites associés.

Les structures perthitiques, fréquentes dans le microcline, sont représentées par des micropertites du type „string perthite”, mais aussi bien par des antiperthites métasomatiques.

Le chimisme des gneiss quartzo-feldspathiques

Afin de caractériser le chimisme des gneiss quartzo-feldspathiques de Godeanu, on a fait l'analyse des trois échantillons des types représentatifs, récoltés de différents niveaux du complexe G_2 .

La composition chimique indique un caractère acide accusé, reflété par les teneurs élevées en SiO_2 (71,73 % – 76,47 %); Al_2O_3 (13,37 – 14,02 %) et en alcalis (Na_2O – 2,15 – 4,15 %; K_2O 2,47 – 5,10 %) et par les teneurs basses des ferromagnésiens et du CaO .

On a essayé d'établir les correspondants pré-métamorphiques des gneiss quartzo-feldspathiques de Godeanu, en comparant leur composition chimique moyenne avec celle des roches non métamorphisées et à chimisme semblable de la littérature (arkoses torridoniennes, K e n n e d y, 1951; Lower Old Red Sandstone dévonien de l'Ecosse, M a c k i e, 1905; rhyolites, D a l y, 1933; tufs rhyolitiques précambriens, associés aux métabasites, de l'Arizona Centrale, A n d e r s o n, 1968; hâlleflintes de Suède, S e m e n e n k o, 1963).

Il est à remarquer la ressemblance de la composition des gneiss quartzo-feldspathiques anhydres aussi bien à celle des arkoses qu'à celle des roches rhyolitiques. Selon la teneur en Al_2O_3 , on peut observer une ressemblance plus grande avec le chimisme des volcanites acides. D'ailleurs, le chimisme des roches quartzo-feldspathiques est différent, dans son ensemble, aussi bien de celui des graywackes typiques que de celui des kératophyres, fait confirmé aussi par la projection dans le diagramme ACF, où les roches analysées se placent en dehors du champ des graywackes.

Dans le diagramme $\text{Na}_2\text{O} - \text{K}_2\text{O}$ (M e h n e r t, 1968) les roches sont distribuées une par une, dans le champ commun des graywackes et des métaacidites, dans le champ des métaacidites et hors les champs mentionnés.

Dans le diagramme AC ($F + M$) les roches sont projetées dans la zone pauvre en Al_2O_3 du champ du groupe alumosilicaté, sous-groupe alumosilicaté str. s., champ où S e m e n e n k o a figuré une hâlleflinte et un leptite.

L'investigation de l'hypothèse de l'origine magmatogène des roches analysées à l'aide des paramètres N i g g l i est en quelque sorte non-concluante, vu qu'un seul échantillon correspond à un type magmatique (euco-granitique proche du subtype engadinitique), les autres échantillons étudiés étant non-rangeables. Par contre, selon les paramètres R i t t m a n n, les roches se rangent bien aux volcanites acides, correspondant dans ce cas à un latite quartzifère, à une rhyolite et à une rhyolite alcaline.

De ce qu'on vient d'exposer, il résulte les faits suivants:

1. Les gneiss quartzo-feldspathiques associés aux amphibolites, qui affleurent dans le complexe médian (G_2) de la série, trahissent un chimisme semblable aussi bien à celui des grès arkoziens qu'à celui des roches rhyolitiques; il est possible que les deux types de roches aient participé à la constitution de la formation volcano-sédimentaire formée dans l'éugeosynclinal précambrien.

2. On n'a pas mis en évidence des caractères chimiques spécifiques aux graywackes typiques ou aux kératophyres. Cette observation, corrélée avec la mise en évidence du caractère non-spilitique des amphibolites associées, semble démontrer que la formation aspidique n'avait pas un caractère spilito-kératophyrique, étant représentée par l'association des roches basaltiques avec des grès arkzoiens et avec des rhyolites. Une telle association est caractéristique surtout pour les formations aspidiques des eugéosynclinaux anciens (De Sitter, 1956). Un exemple classique est l'association des roches basaltiques avec des rhyolites, andésites et avec leurs tufs, dans le Précambrien de l'Arizona centrale (Anderson, 1968).

F. Roches amphiboliques

Cette catégorie comporte différents types d'amphibolites, de gneiss amphibolitiques et d'autres roches à la composition desquelles la hornblende participe en tant que minéral représentatif. Des roches pareilles participent dans une grande mesure à la constitution du cristallin de Godeanu, surtout des métamorphites de la partie inférieure et médiane de cette succession.

1. Les roches amphiboliques du complexe inférieur (G_1)

Les roches amphiboliques de ce complexe forment des couches et des lentilles associées particulièrement aux paragneiss de l'horizon inférieur ($G_{1.1}$). Dans l'horizon supérieur ($G_{1.2}$), elles sont rencontrées sporadiquement et exclusivement vers la partie supérieure. Ces roches, qui se placent pour la plupart dans la zone du sillimanite, sont caractérisées par la présence de la hornblende brune et du plagioclase à composition An 35 — An 45. On remarque la participation subordonnée du grenat et de l'épidote dans les paragenèses. Parmi les accessoires on peut observer : l'apatite, la titanite, l'ilmenite, la magnétite, la pyrite, le rutile, etc.

On peut distinguer les types suivants : amphibolites, amphibolites à biotite, amphibolites à grenat ± biotite, amphibolites à epidote, amphibolites à zoïsite, amphibolites et gneiss amphiboliques à biotite et epidote, hornblendites métamorphiques, schistes amphiboliques à grenat, amphibolites cummingtonitiques, gneiss à hornblende et cummingtonite.

2. Les roches amphiboliques du complexe médian (G_2)

Dans le complexe médian les roches amphiboliques, qui apparaissent intimement associées aux gneiss quartzo-feldspathiques, touchent leur développement maximal. Ce sont les amphibolites à epidote qui y prédominent. La hornblende est d'habitude une variété de couleur vert-bleuâtre et le plagioclase un terme à composition An 28 — An 35. Il est à mentionner l'existence des biotites brun-vertâtre à teneur élevée en Mg et en Ti dans les roches amphiboliques de ce complexe. Dans ce groupe de roches on a distingué les types pétrographiques suivants : amphibolites, amphibolites à biotite, amphibolites à biotite et grenat, amphibolites à epidote, amphibolites à diopside.

3. Les roches amphiboliques du complexe supérieur (G_3)

Dans le complexe supérieur, les roches amphiboliques associées aux micaschistes forment deux niveaux principaux, dans le cadre de l'horizon ($G_{3.2}$). Dans le reste de la succession, ces roches affleurent sporadiquement, depuis la partie supérieure de l'horizon inférieur ($G_{3.1}$). C'est la participation massive des amphibolites riches en hornblende et epidote qui y est caractéristique. Il faut remarquer la présence de la hornblende verte, vert-bleuâtre et de l'épidote qui est associé à l'andésine. Parmi les minéraux on a trouvé peu de scapolite et, comme accessoires, de la titanite, de la magnétite, de l'ilmenite, de l'allanite, etc.

Les principaux types pétrographiques rencontrés sont les suivants : amphibolites, amphibolites à grenat, amphibolites à biotite et grenat, amphibolites à epidote et diopside, gneiss amphiboliques à biotite et epidote.

Le chimisme des amphibolites

En vue de caractériser le chimisme des amphibolites de Godeanu, on a analysé 11 échantillons récoltés de différents niveaux des complexes lithostratigraphiques G_1 et G_2 .

Dans le tétraèdre *al-alk-cfm* (Niggli) toutes les amphibolites sont projetées dans le champ des roches éruptives.

the first time in history that the U.S. has been involved in a conflict that has been fought on its own soil. The U.S. has been involved in conflicts before, but they have always been fought outside of the country's borders. This is a new and unprecedented situation for the U.S. government.

and the corresponding μ values. The results are shown in Table 1. The results show that the proposed method can obtain better performance than the other methods.

the following table gives the results of the experiments made at the Bureau of Fisheries.

est en bonne corrélation avec la composition catanormative. C'est ainsi que les valeurs plus grandes pour Ni, Co et Cr apparaissent dans les preuves à olivine et/ou pyroxène catanormatif, minéraux dont le réseau renferme la concentration de ces éléments. La concentration V, généralement liée à la magnétite et aux pyroxènes monocliniques, est déterminée par le stade de différenciation. Les teneurs en Cu varient dans de larges limites à cause du fait que cet élément apparaît principalement lié aux sulfures et subordonné aux silicates (pyroxène, plagioclase). Le Ba marque des valeurs plus élevées dans les amphibolites à chimisme leucogabbroïde, riches en plagioclase catanormatif dont la composition est celle du labrador — en confirmant ainsi la concentration de cet élément dans le plagioclase de la série oligoclase-labrador. (Prinz, 1967). La valeur du Sr est, semble-t-il, très importante dans la solution du problème de l'origine des amphibolites (Wilcox et Poldervaaart, 1958; Fabriès, 1963).

La teneur moyenne de 470 ppm en Sr, trouvée dans les amphibolites de Godeanu, rapprochée de la moyenne pour les roches basaltiques et orthoamphibolites, confirme l'origine magmatique de ces roches. Probablement, cette teneur est plus liée au K, présent dans les termes intermédiaires du plagioclase, qu'au Ca.

La détermination de la teneur en Sc sur deux échantillons à chimisme gabbroïde a mis en évidence des valeurs de 18 — 19 ppm, très rapprochées des valeurs communes des roches éruptives basiques et des orthoamphibolites.

Le diagramme de variation fait à partir de l'indice de différenciation ($1/3 Si + K$) — ($Ca + Mg$) (Nockolds et Allen, 1956), indique, en général, une faible différenciation. Dans le diagramme pour Mg, Fe, Ni, Co, Cr et V on observe une courbe descendante pour le Mg, marquant la participation toujours plus faible de celui-ci, au fur et à mesure de la différenciation. Le Ni et le Cr témoignent, au début, d'une brusque diminution très caractéristique à la différenciation des magmas basaltiques tholeïtiques et ensuite de faibles oscillations. La tendance de diminution solidaire du Mg, du Ni et du Cr prouve la liaison géochimique des trois éléments. Le Co présente une courbe non-significative. On observe pourtant un faible abaissement au commencement de l'intervalle, conforme pourtant au comportement du Ni et du Cr. La courbe ascendante du V reflète l'enrichissement en cet élément sur le parcours de la différenciation. L'absence du segment descendant dans le cas des amphibolites de Godeanu montre que les roches basiques pré-métamorphiques se rattachent aux premiers stades de différenciation du magma basaltique.

Dans le diagramme de variation pour les Na, K, Ca, Ba et Sr, pour le Ca est marqué une baisse et pour le Na — une faible croissance, due, en principal, à la modification de la composition du plagioclase dans le processus de différenciation. Le K connaît un accroissement et ensuite un décroissement. Le Sr et le Ba ont des courbes ascendantes, confirmant l'augmentation de la concentration de ces éléments en même temps que leur différenciation. La courbe du Sr a un comportement complémentaire par rapport à celle du Ca, mais on n'observe aucune dépendance évidente vis-à-vis de la courbe du K. Le Ba, qui, dans son ensemble, se comporte pareillement au Sr, poursuit pour les premiers stades la courbe K aussi. L'étude géochimique des amphibolites a contribué à l'éclaircissement de leur origine magmatogène, confirmant en même temps le caractère conservatif du métamorphisme régional.

G. Roches carbonatées

Les roches carbonatées participent tout à fait sporadiquement à la constitution des métamorphites de Godeanu. Elles apparaissent en couches discontinues et en lentilles à épaisseurs décimétriques et métriques, associées surtout aux paragneiss, aux amphibolites et aux pegmatites de la partie inférieure du complexe G_1 .

Les principales paragenèses observées sont les suivantes : 1. Calcite ; 2. Calcite + quartz + pyrrhotine ; 3. Calcite + trémolite ; 4. Calcite + trémolite + phlogopite + (apatite $\pm$ pyrrhotine) ; 4. Calcite + trémolite + diopside.

Les skarns de réaction apparaissent sous forme de nids et de filons dans les calcaires associés aux paragneiss, aux amphibolites, aux migmatites et aux pegmatites sur le bord occidental du massif.

Les calcaires cristallins associés aux skarns de réaction renferment en général de la pyrrhotine disséminée, associée à la magnétite. Localement, on peut aussi remarquer la présence de la pyrite, de la chalcopyrite, de la blende et de la marcassite.

On a remarqué, en association avec les roches carbonatées de la vallée de Bărăneul, la présence de quelques gneiss ayant la paragenèse : plagioclase + microcline + diopside + + hornblende $\pm$ pyrite, paragenèse représentant aussi des skarns de réaction.

H. Roches migmatisées

Les processus de migmatisation liés au métamorphisme régional se sont manifestés d'une manière sélective, en affectant surtout les roches métapélitiques et sporadiquement celles métapsammítiques et les amphibolites. Ainsi s'explique la position relativement concordante des zones migmatisées et leur développement à la partie supérieure du complexe inférieur et dans le complexe supérieur. Dans la description des roches migmatisées on est parti, en général, des critères et de la nomenclature employés par M e h n e r t (1968).

1. Para-roches migmatisées (*migmatites silico-alumineuses*)

Cette catégorie, largement répandue, renferme des roches formées par la migmatisation des micaschistes et des paragneiss micacés. Ce sont des migmatites silico-alumineuses parmi lesquelles on distingue les types suivants : ophtalmites (nodulaires), pseudo-ophtalmites (à texture lenticulaire, linéaire), phlébites (à texture parallèle). On rencontre des types à un degré plus accusé d'homogénéisation, parfois nébulitiques, traversés de filons migmatiques à composition granitoïde, quelquefois ptigmatiques (surtout sur le bord oriental du massif).

L'apparition de l'un ou de l'autre des types structuraux mentionnés est conditionnée presque totalement par le mode de développement de la leucosome, représentée dans ces roches surtout par le plagioclase et le quartz, auxquels s'ajoute le microcline. La mélanosome est constituée, dans la plupart des cas, par la biotite associée parfois au sillimanite, à l'andalousite, à la cordierite, etc.

Le type ophtalmitique (nodulaire) est caractérisé par la présence des migmatoblastes xénoblastiques, poikilitiques de plagioclase macré et de paléosome de paragneiss micacés. Dans le type pseudo-ophtalmitique (lenticulaire), d'habitude à paléosome de micaschistes, la néosome forme des agrégats lenticulaires centimétriques, allongés parallèlement à l'axe cinématique B, constitués à prédominance par le plagioclase ou par le plagioclase et le quartz. C'est par l'accentuation de l'orientation dimensionnelle des lentilles que la texture devient linéaire.

Le type stromatique est rencontré plus fréquemment dans l'horizon G_{1,2} du complexe inférieur ainsi que dans le complexe supérieur, à la partie orientale du massif, étant formé aussi bien aux dépens des paragneiss micacés que sur le compte des micaschistes. Dans ces migmatites, la néosome, en bandes centimétriques et sous-centimétriques, alterne intimement avec la paléosome. La leucosome quartzo-feldspathique (abritant souvent du microcline) est bordée par la mélanosome (biotite $\pm$ sillimanite, andalousite ou disthène $\pm$ cordierite, quartz, etc.), qui passe latéralement à la paléosome. Les migmatites stromatiques présentent plus rarement la tendance de développement de la structure linéaire. Dans les zones déformées la structure stromatique passe en structure plissée („folded structure”) ou en structure phlébitique (ces dernières étant d'habitude associées), et, en conditions de mobilité migmatique plus avancée (dans la zone à sillimanite), on peut observer localement des passages vers la structure en „traînées” ou nébulitique. Les migmatites ophtalmitiques, pseudo-ophtalmitiques et stromatiques sont largement répandues. Bien que sur le plan local on observe la prédominance de l'un ou de l'autre de ces types, ils apparaissent souvent associés.

L'étude microscopique a mis en évidence des aspects pétrographiques intimes des migmatites, en permettant aussi l'identification de nombreuses paragenèses dont quelques-unes particulièrement intéressantes pour l'établissement des conditions du métamorphisme.

Généralement il est à remarquer la conservation de la structure de la paléosome (la persistance de plusieurs surfaces S matérialisées par micas) et l'accroissement postcinétique, non-violent pendant différentes phases, des minéraux de la néosome (plagioclase, microcline, quartz, biotite, muscovite, andalousite, parfois disthène, etc.).

2. Amphibolites migmatisées

Les roches amphiboliques, du fait de la nature de leur composition, sont de règle peu affectées par la migmatisation. Dans les variétés gneissiques on peut pourtant remarquer, localement, une série de transformations comme par exemple : la régénération du plagioclase et

de la biotite, la biotitisation de la hornblende, la recristallisation des agrégats pegmatoides de hornblende et de plagioclase, la mobilisation du quartz et du microcline des gneiss quartzo-feldspathiques associés. A titre d'exception on observe dans les amphibolites du complexe inférieur une tendance de formation de la structure agmatique.

Le chimisme des migmatites silico-alumineuses

Afin d'investiguer sur le chimisme des migmatites silico-alumineuses de Godeanu, on a fait l'analyse de 12 échantillons, des types ophthalmitique, lenticulaire et stromatique, récoltés de différents niveaux des complexes G_1 et G_3 . Les échantillons ont été sélectionnés parmi les variétés pour lesquelles on dispose d'indices sur l'origine pélitique de la paléosome (l'abondance des micas et des polymorphes Al_2SiO_5).

La comparaison de la teneur de ces roches en oxydes à l'état brut avec celle des roches métapélitiques associées, qui n'ont pas subi la migmatisation (micaschistes et paragneiss métapélitiques), met en évidence dans les migmatites des teneurs moyennes plus riches en SiO_2 et Na_2O et des teneurs plus pauvres en K_2O et Al_2O_3 . Les teneurs en CaO et MgO n'en diffèrent pas sensiblement. Les différences significatives sont celles observées chez les alcalis.

Dans le diagramme ACF la majorité des migmatites sont projetées dans le champ des roches pélitiques et partiellement dans celui des graywackes et dans le diagramme $A'K.F.$ dans le champ commun des pérites et des graywackes. Dans le diagramme $\text{Na}_2\text{O}/\text{K}_2\text{O}$ (Mehnert, 1968) presque tous les migmatites sont concentrées dans le champ des graywackes pauvres en Na_2O et à coup sûr, en dehors du champ des métro-acidites. Le diagramme $AC(F + M)$ (Semeneenko, 1963) permet d'observer que la plupart des roches se rangent dans le groupe alumino-silicaté, dans le champ intermédiaire entre le sous-groupe ferromagnésien et le groupe alcalinoterreux. Cinq échantillons se placent pourtant à la limite, dans le champ du sous-groupe ferromagnésien, champ caractéristique pour les métapélites. Enfin la projection des roches métapélitiques associées, des migmatites et de leurs leucosomes granitoïdes et pegmatoides, dans le même diagramme $\text{Na}_2\text{O}/\text{K}_2\text{O}$, met en évidence une superposition partielle du champ des métapélites avec celui des migmatites. Dans la série des roches mentionnées, il convient de remarquer la diminution progressive en K_2O , parallèle à l'augmentation correspondante du Na_2O . Les points qui marquent la composition moyenne sont disposés sur une droite descendante vers la zone riche en Na_2O et pauvre en K_2O du diagramme. La moyenne des migmatites est placée sur cette droite, assez loin de celle des roches métapélitiques associées. Le diagramme démontre la formation des migmatites aux dépens d'une paléosome de para-roches métapélitiques par un enrichissement en Na_2O , et par une réduction du K_2O , dans les conditions d'un système ouvert. C'est ainsi qu'on explique dans les diagrammes employés pour la caractérisation du matériel pré-métamorphique la tendance des migmatites de s'éloigner du champ des pérites, bien que les affinités des migmatites pour ces roches sont évidentes.

Il s'ensuit que l'étape du métamorphisme régional conservatif a été suivie d'une étape de mobilisation migmatique, dans les conditions d'un système ouvert. Cette conclusion s'étaie aussi des observations pétrographiques (migration et cristallisation tardive, post-cinématique de la néosome).

I. Filons migmatiques

Dans la partie orientale du massif, les métamorphites migmatisées sont traversées de filons leucocrates formés par la mobilisation de la néosome à composition granitique. L'épaisseur de ces filons est de l'ordre des centimètres et des décimètres. On observe localement le plissement ptigmatique. Dans les zones périphériques, plus biotitiques, on remarque souvent la concentration dans la mélanosome des minéraux porphyroblastiques spécifiques aux roches encaissantes (andalousite, cordierite, etc.).

Le chimisme des filons migmatiques

On a analysé deux types de roches des filons migmatiques discordants. La comparaison de la mésionorme (Bartl) avec la composition modale laisse voir une grande teneur en quartz et plagioclase, caractéristique aux filons néosomatiques. Les valeurs Niggli ne permettent pas de ranger ces roches dans les types de magmas standard, ce qui témoigne de leur origine migmatique. Le rapport entre le chimisme global et celui des roches éruptives résulte du diagramme $Or - Ab - An$, dans lequel les deux roches analysées sont projetées dans le champ des granites

www.ijerpi.org | ISSN: 2278-5322 | Impact Factor: 3.42 | DOI: 10.18488/ijerpi.2019.10000

A. Répartition des zones de métamorphisme

On a pu délimiter les zones de métamorphisme à partir de l'identification des isogrades dans les roches métapélitiques en corrélation avec les paragenèses critiques des amphibolites.

L'étude des roches métapélitiques a permis l'identification de deux isogrades principaux : l'isograde de disparition du staurotide et celui d'apparition du sillimanite.

L'identification des isogrades mentionnés montre que le métamorphisme progressif est de type régional et s'est manifesté dans les conditions correspondant à la partie supérieure du faciès des amphibolites (Eskola, 1915, 1939; Turner et Verhoogen, 1960) ou du „Stade moyen” de métamorphisme (Winkler, 1970).

Dans le cadre de ce faciès de haute température les paragenèses indiquent l'existence de deux domaines de pression : un domaine de haute pression, avec un métamorphisme de type barrovien, à l'ouest, et un domaine de pression plus basse, dont le métamorphisme correspond au type „intermédiaire de basse pression” (Miyashiro, 1961), à l'est. La zone de transition isobare, extrêmement mince, est orientée nord-est — sud-ouest, intersectant les isogrades de métamorphisme.

1. Le domaine du métamorphisme à haute pression

Les surfaces isogrades séparent dans ce domaine les suivantes zones de métamorphisme : la zone à staurotide et disthène, la zone à disthène et la zone à sillimanite, correspondant aux subfaciès staurotide-almandin, disthène-almandin-muscovite et sillimanite-almandin-muscovite du faciès des amphibolites à almandin (Turner et Verhoogen, 1960).

a). La zone à staurotide et disthène. Cette zone renferme le complexe supérieur (G_3) de la partie méridionale du domaine occidental et aussi, dans la partie septentrionale, des termes supérieurs des complexes médian (G_2) et inférieur (G_1). L'épaisseur maximale de la partie conservée de cette zone, en Godeanu, peut être appréciée à maximum 1500 m.

La paragenèse commune dans les roches métapélitiques est : quartz $\pm$ plagioclase $\pm$ biotite $\pm$ muscovite $\pm$ grenat $\pm$ disthène.

Ce sont la présence de la hornblende de couleur vert-bleuâtre et l'abondance de l'épidote associé à l'andésine qui sont caractéristiques pour les amphibolites de la zone.

Les migmatites silico-alumineuses sont représentées ici surtout par des types ophtalmiques — lenticulaires, moins souvent linéaires, à migmatoblastes de plagioclase riches en inclusions.

b). La zone à disthène. Elle se développe entre l'isograde de disparition du staurotide et l'isograde marquant la première apparition du sillimanite. Cette zone a été identifiée dans la partie de l'ouest et du sud de la région, où elle touche l'épaisseur maximale (environ 1300 m). Latéralement, on observe l'amincissement progressif de cette zone, de sorte que, dans la partie septentrionale, il est pratiquement impossible de la séparer.

La zone à disthène renferme, généralement, les termes du complexe médian (G_2) et une grande partie de l'horizon supérieur ($G_{1,2}$) du complexe inférieur, son extension dans la partie de SE arrivant jusqu'à la partie inférieure du complexe supérieur (G_3).

Les paragenèses typiques dans les roches métapélitiques sont : quartz $\pm$ plagioclase $\pm$ biotite $\pm$ muscovite $\pm$ grenat $\pm$ disthène ; quartz $\pm$ plagioclase $\pm$ microclin $\pm$ biotite $\pm$ muscovite $\pm$ grenat $\pm$ disthène.

La composition du plagioclase dans les amphibolites communes varie entre An 28 — An 35 ; dans les amphibolites à diopside — entre An 30 — An 36 ; dans les amphibolites à épidote — entre An 28 — An 32. Leur hornblende est représentée par une variété vert-bleuâtre. Le degré avancé de métamorphisme se reflète aussi dans la présence du scapolite riche en Ca (Me 70).

Les migmatites vénitiques, silico-alumineuses sont largement répandues. C'est le type stromatique qui y est prédominant.

c). La zone à sillimanite. Cette zone surmonte à l'ouest les termes de l'horizon $G_{1,1}$ et partiellement ceux de l'horizon $G_{1,2}$, du complexe inférieur. Dans la partie NW et N elle recouvre une importante partie de l'horizon $G_{1,2}$, en aboutissant, dans certains secteurs, à la base du complexe médian (G_2). L'épaisseur maximale observable dépasse 2000 m dans la région étudiée.

Une fois entré dans la zone à sillimanite, on observe, au commencement, sa coexistence avec le disthène dans un intervalle mince représenté par un paquet d'environ 100 m d'épaisseur.

Les paragenèses caractéristiques pour les roches métapélitiques sont : quartz $\pm$ plagioclase + biotite + grenat + sillimanite ; quartz $\pm$ plagioclase + biotite + (muscovite) + grenat + sillimanite, et dans les migmatites silico-alumineuses associées : quartz + plagioclase + + microcline + biotite $\pm$ muscovite $\pm$ grenat + sillimanite

La tendance de décomposition de la muscovite dans la présence du quartz est marquée surtout aux niveaux inférieurs ($G_{1.1}$). La formation du sillimanite (fibrolithe) aux dépens de la biotite est caractéristique.

Dans les amphibolites, la hornblende de couleur brune est associée au plagioclase à composition An 35—An 45. L'épidote est rarement rencontré et il apparaît en équilibre avec le plagioclase An 32 — An 37.

Les roches carbonatées sont représentées par des calcaires à silicates (trémolite, diopside), quelquefois à pyrrhotine et magnétite, associées aux skarns de réaction (à calcite, trémolite, diopside $\pm$ phlogopite).

2. Le domaine du métamorphisme intermédiaire de basse pression

Dans ce domaine, l'isograde de disparition du staurolite et d'apparition du sillimanite délimite les zones de métamorphisme suivantes : la zone à staurolite et andalousite, la zone à andalousite, la zone à andalousite, sillimanite et cordiérite.

a. La zone à staurolite et andalousite. Cette zone renferme la majeure partie des métamorphites du complexe supérieur, à l'est de la ligne isobare. L'épaisseur conservée de cette zone est de maximum 1000 m.

La paragenèse caractéristique dans les roches métapélitiques est : quartz $\pm$ plagioclase + + biotite + muscovite + staurolite + andalousite + grenat.

Dans les amphibolites, la hornblende est de couleur vert, parfois même vert-brune, et le plagioclase associé ayant la composition An 30 — An 45.

Les migmatites, largement développées, formées surtout sur le compte des micaschistes, sont représentées spécialement par les types ophthalmitique-lenticulaire et linéaire.

b. La zone à andalousite. La zone à andalousite se trouve en prolongement de la zone à disthène du domaine de haute pression, en se situant entre l'isograde de disparition du staurolite et celui d'apparition du sillimanite. Cette zone, dont l'épaisseur ne dépasse point 300 m, semble coïncider, en général, avec la partie basale du complexe supérieur (G_3). Au N de la vallée d'Olanu elle suit dans l'horizon $G_{1.2}$ du complexe inférieur.

Les paragenèses typiques dans les roches métapélitiques sont : quartz $\pm$ plagioclase + + biotite $\pm$ muscovite + andalousite ; quartz + plagioclase + biotite $\pm$ andalousite $\pm$ grenat.

La dernière paragenèse est fréquemment rencontrée dans les migmatites stromatiques.

c. La zone à andalousite, sillimanite et cordiérite. Elle se développe dans ce domaine au-dessous de l'isograde d'apparition du sillimanite. Cette zone occupe une surface assez réduite sur le bord oriental du massif.

Dans le sens de l'augmentation du degré de métamorphisme on observe la succession suivante d'apparition des associations des minéraux indicateurs : andalousite-sillimanite ; andalousite-sillimanite-cordiérite et sillimanite-cordiérite. Une grande partie des roches inétapélitiques sont représentées par des migmatites stromatiques à zones de migmatites plissées, localement à aspects nébulitiques, traversées de filons migmatiques (parfois ptigmatiques).

Les paragenèses caractéristiques sont ; plagioclase + quartz $\pm$ microcline + biotite + (muscovite) + andalousite + sillimanite ; plagioclase + quartz + microcline + biotite + (muscovite) + + andalousite + sillimanite + cordiérite ; plagioclase + quartz + microcline — perthite + biotite $\pm$ (muscovite) + sillimanite + cordiérite. La composition du plagioclase est en général An 20.

B. L'évolution de la cristallisation métamorphique

La synthèse des résultats des observations pétrographiques et microstructurales permet de distinguer généralement les étapes suivantes de cristallisation métamorphique et de mouvement :

1. La formation du staurolite et du disthène de la première génération (au niveau de la zone respective) ; le début de la cristallisation syncinématique du grenat ; ébauche des zones du métamorphisme de type barrovien.

2. La cristallisation postcinématique du grenat.

3. La rotation postcristalline du grenat formé pendant la 2-ème phase ; plissement d'écoulement aux niveaux inférieurs où commence la mobilisation migmatique.

4. La recristallisation statique des micas polygonaux et sur plusieurs surfaces S (le parachevement de la symétrie rhombique). La cristallisation statique du staurolite et du disthène porphyroblastique transversal sur la schistosité S_1 ; la cristallisation du biotite porphyroblastique transversal qui forme des noyaux sur le grenat, tout en le substituant partiellement.

Dans les zones profondes le plissement d'écoulement dans les migmatites stromatiques favorisant la transformation de la biotite en sillimanite se déroule continuellement. C'est le début de la cristallisation statique de la néosome des migmatites.

5. La formation du sillimanite (fibrolithe) aux dépens de la biotite porphyroblastique cristallisées pendant la 4e phase et la cristallisation statique de l'andalousite et de la cordiérite, suivies localement par la rotation postcristalline du staurolite, de l'andalousite etc.

6. La cristallisation statique de la muscovite porphyroblastique ; continuation de la mobilisation migmatique.

7. La formation du microcline y compris sur le compte de la muscovite porphyroblastique ; la recristallisation intensive du quartz néosomatique.

8. Le rétromorphisme régional (la chloritisation partielle de la biotite, parfois la séricitisation du disthène, la pinitisation de la cordiérite, moins de l'andalousite, l'albitisation du plagioclase, etc.).

9. Le rétromorphisme dynamique sur les plans de cisaillement (au voisinage du plan de charriage et des failles).

Toutes ces étapes, à l'exception du métamorphisme dynamique, pourraient être considérées soit des stades dans l'évolution d'un seul événement majeur, soit le résultat d'au moins deux événements pareils. En ce sens, on est confronté à la question si le métamorphisme barrovien du domaine occidental ne serait pas synchrone à celui intermédiaire de basse pression dans le domaine oriental.

L'hypothèse du métamorphisme polyphasique dans le cadre d'un seul événement métamorphique majeur des deux domaines est étayée des arguments suivants :

1. Les surfaces isogrades passent sans difficulté du domaine de haute pression à celui intermédiaire de basse pression ;

2. Entre les deux domaines mentionnés on voit une zone de transition ;

L'idée de l'existence des deux événements métamorphiques est renforcée par ces arguments :

1. Le caractère métastable du staurolite dans la présence de l'andalousite dans le domaine oriental.

2. L'importante variation de pression sur des distances kilométriques.

3. La zone de transition très étroite.

4. La difficulté de représentation de l'évolution du métamorphisme dans les diagrammes de P. T. pour les deux domaines par une seule courbe.

C. Les conditions de métamorphisme

Il a été plus difficile de tracer l'isograde de disparition du staurolite dans le domaine de haute pression de Godeanu alors qu'il traverse le complexe G_2 riche en gneiss quartzo-feldspathiques. Le fait que la plupart des métapélites analysées sont projetées dans les diagrammes ACF et $A'K F$ dans le champ des paragenèses à staurolite montre que l'absence du staurolite serait due au changement des conditions de métamorphisme et non pas à la composition chimique inadéquate.

Le tracé de l'isograde d'apparition du sillimanite en Godeanu ne soulève pas de discussions. Dans le domaine occidental de haute pression, l'isograde se trouve dans le champ de stabilité de la muscovite avec le quartz, sous le point triple, entre les courbes d'anatexie minima et maxima et dans le champ délimité par les courbes de stabilité du plagioclase An 30 + hornblende et An 50 + hornblende (fig. 30). Il suit, d'après le diagramme de Winkler (1970), que l'isograde d'apparition du sillimanite en Godeanu serait placé dans le domaine de haute pression à 8,5 Kb et à peu-près 660°C, ce qui correspondrait à une profondeur d'environ 29 Km.

On peut apprécier que la succession des métamorphites dans le domaine de haute pression en Godeanu a été sujette au métamorphisme dans l'intervalle d'environ 7,3 kb – 500°C et 9 kb – 685°C, correspondant à l'intervalle de 26 – 31 Km de profondeur (courbe I, fig.

Received: 2005-07-01; accepted: 2005-11-15
Editorial responsibility: M. Popescu, I. Popescu, L. Popescu

Abstract. The paper presents the results of the geological mapping of the area between the rivers Olt and Târnava Mare, in the northern part of the Carpathians. The area is characterized by a complex geological structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area.

Keywords: geological mapping, metamorphic rocks, migmatites, metamorphism, geological features, area between the rivers Olt and Târnava Mare.

1. Introduction The area between the rivers Olt and Târnava Mare, located in the northern part of the Carpathians, has been the subject of many geological studies.

The geological structure of the area is complex, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area. The results of the study show that the area is characterized by a complex geological structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area.

2. Geological features The geological features of the area are characterized by a complex structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area. The results of the study show that the area is characterized by a complex geological structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area.

3. Geological mapping The geological mapping of the area between the rivers Olt and Târnava Mare, located in the northern part of the Carpathians, has been the subject of many geological studies. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area. The results of the study show that the area is characterized by a complex geological structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area.

4. Conclusions The geological features of the area are characterized by a complex structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area. The results of the study show that the area is characterized by a complex geological structure, with numerous metamorphic rocks, mainly migmatites, and various types of metamorphism. The main purpose of the study was to identify the geological features and to map the area.

sens que la masse cristalline ne s'enracine guère et que les formations mésozoïques et paléozoïques de l'autochtone d'en dessous de Godeanu touchent une grande épaisseur.

Discussion sur l'existence du charriage à partir des hypothèses de l'autochtone et de l'allochtone de la masse chevauchée

Dans l'hypothèse de l'autochtone, par la migration des métamorphites à l'état plastique des profondeurs, de larges zones et surtout celles marginales devraient être caractérisées par des plis majeurs à vergences centrifugales et montrer fréquemment des successions inverses autant lithostratigraphiques que de métamorphisme. Les zones centrales devraient inclure des roches à un degré de métamorphisme plus accusé et à des foliations fortement inclinées. En même temps, il faudrait admettre un métamorphisme de degré moyen et haut d'âge alpin, synchrone au charriage. Selon ce qu'on vient de montrer, aucune de ces conditions n'est pas accomplie.

L'hypothèse de l'autochtone, selon laquelle le massif cristallin aurait constitué au début un horst, qui ensuite aurait chevauché les formations mésozoïques et cristallines adjacentes, n'est pas infirmée par la structure interne du massif. Par ailleurs, l'hypothèse — dans cette variante-là — ne concorde pas avec la situation géologique dans un cadre beaucoup plus large (on ne peut pas expliquer la forme presque ovale du massif ; l'absence des fractures directionnelles dont la valeur soit celle de la faille de Cerna à l'ouest de celle-ci ; la prédominance des fractures diagonales dans le cristallin chevauché ; la différence entre les dépôts sédimentaires de la nappe et ceux de l'autochtone ; les différences entre la nature des métamorphites des deux domaines). Si l'on accepte l'autochtone du lambeau de Godeanu, il faudrait admettre l'existence du cristallin gétique au dessous du cristallin danubien avec ses granitoïdes, ce qui est difficile à supposer.

B. La tectonique plicative

Les structures plicatives majeures des métamorphites sont représentées généralement par des plis larges, droits, assez symétriques et courts, sur les flancs desquels sont greffés des plis coaxiaux de différents ordres. La structure apparaît dans son ensemble comme une plaque ondulée à pendages, tantôt vers l'est, dans la partie S, tantôt vers le S et SE dans la partie N.

Les axes des plis majeurs et les éléments linéaires synmétamorphiques parallèles se courbent solidiairement. Il en résulte que cette inflexion de l'axe rigide de la catène, observée en Godeanu, est synmétamorphique.

La courbure des structures dans le lambeau Godeanu, parallèle à celle des zones internes, démontre que dans ce secteur le charriage s'est déroulé dans la direction du rayon de courbure (de NW) en concordance avec les résultats de l'analyse des mouvements au voisinage du plan de charriage et avec le point de vue exprimé par M u r g o c i.

C. La tectonique disjonctive majeure

Les éléments disjunctifs majeurs sont représentés par le plan du charriage de cisaillement de la nappe gétique et par les systèmes de failles.

Dans la masse cristalline charriée, l'écho du charriage de cisaillement se manifeste dans les plans de cisaillement subhorizontaux.

Les principales failles forment trois systèmes :

1. Système NE—SW
2. Système NW—SE
3. Système WNW—ESE

1. Le système NE—SW est représenté par l'alignement tectonique de la Cerna et les failles parallèles apparaissant dans la partie E et NE de la région. Cet alignement comporte deux failles principales, entre lesquelles se conserve la bande de calcaires mésozoïques de la vallée de la Cerna ainsi que les restes d'une écailler où les granits chevauchent ces calcaires, sur le bord droit de la Cerna. La plus importante de ces failles est la faille occidentale, affectant le bord E du lambeau. Cette faille est en réalité un important décrochement, postcharriage qui se continue dans les Balkans.

am înțeles că, deși nu este posibil să se obțină o reprezentare exactă a unui fenomen complex, se poate obține o reprezentare simplificată, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului. În ceea ce privește reprezentarea fizică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității fizice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului fizic. În ceea ce privește reprezentarea matematică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității matematice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului matematic. În ceea ce privește reprezentarea teoretică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității teoretice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului teoretic. În ceea ce privește reprezentarea empirică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității empirice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului empiric. În ceea ce privește reprezentarea abstractă a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității abstracte, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului abstract.

În ceea ce privește reprezentarea fizică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității fizice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului fizic. În ceea ce privește reprezentarea matematică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității matematice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului matematic. În ceea ce privește reprezentarea teoretică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității teoretice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului teoretic. În ceea ce privește reprezentarea empirică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității empirice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului empiric. În ceea ce privește reprezentarea abstractă a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității abstracte, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului abstract.

În ceea ce privește reprezentarea fizică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității fizice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului fizic. În ceea ce privește reprezentarea matematică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității matematice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului matematic. În ceea ce privește reprezentarea teoretică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității teoretice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului teoretic. În ceea ce privește reprezentarea empirică a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității empirice, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului empiric. În ceea ce privește reprezentarea abstractă a unui fenomen, se poate spune că este o reprezentare simplificată a realității abstracte, care să ne dezvăluie principalele aspecte ale fenomenului abstract.

the first time in the history of the world, the people of the United States have been compelled to go to war in defense of their country, and to do so in a cause which they all consider just and honorable.

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Koenig at (314) 747-2146 or via email at koenig@dfci.harvard.edu.

With the introduction of the new curriculum, the teaching of English has been restructured. The new curriculum has introduced a new approach to English teaching, which emphasizes the development of students' language skills through a variety of activities and contexts. This has led to a more dynamic and interactive classroom environment, where students are encouraged to engage in meaningful communication and critical thinking. The new curriculum also places a greater emphasis on the development of students' reading, writing, listening, and speaking skills, as well as their ability to use English in real-life situations. This has led to a more holistic and integrated approach to English teaching, which aims to prepare students for success in the globalized world.

11550-8.5.000 11550-8.5.001 11550-8.5.002 11550-8.5.003

18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.

For more information on the current regulations, see the [Regulations](#) section.

... und die entsprechenden Werte für die anderen Parameter. Die Ergebnisse sind in Tabelle 1 zusammengefasst.

în cadrul căruia se va desfășura o serie de evenimente care să încurajeze dezvoltarea turismului ecologic în România. În cadrul acestor evenimente, se va organiza o expoziție cu prezentări de la reprezentanți ai instituțiilor de cercetare și tehnologie din România și din străinătate, precum și de la reprezentanți ai societății civile și a industriei românești. Se va organiza și o conferință de presă dedicată dezvoltării turismului ecologic în România.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

În cadrul expoziției, se vor prezenta proiecte de cercetare și dezvoltare în domeniul turismului ecologic.

Geometria	Geofizica	Geologia	Geochimia	Geocronologia	Geoteknica
Geometria	Geofizica	Geologia	Geochimia	Geocronologia	Geoteknica
Geometria	Geofizica	Geologia	Geochimia	Geocronologia	Geoteknica
Geometria	Geofizica	Geologia	Geochimia	Geocronologia	Geoteknica

Institutul Geologic al României

PLANŞA I

Institutul Geologic al României

PLANŞA I

Fig. 1. — Granat cu structură „atol” în paragnaise biotitice din zona cu sillimanit. N ||;
25 × . Pr. 5.60 (G_{1,1}) Valea Frăsincea

Grenat à structure „atoll” en paragneiss biotitiques de la zone à sillimanite. N ||;
25 × . Pr. 5.60 (G_{1,1}) Vallée Frăsincea.

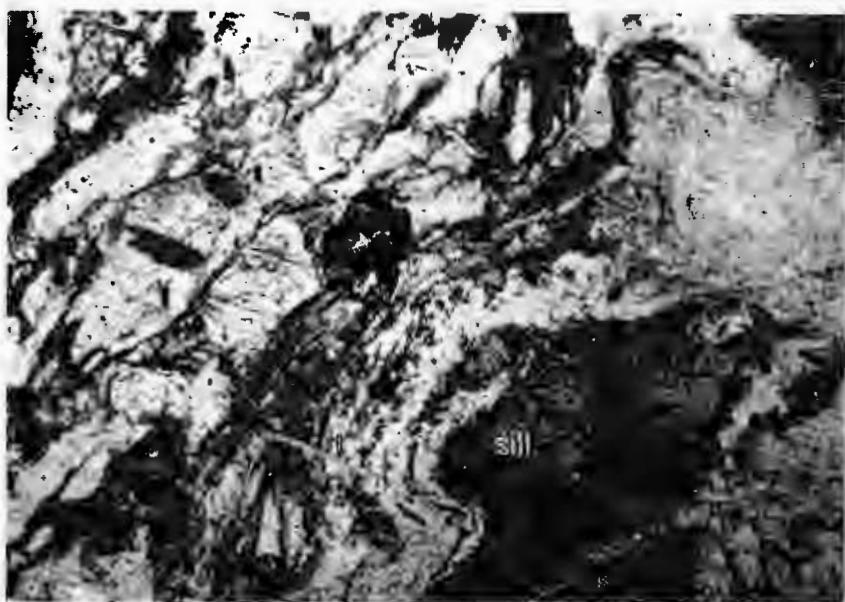
Fig. 2. — Nodule de sillimanit prismatic și fibrolit în paragnaise biotitice cu granat și sillimanit. N ||; 20 × . Pr. 301.63 (G_{1,1}). Afluent stîng al văii Presacina.

Nodules de sillimanite prismatique et fibrolithe en paragneiss biotitiques à grenat et sillimanite. N ||; 20 × . Pr. 301.63 (G_{1,1}). Affluent gauche de la vallée Presacina.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA II

Fig. 1. — Porfiroblaste de muscovit în care se dezvoltă cristale de sillimanit. Gneiss biotitic cu sillimanit și granat. N || : 20 × . Pr. 49.64 (G_{1,1}). Afluent mare drept al văii Cărbunelui.

Porphyroblastes de muscovite dans lesquels se développent des cristaux de sillimanite. Gneiss biotitiques à sillimanite et grenat. N || 20 × . Pr. 49.64. (G_{1,1}) Affluent droit grand de la vallée Cărbunelui.

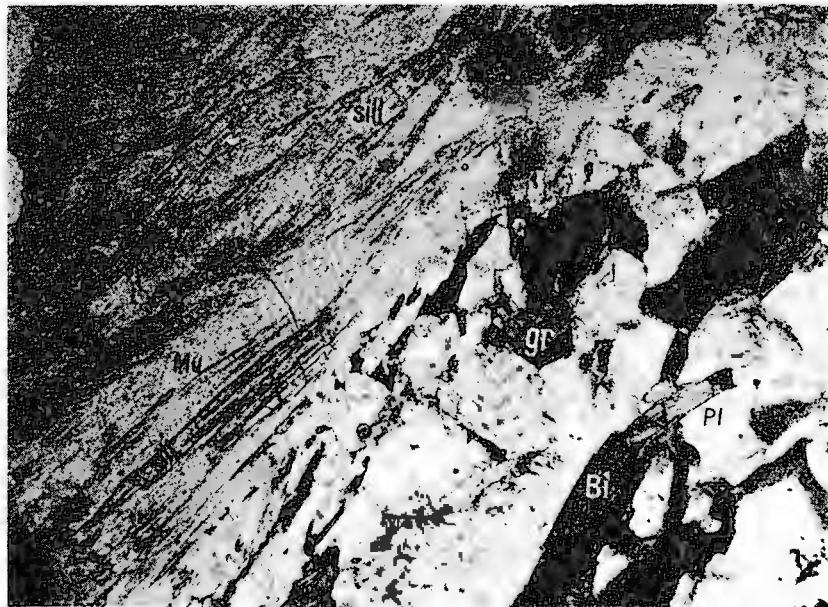
Fig. 2. — Mice cristalizate simultan în S₁, S₂, S₃ și tardiv în S₄ (transversal). Gnais biotitic cu muscovit și granat ; N ||; 15 × .

Pr. 206.62 (G_{3,1}) valea Craiova.

Micas cristallisés simultanément en S₁, S₂, S₃ et tardivement en S₄ (transversalement) Gneiss biotitique à muscovite et grenat ; N ||; 15 × .

Pr. 206.62 (G_{3,1}) la vallée Craiova.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

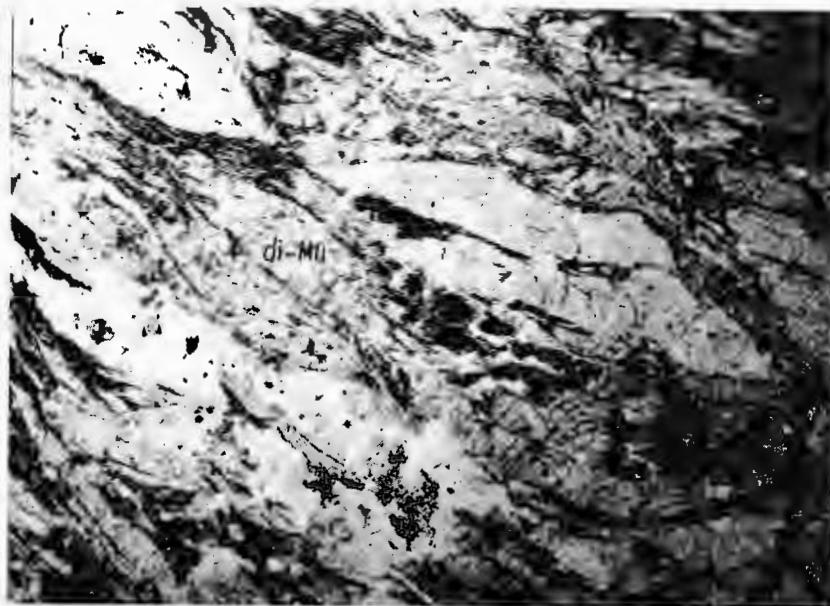
PLANŞA III

- Fig. 1.** — Staurolit și disten inclus în biotit porfioblastic tardiv. Micașist cu granat, staurolit și disten. N ||; 10 ×. Pr. 225.64. Culmea Oslea Românească.
Staurotide et disthène inclus en biotite porphyroblastique tardive. Micaschiste à grenat, staurotide et disthène.
N ||; 10 ×. Pr. 225.64. La cîme Oslea Românească.
- Fig. 2.** — Pseudomorfoze de muscovit după disten. Micașist cu granat și disten. N ||; 15 ×.
Pr. 33.60. Valea Frăsincea.
Pseudomorphoses de muscovite d'après le disthène. Micaschiste à grenat et disthène.
N ||; 15 ×. Pr. 33.60. Vallée Frăsincea.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA IV

- Fig. 1.** — Disten acicular cu (100) în planul șistozității. Micașist cu disten și granat. N ||; 10 ×.
Pr. 558.60 (G_{1,2}). Valea Iauna Mare.
Disthène en aiguilles avec (100) dans le plan de la schistosité. Micaschiste à disthène et grenat. N ||; 10 ×.
Pr. 558.60 (G_{1,2}). Valée Iauna Mare.
- Fig. 2.** — Sillimanit asociat cu biotit nucleat pe granat. Micașist cu granat, disten și sillimanit. N ||; 22 ×. Pr. 1011 (G_{1,2}). Valea Bandialu.
Sillimanite associé à la biotite nucléée sur le grenat. Micaschiste à grenat, disthène et sillimanite. N ||; 22 ×. Pr. 1011 (G_{1,2}). Vallée Bandialu.

1

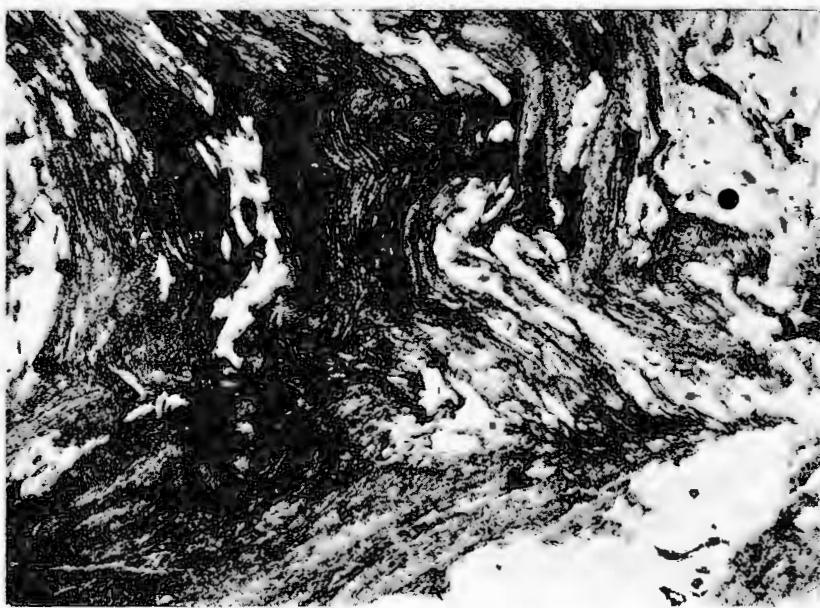
2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA VI

Fig. 1. -- Incluziuni de granat și biotit în muscovit porfiroblastic (față 001).

Micașist cu granat. N II : 10 x.

Pr. 419.62 (G_{3,1}). Valea Craiova.

Inclusions de grenat et biotite en muscovite porphyroblastique (facette 001).

Micaschiste à grenat. N II; 10 x.

Pr. 419.62 (G_{3,1}). Vallée Craiova.

Fig. 2. — Granat porfiroblastic postcinematic invadat de biotit pe fisurile de tensiune.

Micașist cu granat N II; 25 x.

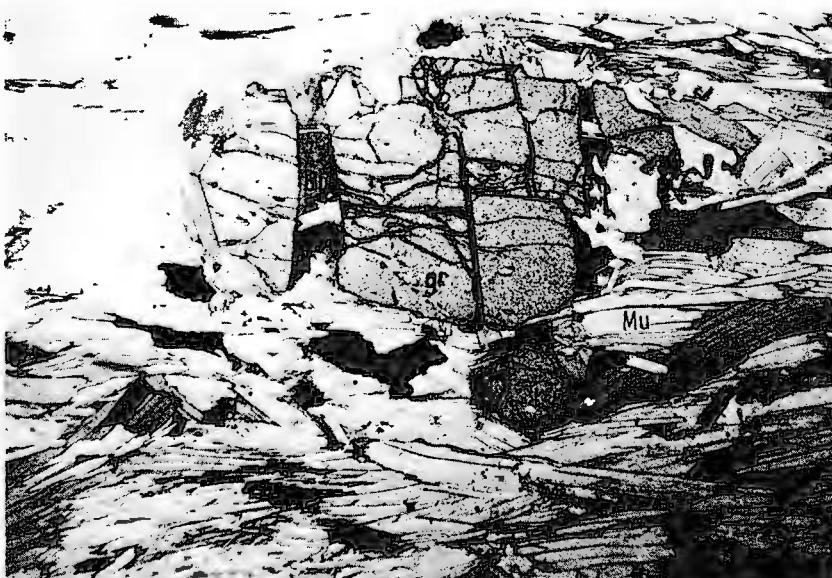
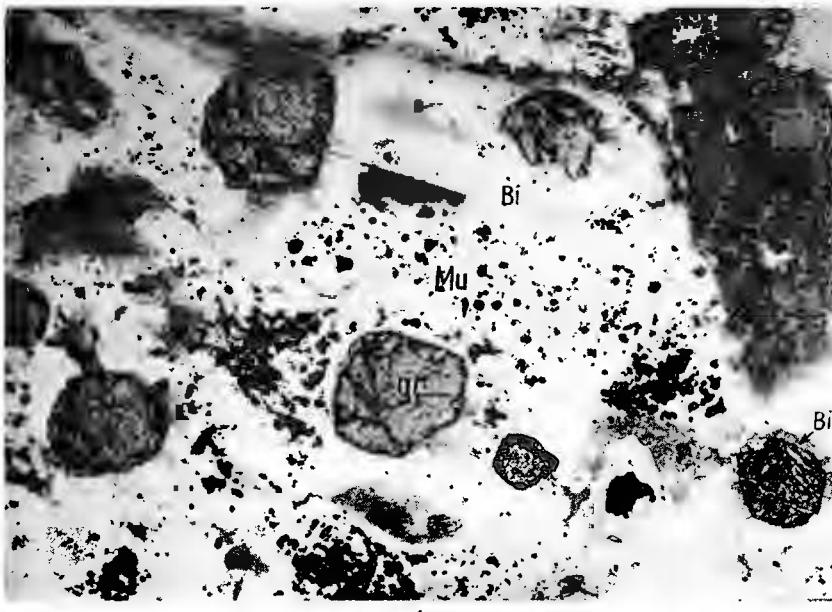
Pr. 64.62 (G_{3,1}). Ogașul Mare.

Grenat porphyroblastique postcinématique envahi par la biotite sur les fissures de tension.

Micaschiste à grenat N II; 25 x.

Pr. 64.62 (G_{3,1}). Ogașul Mare.

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA VII

- Fig. 1. — Staurolit porfioblastic postcinematic. Se observă incluziuni lineare paralele cu S_1 .
Micașist cu granat și staurolit N II; 15 x.
Pr. 371.62 (G_{3,1}). Valea Craiova.
- Staurotide porphyroblastique post-cinématique. On observe des inclusions linéaires parallèles au S_1 .
Micaschiste à grenat et staurotide N II, 15 x.
Pr. 371.62 (G_{3,1}). Vallée Craiova.
- Fig. 2. — Granat cu zona centrală plină de incluziuni înconjurată de o zonă omogenă. Crestere polifazică. Micașist cu granat și disten. N II; 15 x.
Pr. 316.63 (G_{3,1}). Valea Frăsincea.
- Grenat dont la zone centrale est remplie à inclusions, entourée d'une zone homogène.
Acroissement polyphasique. Micaschiste à grenat et disthène. N II; 15 x.
Pr. 316.63 (G_{3,1}). Vallée Frăsincea.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANSA VIII

Fig. 1. — Andaluzit porfiroblastic cu incluziuni de biotit. Micașist cu staurolit, disten și andaluzit N II; 10 x. Pr. 355.60 (G_{3.1}). Valea Iauna Mare.

Andalousite porphyroblastique à inclusions de biotite.

Micaschiste à staurolite, disthène et andalousite N II; 10 x. Pr. 355.60 (G_{3.1}). Vallée Iauna Mare.

Fig. 2. — Andaluzit porfiroblastic crescut postcinematic (cristalizare statică mimetică).

Micașist cu andaluzit N II; 20 x.

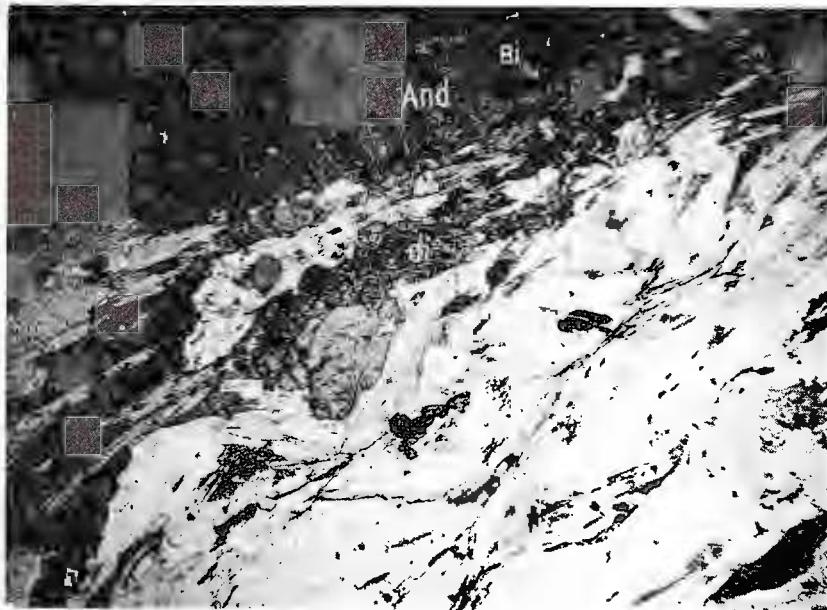
Pr. 768.62 (G_{3.1}). Pârâul Giurcă.

Andalousite porphyroblastique à accroissement postcinétique (cristallisation statique mimétique).

Micaschiste à andalousite N II; 20 x.

Pr. 768.62 (G_{3.1}). Ruisseau Giurcă.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

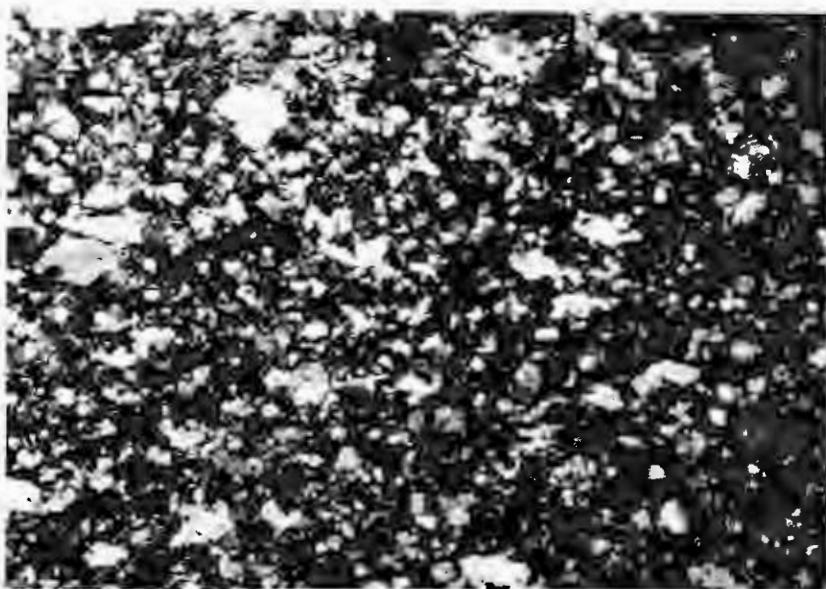
PLANŞA IX

- Fig. 1. — Andaluzit porfiroblastic (crescut postcinematic în şarniera unei microcute cu incluzuni de biotit poligonal).
Micășist cu granat și andaluzit. N II; 25 x.
Pr. 827.62 (G_{3.1}). Valea Mihalca.
- Andalousite porphyroblastique (à accroissement postcinématique dans la charnière d'un micropolis à inclusions de biotite polygonale).
Micashiste à grenat et andalousite. N II; 25 x.
Pr. 827.62 (G_{3.1}). Vallée Mihalca.
- Fig. 2. — Cuarțit micaceu. N + ; 20 x.
Pr. 877.62. Valea Balmoșului.
Quartzite micacé. N + ; 20 x.
Pr. 877.62. Vallée du Balmoș.

1

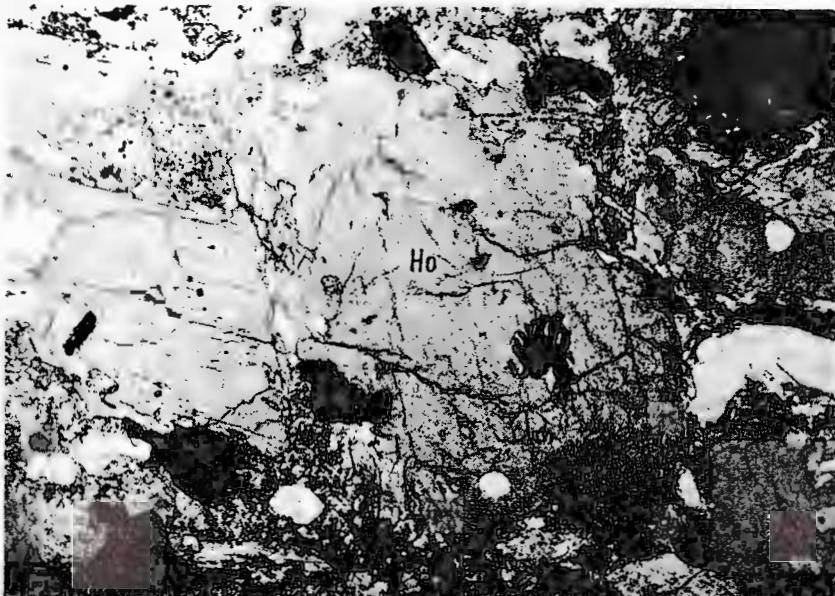
2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

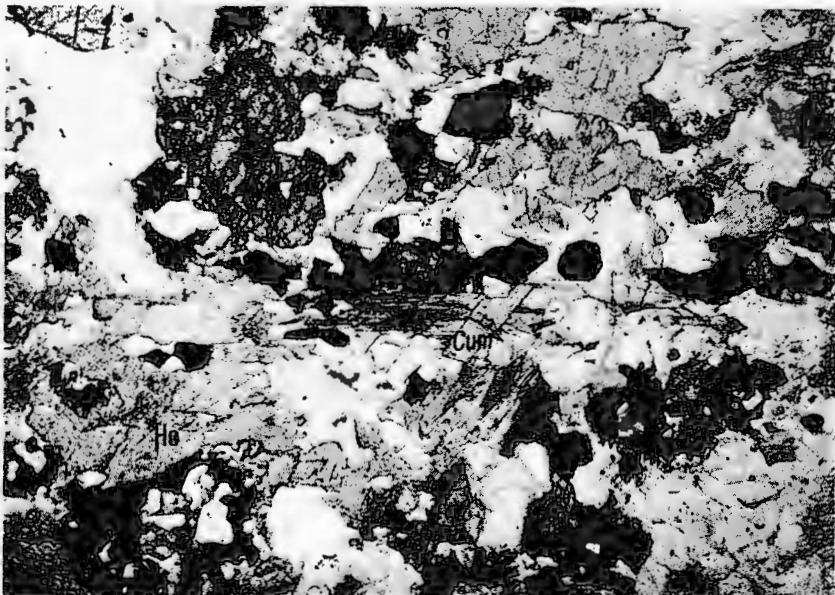
PLANŞA X

- Fig. 1. — Concreşteri „dactylo” ale hornblendei comune cu ilmenitul. Amfibolit N II; 50 x. Proba 727.60 (G₁). Culmea dintre Topenia şi Iuta.
Enchevêtrements „dactylo” de la hornblende communs avec l'ilménite. Amphibolite N II; 50 x. Pr. 727.60 (G₁). Cime entre Topenia et Iuta.
- Fig. 2. — Cummingtonit și biotit postcinematic crescute transversal față de șistozitatea de stratificație. Gnais cu hornblendă și cummingtonit. N II; 10 x. Pr. 989.60 (G_{1.1}). Valea Bandialu.
Cummingtonite et biotite post-cinématiques accrues transversalement à la schistosité de stratification. Gneiss à hornblende et cummingtonite N II; 10 x. Pr. 989.60 (G_{1.1}). Vallée Bandialu.

1

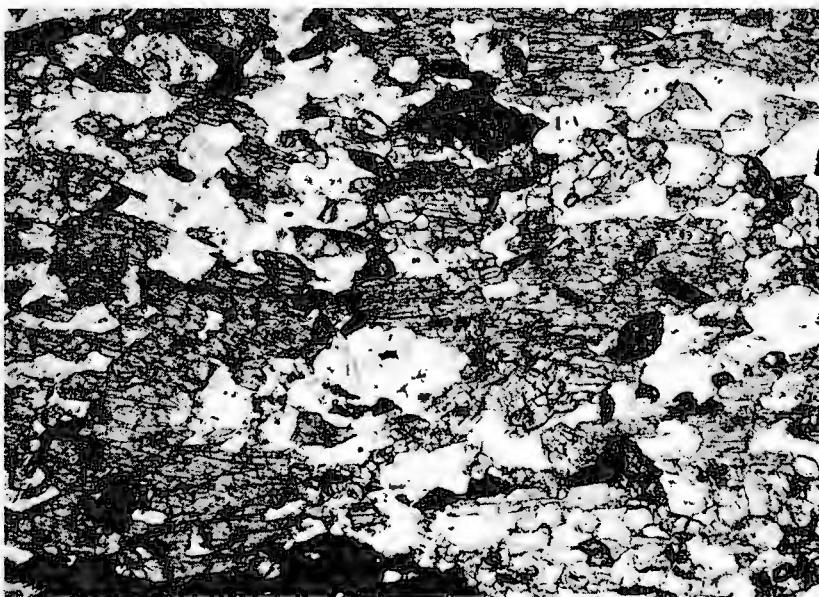
2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XI

- Fig. 1. — Amfibolit cu diopsid (G_2). N II; 10 x. Bazinul Balmoşului. Pr. 623.62.
Amphibolite à diopside (G_2). N II; 10 x. Bassin du Balmoş. Pr. 623.62.
- Fig. 2. — Migmatit lenticular. Valea Craiova.
Migmatite lenticulaire. Vallée Craiova.

1

0 5 cm

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XII

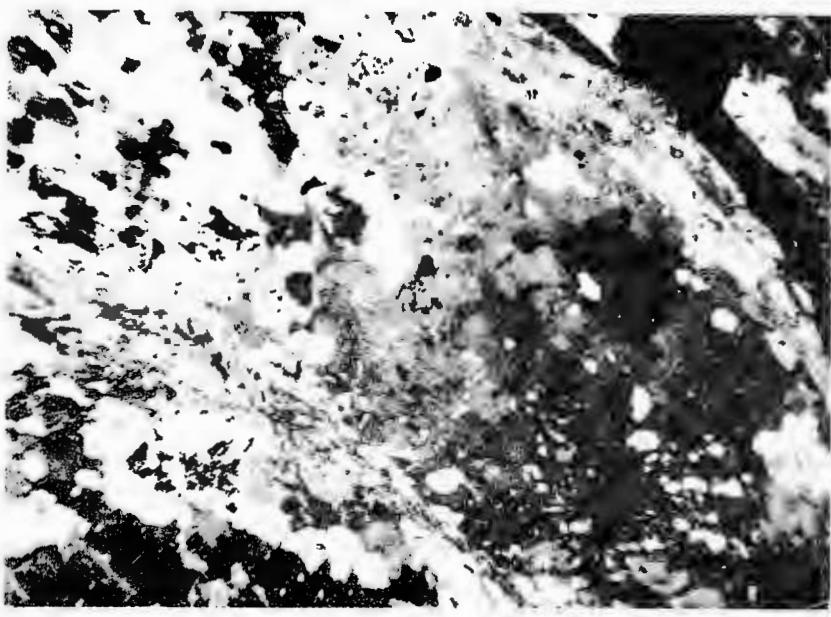
Fig. 1. — Porfiroblaste de plagioclaz (An 25) cu incluziuni resorbite. Migmatite stromatice N+ ; 10 x.

Pr. 551.62. Afluent drept al Cernei.

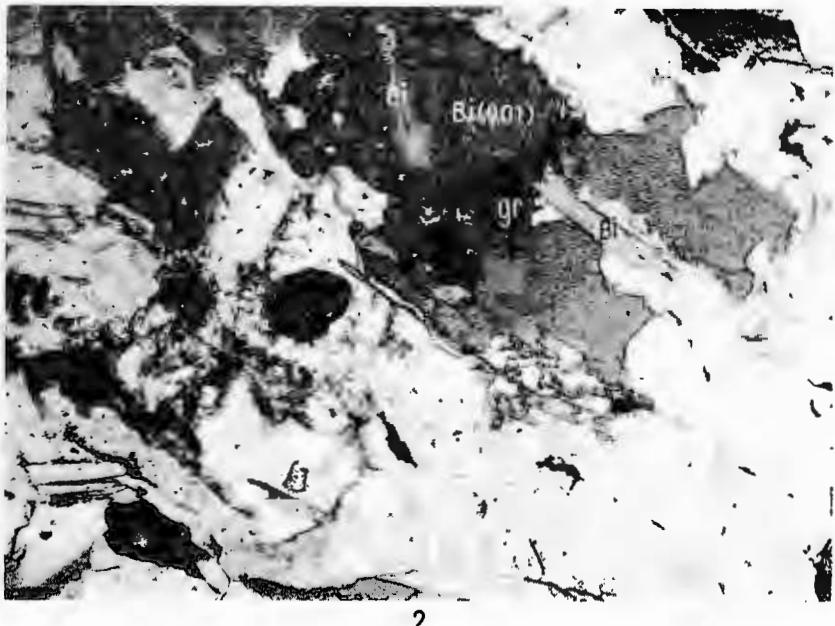
Porphyroblastes de plagioclase (An 25) à inclusions résorbées. Migmatites stromatiques. N+ ; 10x. Pr. 551.62. Affluent droit de la Cerna.

Fig. 2. — Biotit porfiroblastic crescut static peste matricea în care se conservă structura paleosomei. Migmatit ophthalmitic. N II; 10 x. Pr. 260.62 (G_{3.1}). Valea Craiova. Biotite porphyroblastique à accroissement statique sur la matrice où se conserve la structure de la paléosome. Migmatite ophthalmitique. N II; 10 x. Pr. 260.62 (G_{3.1}) Vallée Craiova.

1

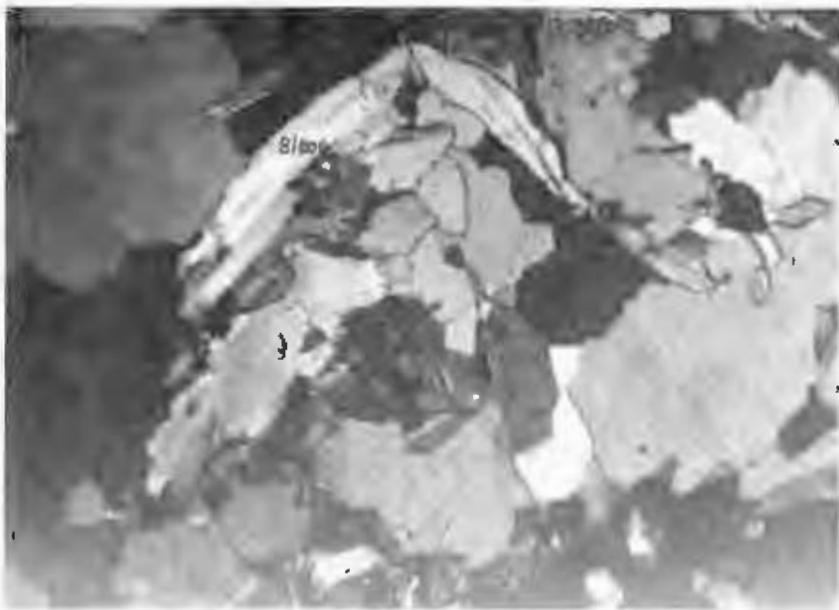
2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

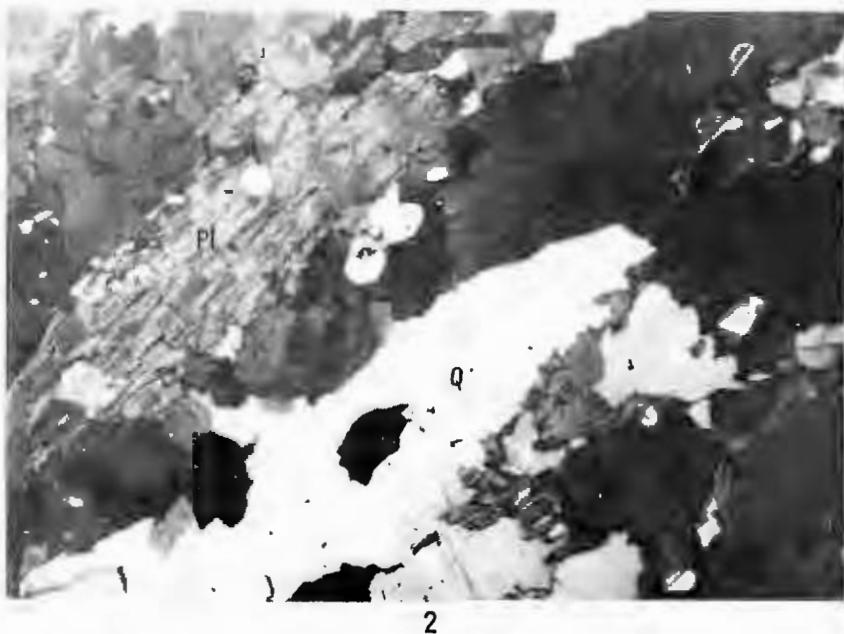
PLANŞA XIII

- Fig. 1. — Porfiroblaste de biotit transversal crescut în zona axială a microcutelor, în benzile biotitice. Migmatit. N+ ; 10x. Pr. 200.62 (G_{3,1}). Valea Craiova.
Porphyroblastes de biotite transversale accrue dans la zone axiale des microplis, dans les bandes biotitiques. Migmatite. N+ ; 10x. Pr. 200.62 (G_{3,1}). Vallée Craiova.
- Fig. 2. — Cuarț porfiroblastic leucosomatic cu incluziuni din paleosome. Migmatit stromatic. N+ ; 18x. Pr. 545.62 (G₂). Afluent drept al văii Cernei.
Quartz porphyroblastique leucosomatique à inclusions de paléosome. Migmatite stromatique. N+ ; 18 x. Pr. 545.62 (G₂). Affluent droit de la vallée de la Cerna.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12

PLANŞA XIV

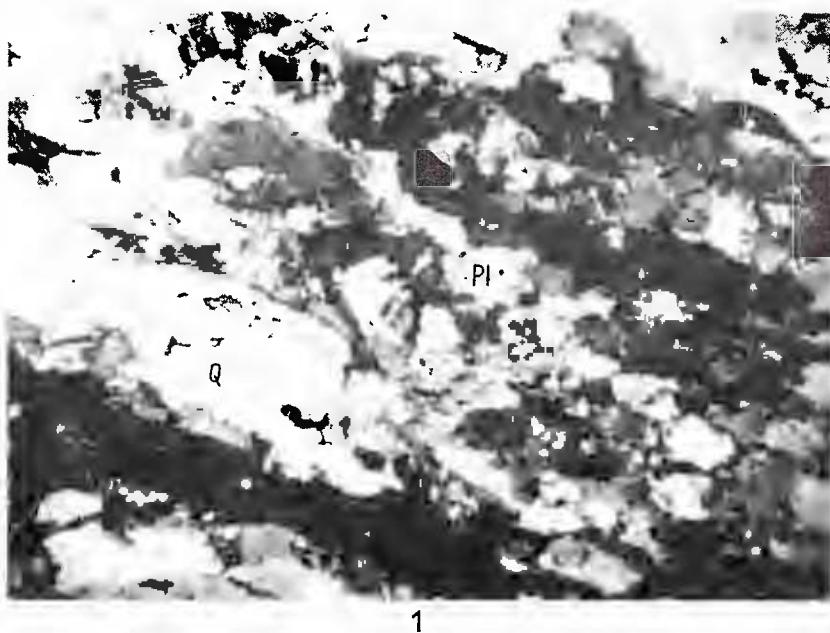
Fig. 1. — Migmatit stromatic. N+ ; 8x. Pr. 23.62 (G₂). Valea Craiova.
Migmatite stromatique. N+ ; 8x. Pr. 23.62 (G₂). Vallée Craiova.

Fig. 2. — Allanit cu margini de clinozoizit inclus în biotit. Migmatit lenticular. N+ ;
33 x. Pr. 84.62 (G_{3,2}). Og. Mare.
Allanite à bordures de clinozoïsite coincé dans la biotite. Migmatite lenticulaire. N+ ;
33x. Pr. 84.62 (G_{3,2}). Og. Mare.

I. BERCIA. Metamorfitele din masivul Godeanu.

Pl. XIV.

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

Institutul Geologic al României

PLANŞA XV

Fig. 1. — Concreşteri simplectitice ale biotitului cu cuarţul la limita dintre biotit şi granat (reacţie între biotit, mai nou, şi granat). Migmatit stromatic cu microclin, granat, disten şi sillimanit. N ||; 10 ×. Pr. 1187.60 (G_{1,2}). Valea Pusta.

Enchevêtremens simplectitiques de la biotite avec le quartz à la limite d'entre la biotite et le grenat (réaction entre la biotite, plus jeune, et le grenat). Migmatite stromatique à microcline, grenat, disthène et sillimanite. N || ; 10 ×. Pr. 1187.60 (G_{1,2}). Vallée Pusta.

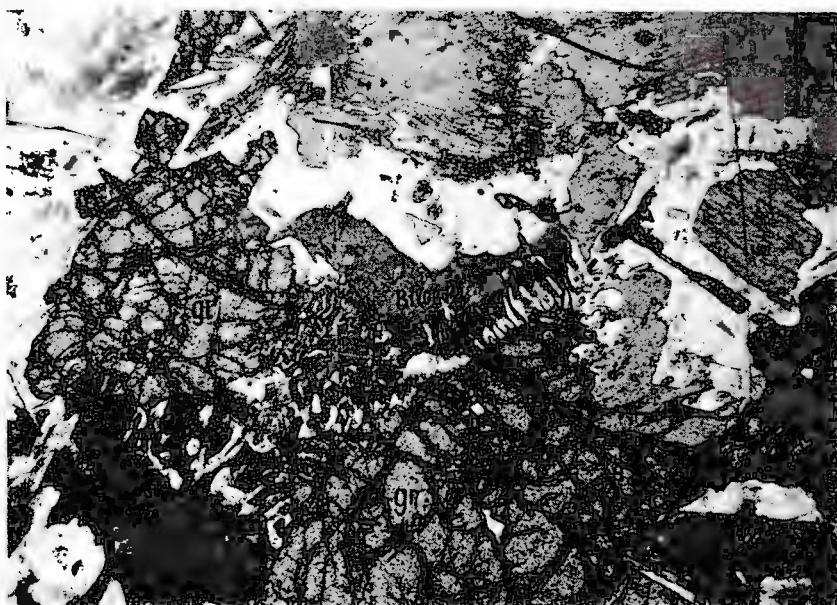
Fig. 2. — Porfiroblast de muscovit cu incluziuni de biotit parţial transformat în sillimanit. Migmatit cu microclin, biotit, muscovit şi sillimanit. N ||; 20 × . Pr. 72.64 (G_{1,2}). Valea Vlăsia.

Porphyroblastes de muscovite à inclusions de biotite partiellement transformé en sillimanite. Migmatite à microcline, biotite, muscovite et sillimanite. N || ; 20 × . Pr. 72.64 (G_{1,2}). Vallée Vlăsia.

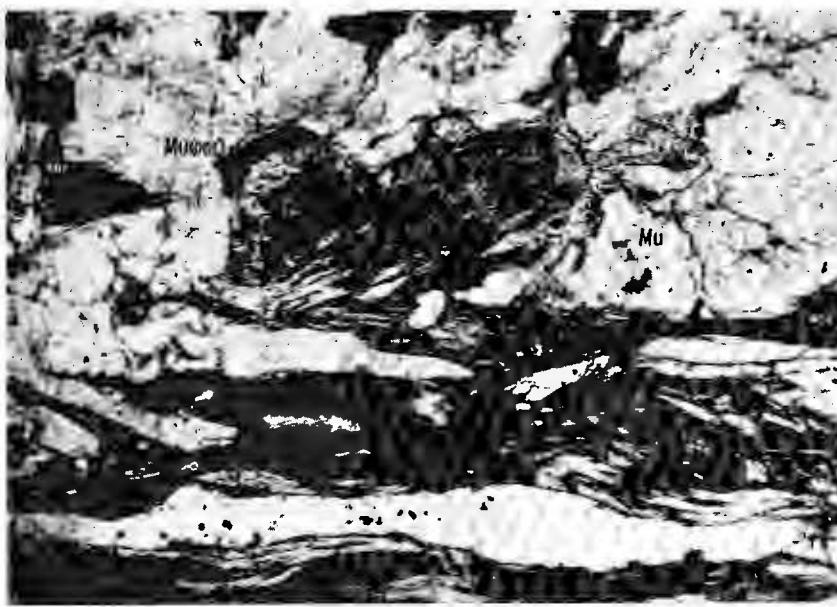

I. BERCIA. Metamorfitele din masivul Godeanu.

Pl. XV.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XVI

Fig. 1. — Granat invadat de biotit și substituit pe fracturi. Migmatit cu granat, staurolit și andaluzit. N | ; 22 ×. Pr. 198.62 (G_{3.1}). Valea Craiova.

Grenat envahi par la biotite et remplacé sur les fractures. Migmatite à grenat, staurolide et andalousite. N || ; 22 ×. Pr. 198.62 (G_{3.1}). Vallée Craiova.

Fig. 2. — Porfiroblaste de muscovit substituind andaluzitul în migmatite cu granat și andaluzit. N + ; 10 ×.

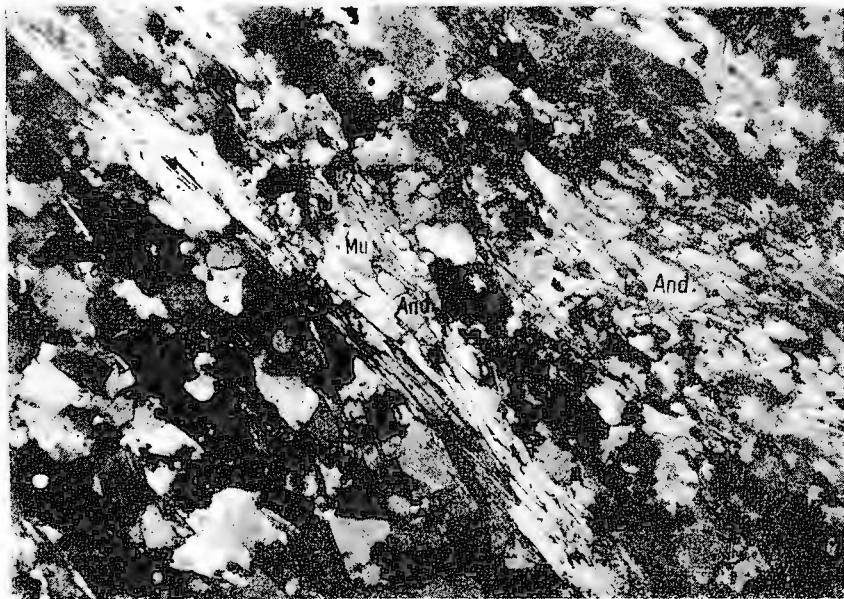
Pr. 622.62 (G₂). Valea Stirminosul.

Porphyroblastes de muscovite remplaçant l'andalousite dans les migmatites à grenat et andalousite. N + ; 10 ×. Pr. 622.62 (G₂). Vallée Stirminosul.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XVII

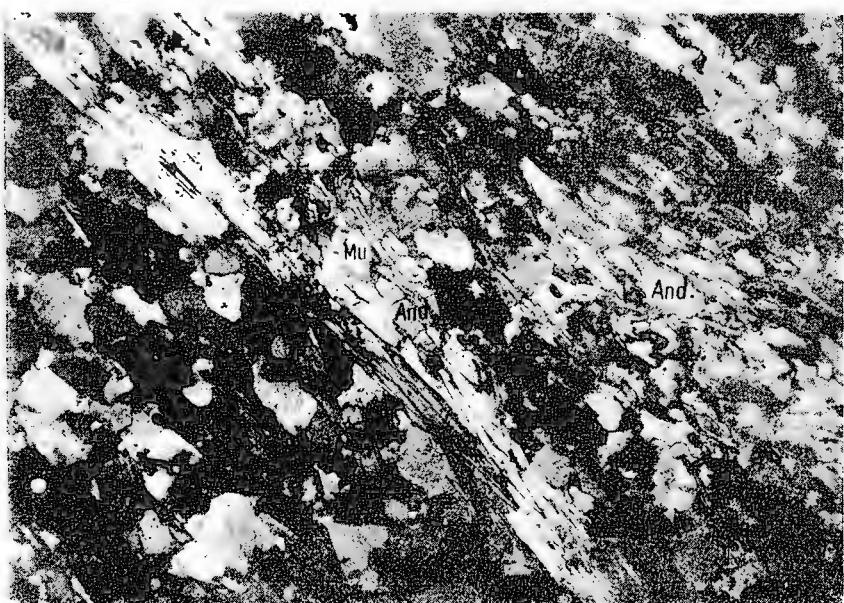
Fig.1. — Andaluzit postcinematic crescut peste biotit și muscovit, dispuse în S_1 — cutat. Migmatit cu andaluzit și sillimanit. N || ; 10 x. Pr. 20.62 (G_{1,2}). Valea Craiova.
Andalousite post-cinématique accrue sur la biotite et sur la muscovite disposées en S_1 — plissé. Migmatite à andalousite et sillimanite. N ||; 10 x. Pr. 20.62 (G_{1,2}). Vallée Craiova.

Fig. 2. — Fibrolit asociat cu biotit și andaluzit în melanosomă. Luecosoma este reprezentată prin cuarț, plagioclaz și microclin-pertit. Migmatit stromatic cu andaluzit, cordierit, sillimanit, microclin. N ||; 18 x. Pr. 566.62 (G_{1,2}). Valea Curmezișa.
Fibrolithe associé à la biotite et à l'andalousite dans la mélosome. La leucosome est représentée par : quartz, plagioclase et microcline-pertite. Migmatite stromatique à andalousite, cordiérite, sillimanite, microcline. N ||; 18 x. Pr. 566.62 (G_{1,2}). Vallée Curmezișa.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XVII

Fig.1. — Andaluzit postcinematic crește peste biotit și muscovit, dispuse în S_1 — cutat. Migmatit cu andaluzit și sillimanit. N || ; 10 × . Pr. 20.62 (G_{1,2}). Valea Craiova.

Andalousite post-cinématique accrue sur la biotite et sur la muscovite disposées en S_1 — plissé. Migmatite à andalousite et sillimanite. N || ; 10 × . Pr. 20.62 (G_{1,2}). Vallée Craiova.

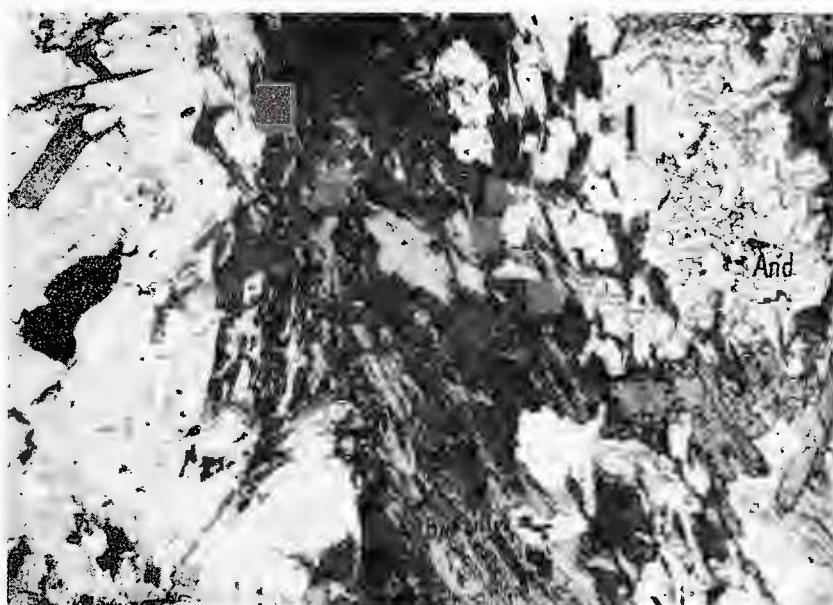
Fig. 2. — Fibrolit asociat cu biotit și andaluzit în melanosomă. Luccosoma este reprezentată prin cuarț, plagioclaz și microclin-pertit. Migmatit stromatic cu andaluzit, cordierit, sillimanit, microclin. N || ; 18 × . Pr. 566.62 (G_{1,2}). Valea Curmecișă.

Fibrolithe associé à la biotite et à l'andalousite dans la mélanosome. La leucosome est représentée par : quartz, plagioclase et microcline-pertite. Migmatite stromatique à andalousite, cordiérite, sillimanite, microcline. N || ; 18 × . Pr. 566.62 (G_{1,2}). Vallée Curmecișă.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XVIII

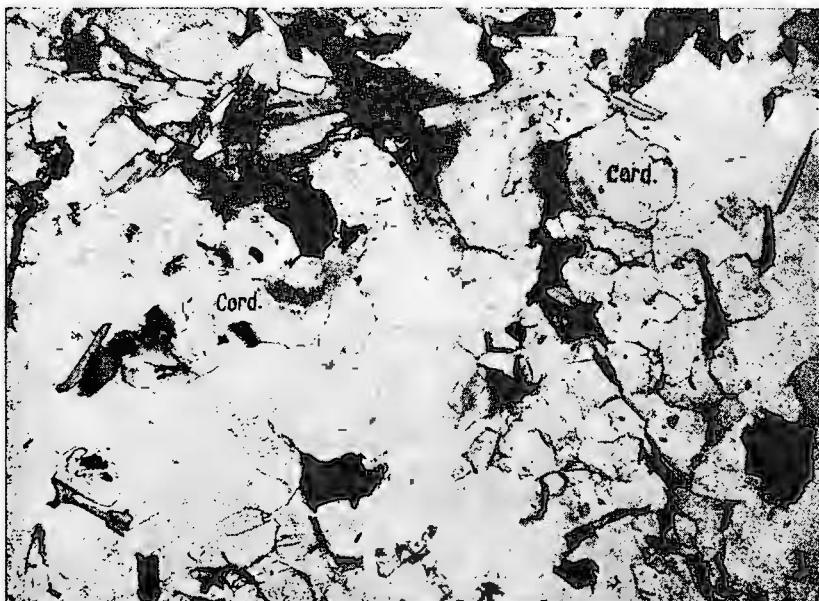
Fig. 1. — Migmatit stromatic cu cordierit, sillimanit și muscovit. N ||; 19 ×. Pr. 571.62 (G_{1,2}). Valca Curmezișa.

Migmatite stromatique à cordiérite, sillimanite et muscovite. N ||; 19 ×. Pr. 571.62 (G_{1,2}). Vallée Curmezișa.

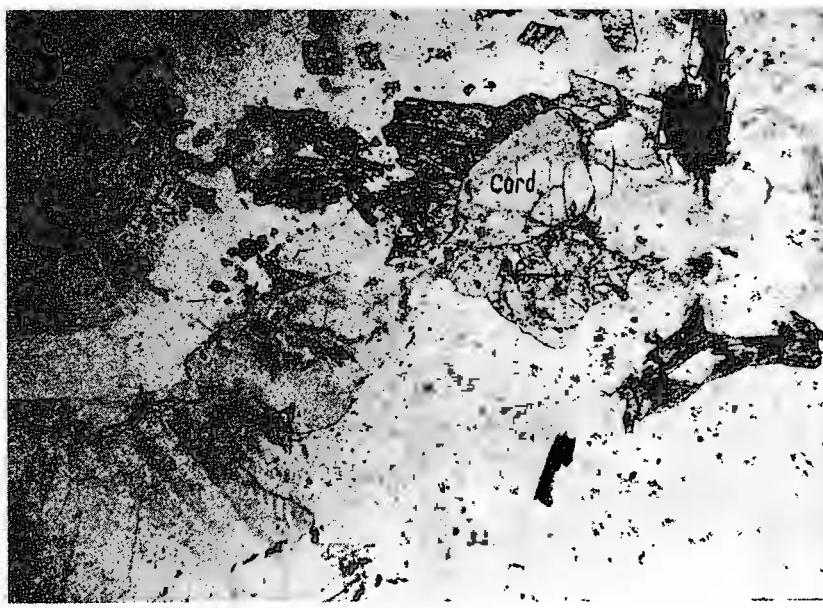
Fig. 2. — Cordierit inconjurat de apatit mai nou. Migmatit cu cordierit, sillimanit și muscovit. N ||; 15 ×. Pr. 600.62 (G_{1,2}). Valea Curmezișa.

Cordiérite entourée par l'apatite plus jeune. Migmatite à cordiérite, sillimanite et muscovite. N ||; 15 ×. P. 600.62 (G_{1,2}). Vallée Curmezișa.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

PLANŞA XIX

Fig. 1. — Hornblendă crescută în S_1 , S_2 , S_3 . Amfibolite cu epidot migmatizate ; N + ; 15 ×.
Pr. 75.62 ($G_{3,2}$). Og. Mare.

Hornblende accrue en S_1 , S_2 , S_3 . Amphibolites à épidote migmatisées ; N + ; 15 ×.
Pr. 75.62 ($G_{3,2}$). Og. Mare.

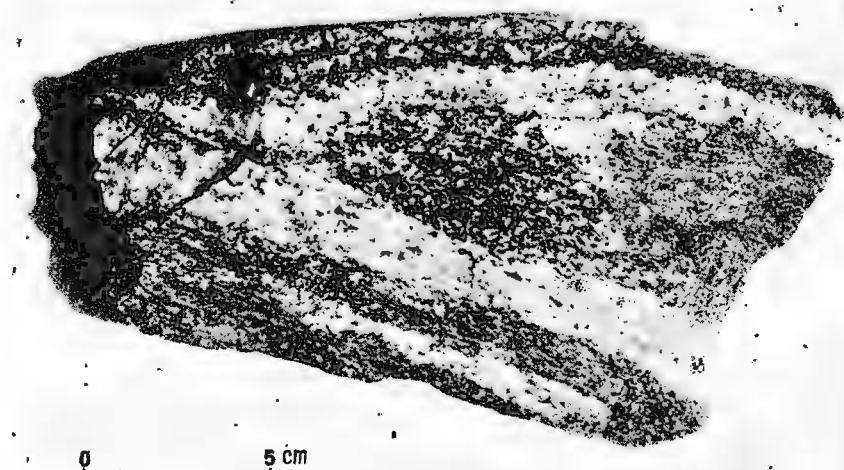
Fig. 2. — Amfibolit migmatizat cutat. Se observă agregatele mai larg recristalizate din vecinătatea materialului leucocrat. Complexul median (G_2). Valea Iauna.

Amphibolite migmatisée plissée. On observe les agrégats recristallisés dans le voisinage du matériel leucocrate. Complexe médian (G_2). Vallée Iauna.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

Institutul Geologic al României

PLANŞA XX

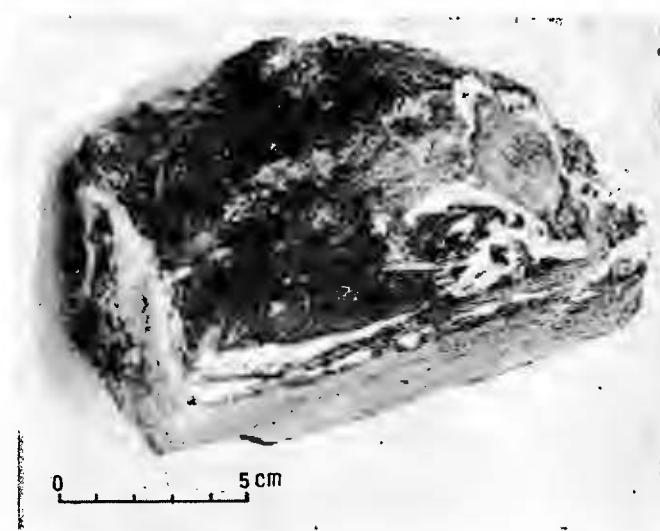
Fig. 1. — Agregate pegmatoide de hornblendă și plagioclaz în amfibolite migmatizate. Pr. 52.65 (G₂). Valea Baranului.

Agrégats pegmatoïdes de hornblende et plagioclase en amphibolites migmatisées. Pr. 52.65 (G₂). Vallée du Baranul.

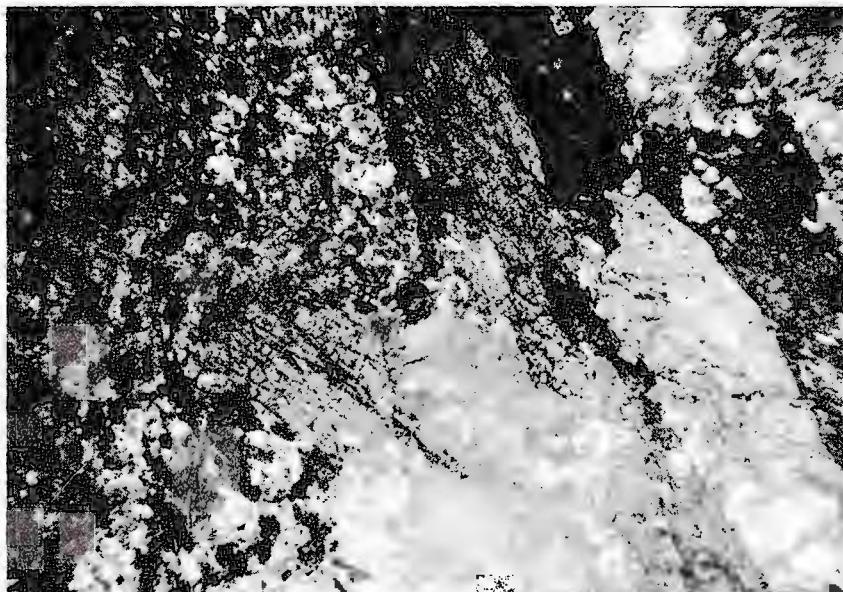
Fig.2. — Cuiburi pegmatoide de hornblendă și plagioclaz în amfibolite migmatizate cu epidot și biotit. N II ; 8 × . Pr. 52.65 (G₂). Valea Baranului.

Nids pegmatoïdes de hornblende et plagioclase en amphibolites migmatisées à épidoite et biotite. N ||; 8 × . Pr. 52.65 (G₂). Vallée du Baranul.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

XXIIANS

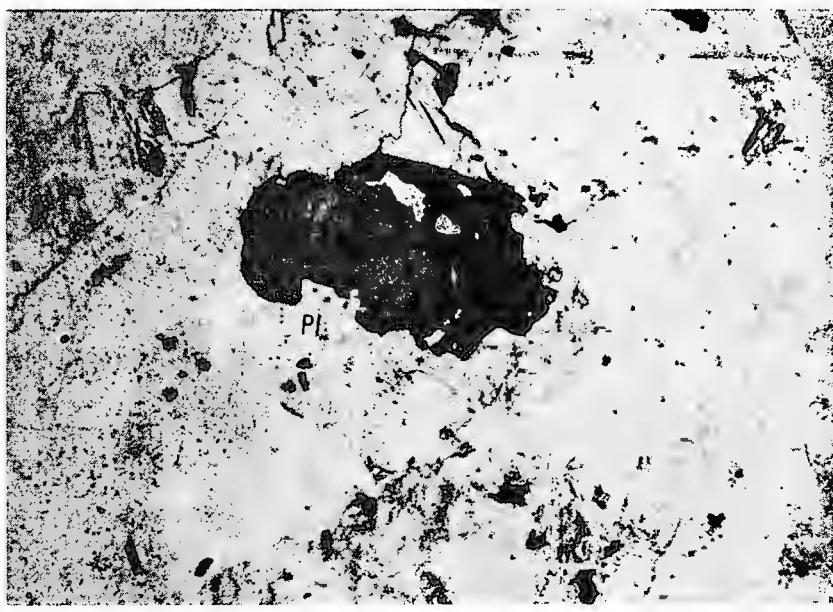
Fig. 1. — Galleria marginella for microscopical examination from: Fig. 1.
de S. Antônio manganhae 12'207,500. Valeo Cachorro.
Acervos queijo grana. Encrustante à inclusão
entomada. Região Rio Grande do Sul 201,60. Valeo
Cachorro.
"Cenoura" semente com entomada. Região Rio
Grande do Sul 201,60. Valeo Cachorro.
"Cenoura" semente com entomada. Região Rio
Grande do Sul 201,60. Valeo Cachorro.

WILHELM

Este organizațiile culturale sunt înființate în număr de 6. Tăbăcăriș, 10-11/20 și 123, Valea Crânei, Accesul la spațiile de expoziție este gratuit și se poate întreprinde singur sau în grupuri de până la 20-30 de oameni. Crâneva.

СОЧИЕ XXXIV

PLATE XXXI

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

As a result, the government has been unable to implement its policies, and the economy has suffered. The lack of political stability has also led to a decline in investor confidence and a loss of foreign investment.

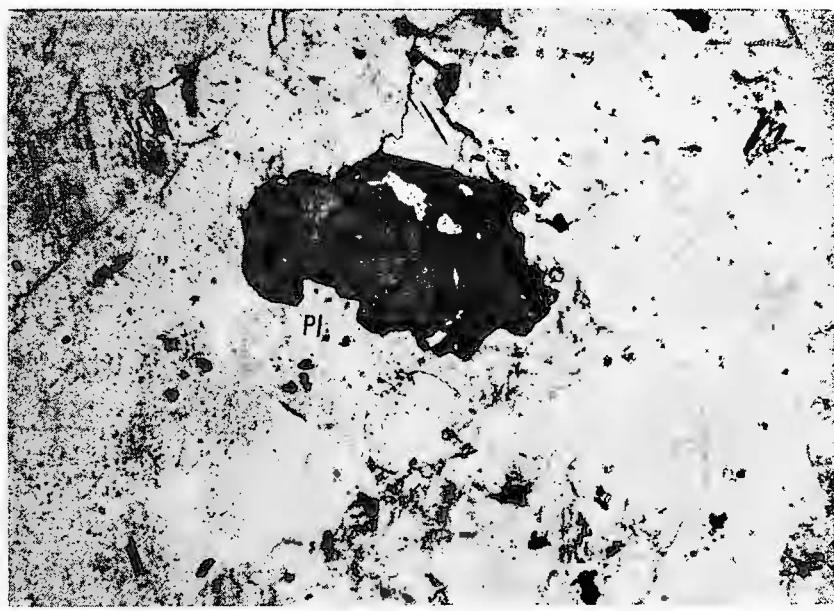
“我就是想让你知道，你不是唯一一个被我伤害过的人。我对你没有恶意，只是觉得你太像我了，所以才想让你明白，你并不是唯一的。”

1. *Introduction* 2. *Methodology* 3. *Results* 4. *Conclusion*

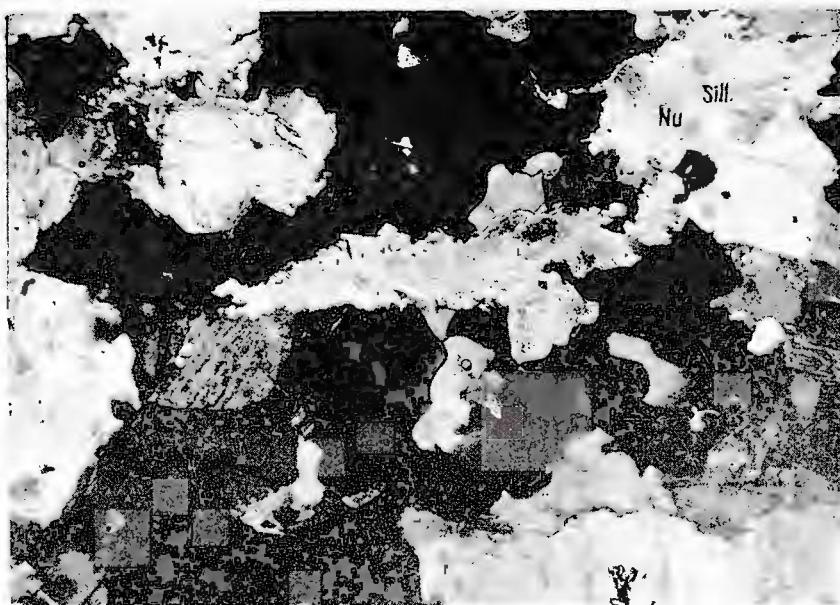
•

As a result, the number of people who have been infected with the virus has increased rapidly, leading to a significant increase in the number of deaths. The World Health Organization (WHO) has declared the situation a "public health emergency of international concern".

The *Archaeopteryx* fossil illustrates the origin of flight.

1

2

Studii tehnice și economice, seria I, nr. 12.

Planche XXIII

Esquisse des isogrades de métamorphisme et la répartition des échantillons analysés. Minéraux index : 1, staurolite ; 2, disthène ; 3, andalousite ; 4, sillimanite ; 5, cordierite ; 6, isogrades de métamorphisme régional ; 7, limite approximative entre des types de métamorphisme régional, en fonction de la pression ; 8, échantillons analysés du point de vue pétrographique ; 9, échantillons analysés du point de vue pétrographique, chimique et spectrographique.

Planche XIV

Coups géologiques dans la partie centrale et méridionale du massif de Godeanu

Planche XXV

Carte structurale de la partie centrale et méridionale du massif de Godeanu

Éléments structuraux mésoscopiques. 1, foliation de stratification inclinée à type de flanc non-précisé ; 2, foliation en flanc normal ; 3, foliation en flanc inverse ; 4, foliation horizontale ; 5, foliation verticale ; 6, foliation du plan axial ; 7, linéation horizontale ; 8, linéation inclinée ; 9, axe de plis horizontal ; 10, axe de plis incliné ; 11, faille inclinée ; 12, faille verticale. Éléments structuraux majeurs. 13, anticinal ; 14, synclinal ; 15, faille ; 16, trace de plan de charriage.

Planche XXVI

Carte structurale de la foliation de stratification (position générale). 1, allure de la foliation de stratification ; 2, failles ; 3, trace du plan de charriage ; 4, anticinal (à plongeon) ; 5, synclinal (à plongeon).

Planche XXVII

Carte structurale des éléments linéaires

Linéations (disposition linéaire des minéraux) ; 1, inclinés ; 2, horizontaux ; axe de plis mésoscopiques ; 3, inclinés ; 4, horizontaux ; 5, allure générale des éléments linéaires ; 6, anticinal ; 7, synclinal ; 8, failles ; 9, trace du plan de charriage.

Planche XXVIII

Cartodiagramme des foliations et des éléments linéaires. 1, secteurs structuraux homogènes pour l'axe B. Diagrammes sélectifs de secteur (projection Schmidt ; hémisphère inférieur). secteur 1.a, foliations : 680 mesurages ; contours : 0,42–0,98–1,68–2,52–4,20– (6,20–10,78) ; b, éléments linéaires : 141 mesurages ; contours : 2–4–6–8–10 ; secteur 2. 1, foliations : 802 mesurages ; contours : 0,2–0,3–0,5–1,2–3,5–4,5–6,5– (8,5–10,5) ; b, éléments linéaires : 82 mesurages ; contours : 1–2–4–6–7– (9–10) ; secteur 3.a, foliations : 805 mesurages ; contours : 0,5–1–1,5–2–3–4–5– (6–9) ; b, éléments linéaires : 44 mesurages ; contours : 2–4–8–12– (16–26) ; secteur 4.a, foliations : 387 mesurages ; contours : 0,9–1,5–2,4–3,6–5,7– (6,9–9,9) ; b, éléments linéaires : 47 mesurages ; contours : 0,4–0,8–1,2–1,6– (2–2,4) ; secteur 5.a, foliations : 190 mesurages ; contours : 1–3–6–8–10–12–16– (18–22,5) ; b, éléments linéaires : 69 mesurages ; contours : 1,1–4,4–6,6–8,8–14,3–15,4– (18,7–25,3) ; secteur 6. a, foliations : 620 mesurages ; contours : 0,42–0,98–1,54–2,1–2,8–4–2–4,9– (5,6–8,4) ; b, éléments linéaires : 173 mesurages ; contours : 0,6–1,2–5,4–9,6–14,4– (16,8–24) ; secteur 7.a, foliations : 687 mesurages ; contours : 0,5–0,8–1–2–3–4–4,5– (5,3–5,6) ; b, éléments linéaires : 62 mesurages ; contours : 1,6–3,2–4,8–6,4– (8–9,6) ; secteur 8.a, foliations : 400 mesurages ; contours : 1,6–2,4–4,8–6,4–12,8–19,2–24,8–26,4– (29,6–30,4) ; b, éléments linéaires : 70 mesurages ; contours : 1,4–2,8–5,6–8,4–9,8– (11,2–16,5) ; secteur 9.a, foliations : 564 mesurages ; contours : 1,6–2–2,6–3,4–4–4,5– (5,6–7,4) ; b, éléments linéaires : 97 mesurages ; contours : 1–2–5–7– (9–12) ; secteur 10.a, foliations : 321 mesurages ; contours : 0,9–1,5–2,7–3,9– (4,5–5,1) ; b, éléments linéaires : 15 mesurages ; contours : 0,1–12. 2, failles ; 3, trace du plan de charriage.

Planche XXIX

Cartodiagramme des fissures et des failles. 1, secteurs structuraux homogènes ; diagrammes sélectifs de secteur (projection Schmidt ; hémisphère inférieur) ; secteur 1.a, fissures : 350 mesurages ; contours : 0,9–1,8–2,4–3,6–4,2–4,8– (5,7–6,3) ; b, failles : 16 mesurages ; contours : 6–12–18–24 ; secteur 2.a, fissures : 462 mesurages ; contours : 1–1,6–2,2–2,8–3,4– (4,6–5,2) ; b, failles : 47 mesurages ; contours : 2–4–6– (8–12) ; secteur 3.a, fissures : 126 mesurages ; contours : 0,4–1,2–1,6–2,8– (4–5,4) ; b, failles : 43 mesurages ; contours : 2–4– (6–8) ; secteur 4.a, fissures : 214 mesurages ; contours : 1–2–3–5– (6–9) ; b, failles : 47 mesurages ; contours : 0,2–0,4– (0,6–0,8) ; secteur 5.a, fissures : 10 mesurages ; contours : 5–10–20 ; b, failles : 10 mesurages ; contours : 10–20 ; secteur 6.a, fissures : 177 mesurages ; contours : 1–1,5–2–3–4–6– (10–16,5) ; b, failles : 95 mesurages ; contours : 1–2–3– (4–5) ; secteur 7.a, fissures : 103 mesurages ; contours : 1–2–3–4– (6–10) ; b, failles : 27 mesurages ; contours : 3–6–9– (12–15) ; secteur 8.a, fissures : 34 mesurages ; contours : 3–6–9– (12–21) ; b, failles : 16 mesurages ; contours : 16–32 ; secteur 9.a, fissures : 45 mesurages ; contours : 2,2–4,4–6,6– (8,8–13,2) ; b, failles : 20 mesurages ; contours : 5–10 ; secteur 10.a, fissures : 28 mesurages ; contours : 3,5–7–10,5 ; b, failles : 38 mesurages ; contours : 2,6–5,2–7,8–10,4–15,6 ; 2, failles ; 3, trace du plan de charriage.

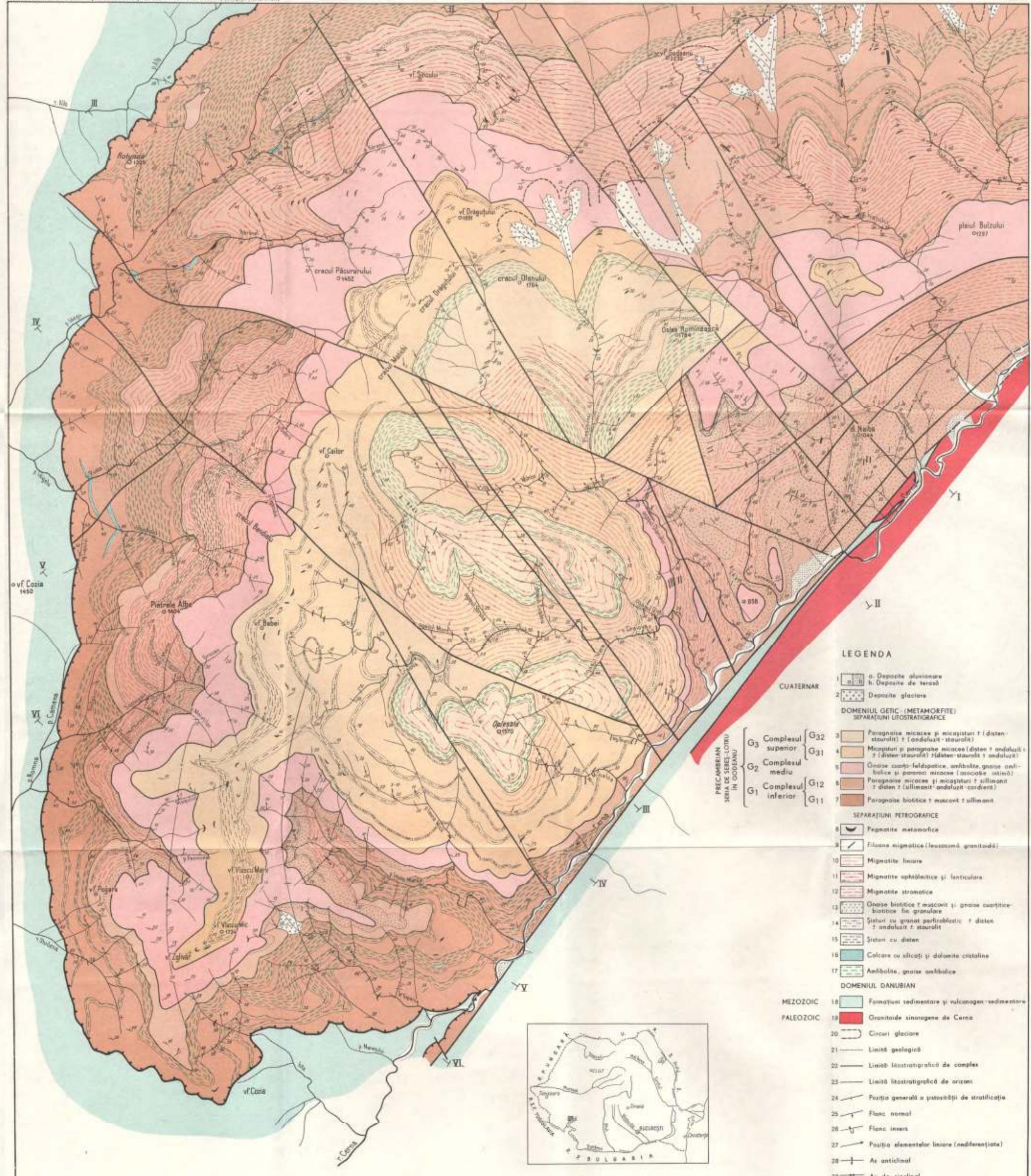
HARTA GEOLOGICĂ A ZONEI CENTRALE ȘI DE SUD A MASIVULUI GODEANU

I. BERCIU

0 500 1000 1500 2000 2500 m

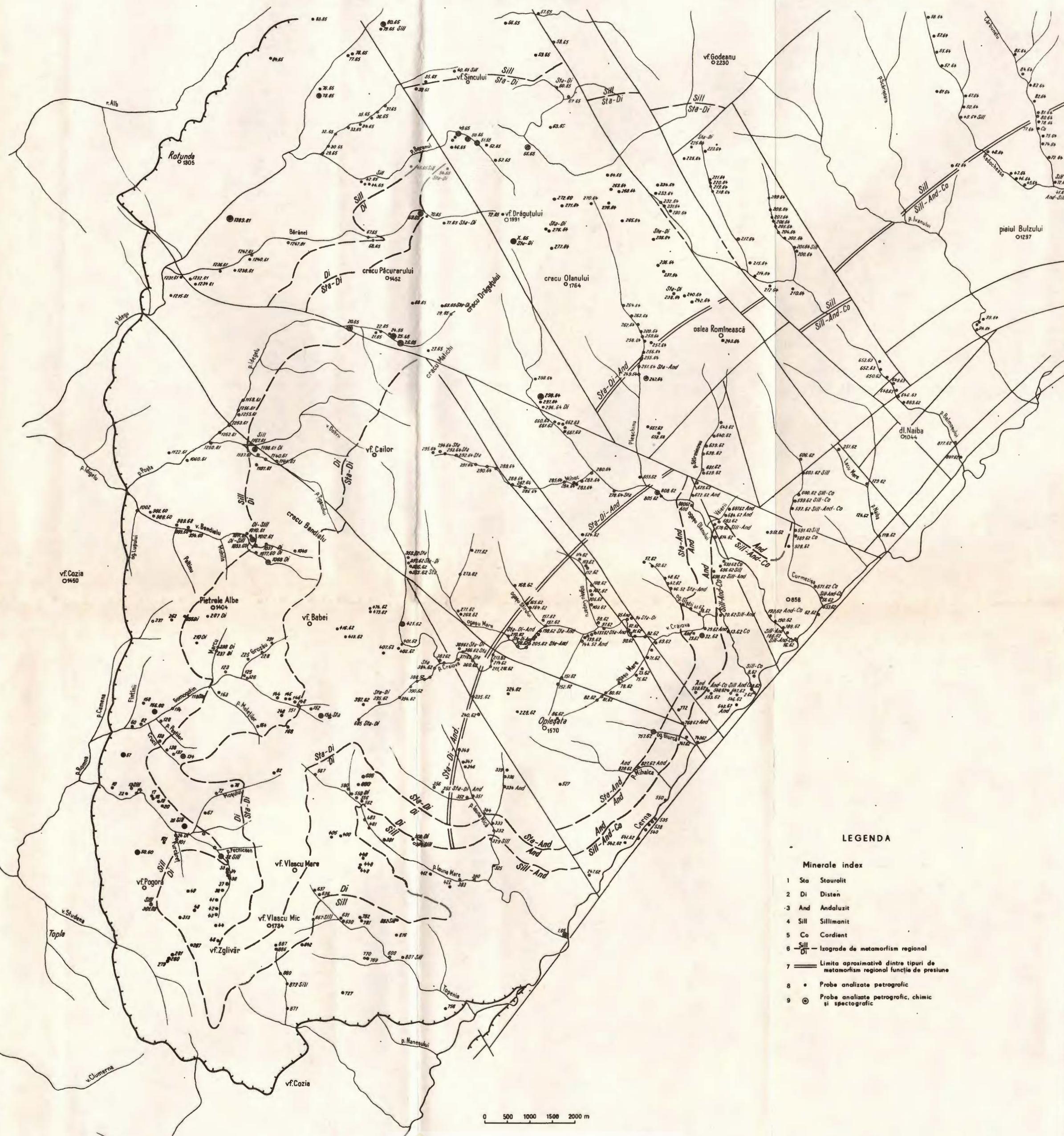
PI XXII

I. BERCIU. Metamorfite din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Cartierul Meridional)

SCHIȚA CU IZOGRADELE DE METAMORFISM ȘI REPARTIȚIA PROBELOR ANALIZATE

0 500 1000 1500 2000 m

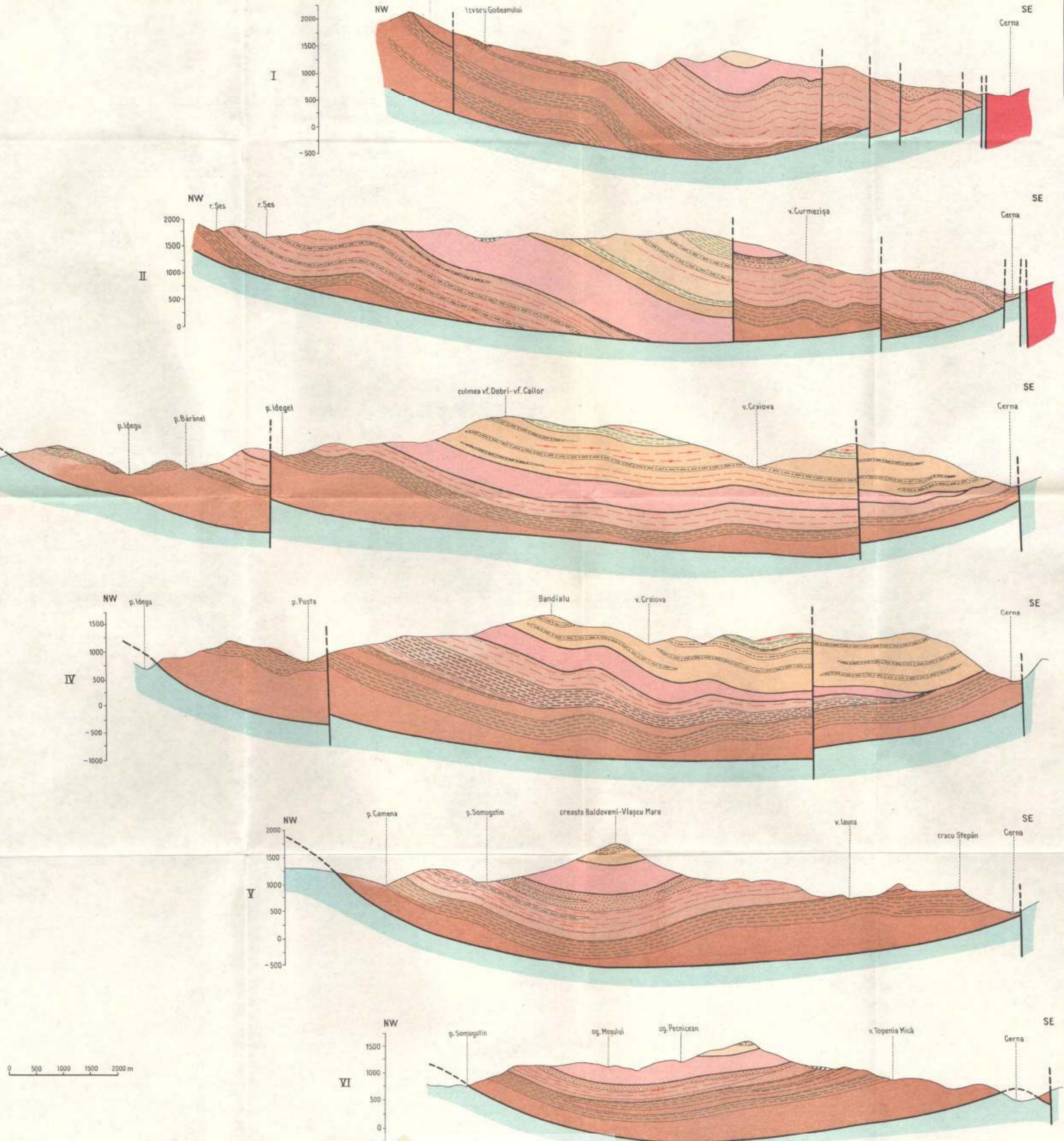
LEGENDA

Minerale index

- 1 Sta Staurolit
- 2 Di Disten
- 3 And Andaluzit
- 4 Sill Sillimanit
- 5 Co Cordierit
- 6 Sill-Di Izograđe de metamorfism regional
- 7 — Limita aproximativă dintre tipuri de metamorfism regional funcție de presiune
- 8 • Probe analizate petrografic
- 9 ( ) Probe analizate petrografic, chimic și spectografic

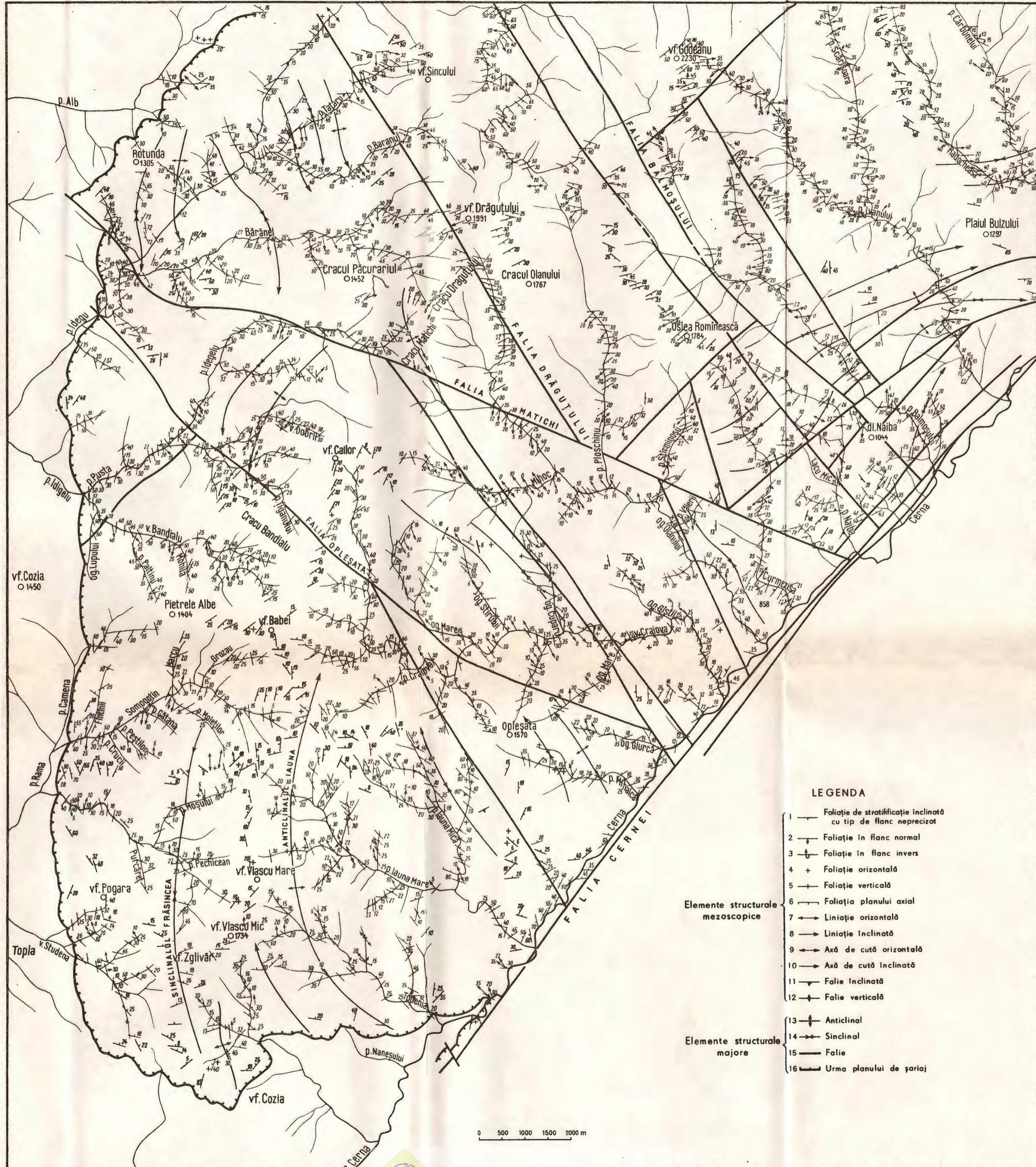
PROFILE GEOLOGICE ÎN PARTEA CENTRALĂ ȘI DE SUD A MASIVULUI GODEANU

I. BERCI, Metamorfitele din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Carpații Meridionali)

HARTA STRUCTURALĂ A PĂRȚII CENTRALE ȘI DE SUD A MASIVULUI GODEANU

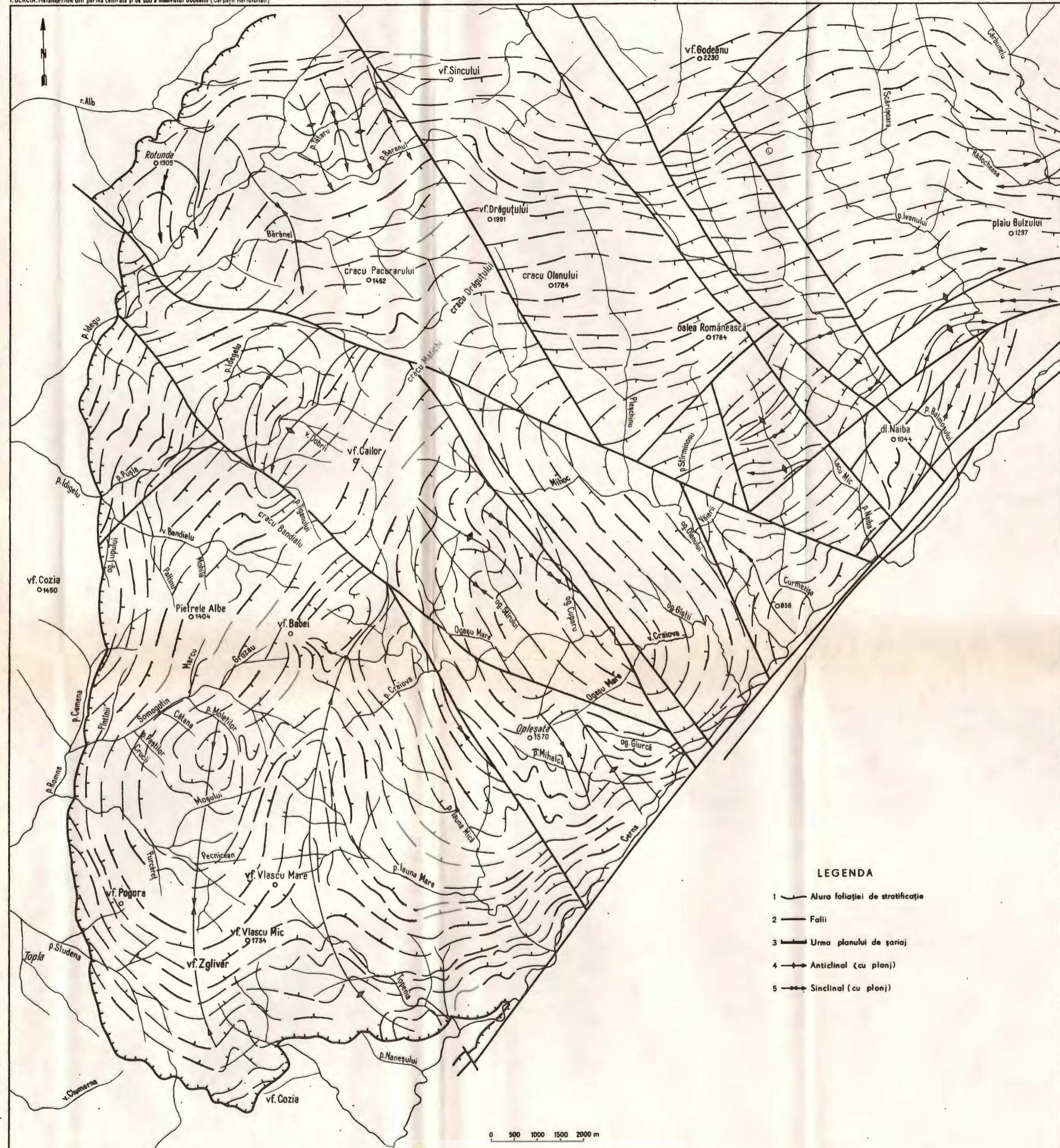
I.BERCI. Metamorfitele din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Carpății Meridionali)

HARTA STRUCTURALĂ A FOLIAȚIEI DE STRATIFICAȚIE (POZIȚIA GENERALĂ)

I. BERCIA. Metamorfitele din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Carpații Meridionali)

PI.XXVI

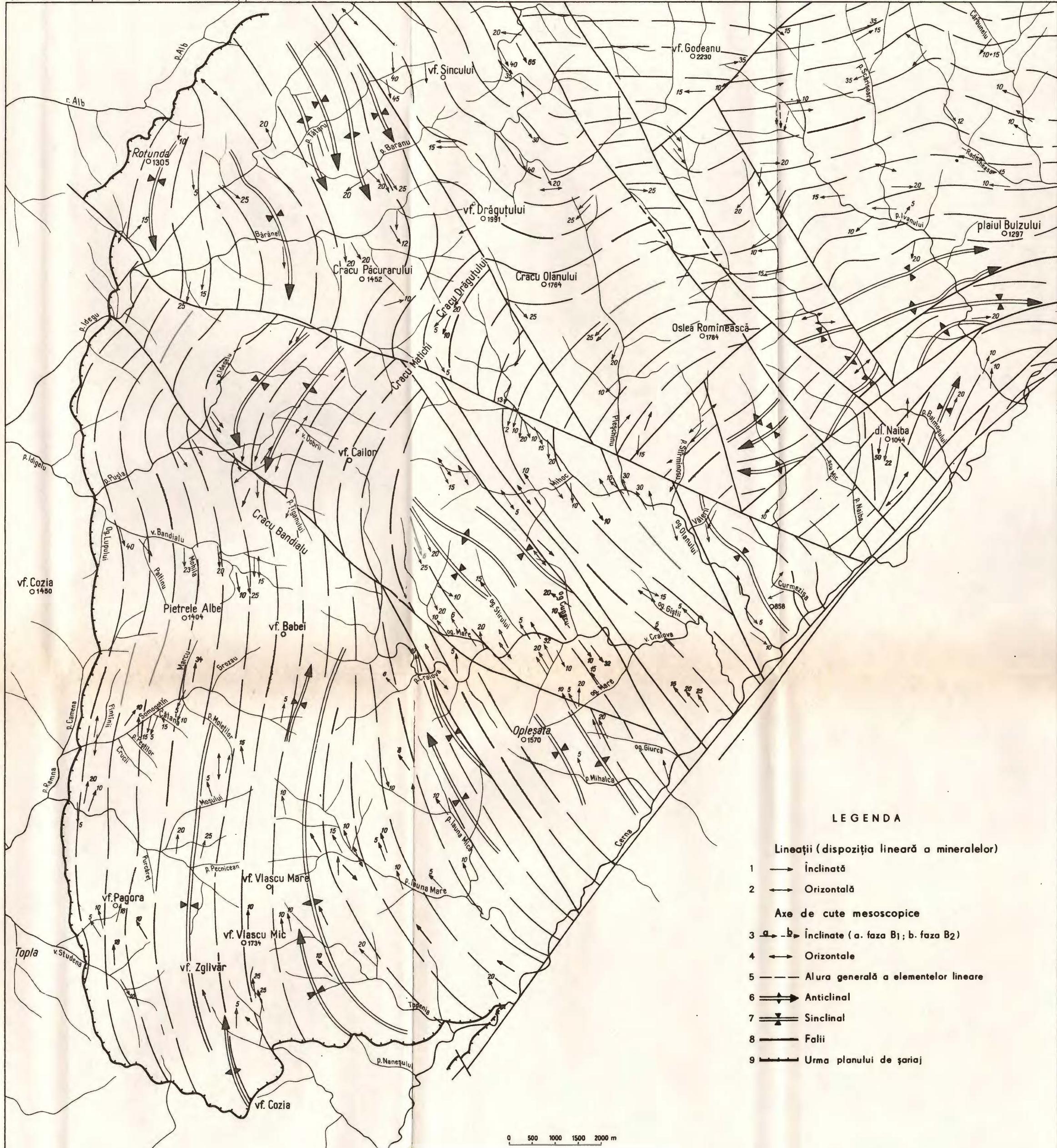

LEGENDA

- 1 — Alura foliației de stratificație
  - 2 — Falii
  - 3 — Urma planului de șariaj
  - 4 — Anticlinal (cu plonj)
  - 5 — Sinclinal (cu plonj)

HARTA STRUCTURALĂ A ELEMENTELOR LINEARE

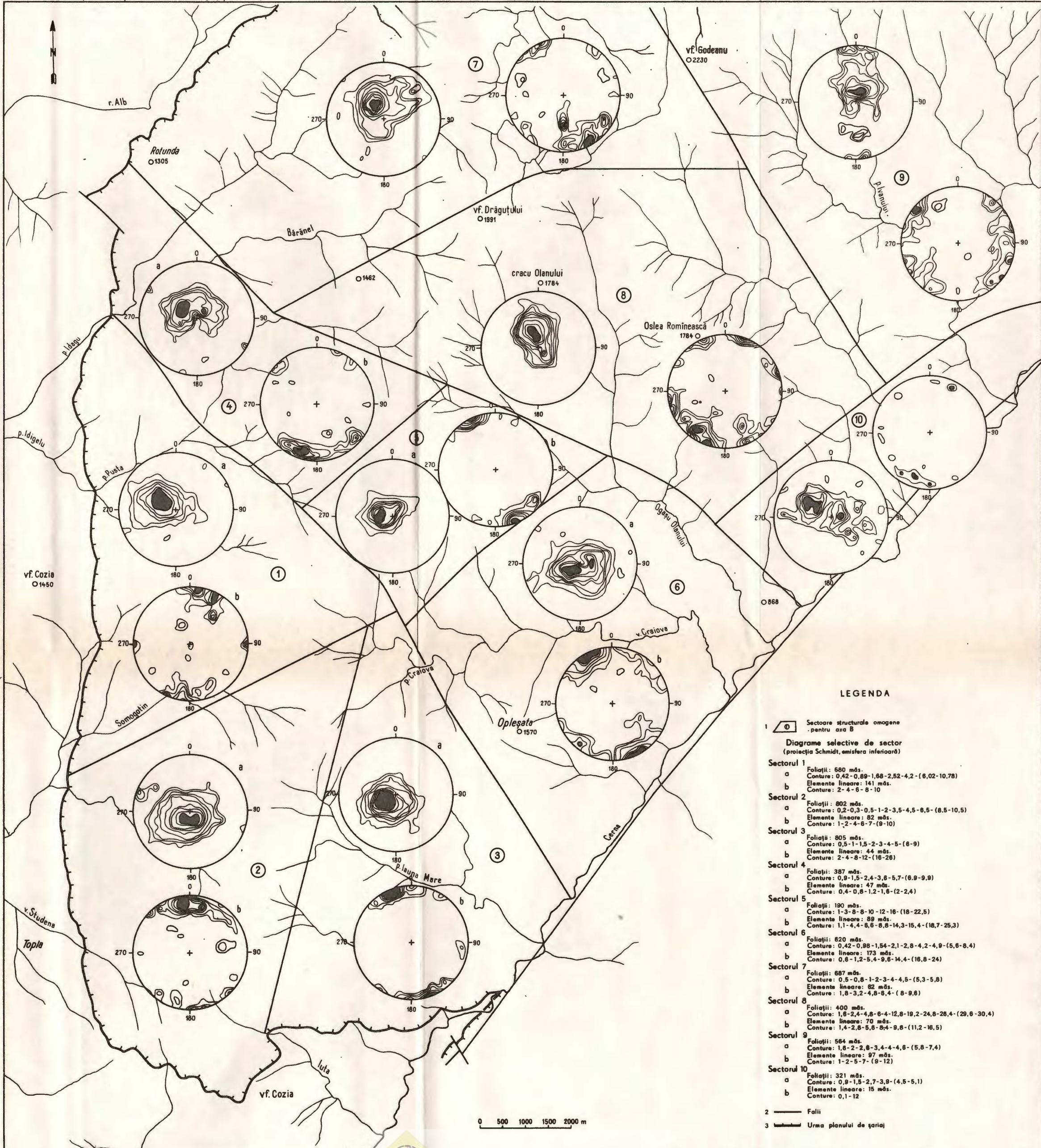
I. BERCI. Metamorfite din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Carpații Meridionali)

I. BERCI
CARTODIAGRAMA FOLIAȚIILOR ȘI ELEMENTELOR LINEARE

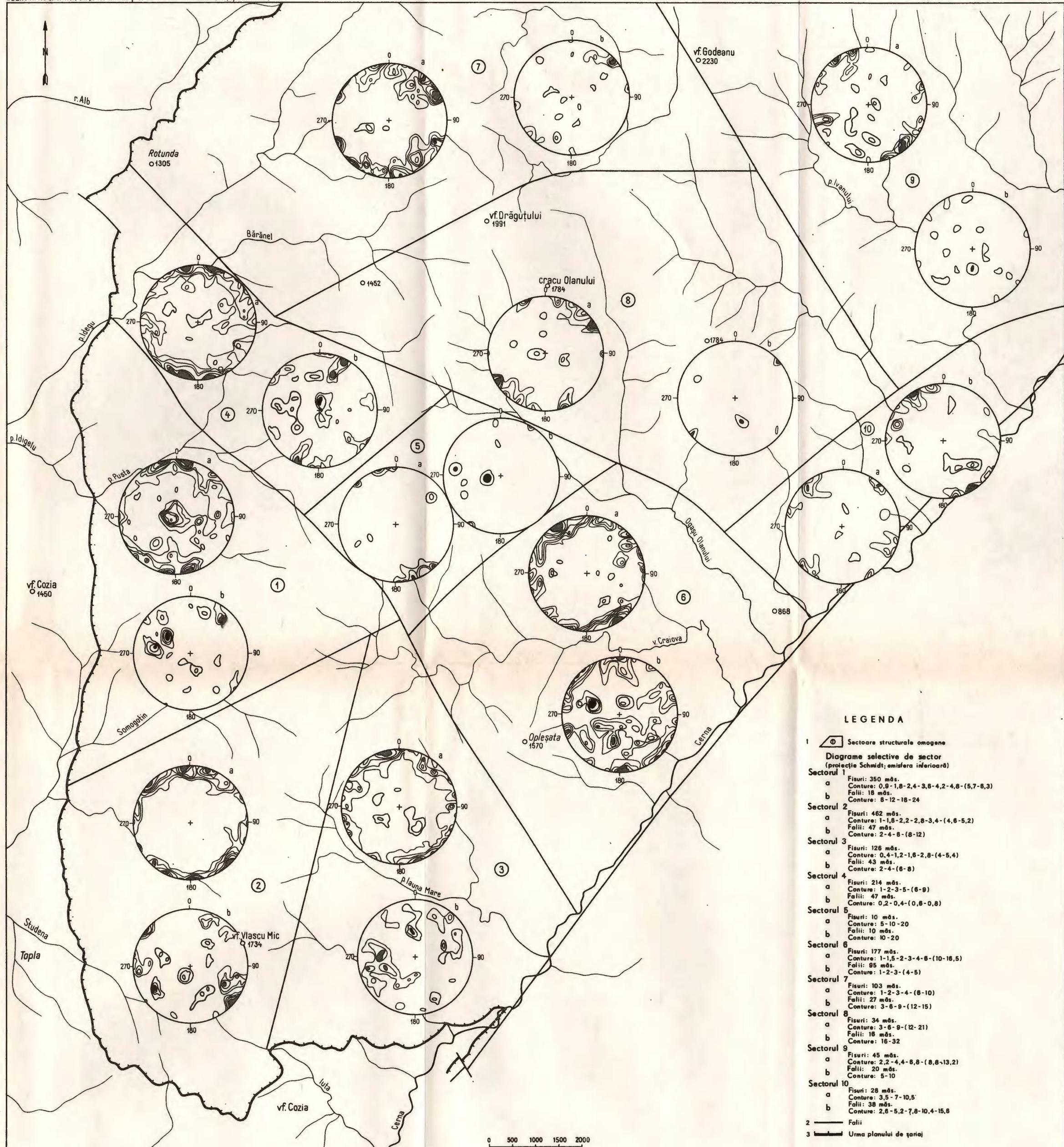
PI. XXVIII

I. BERCI. Metamorfitele din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Carpații Meridionali)

CARTODIAGRAMA FISURILOR ȘI FALILOR

I. BERCI. Metamorfite din partea centrală și de sud a masivului Godeanu (Carpații Meridionali)

0 500 1000 1500 2000

**Responsabilitatea asupra conținutului articolului
revine în exclusivitate autorului**

Institutul Geologic al României

Institutul Geologic al României